

Lisa 2. Intervjuude transkriptsioonid.

TEDxTartu-J

B: Kas sul on mulle enne mingeid küsimusi, kui me alustame, täitsa nagu sisulise poolega?

A: Ee... No ja ma ei tea, kui palju see nagu mille... nojah ma ei tea. Ma ei ole kindel, kas me oleme nagu kõige parem sihtgrupp tegelikult selle uurimuse jaoks.

B: Mhm

A: Lihtsalt me pole siuke tüüpiline vabatahtliku organisatsioon. Ma... Ma eeldan, et sa oled X õde, on nii või?

B: Ja

A: Noh ehk siis nagu ma arvan, kui sa oled TEDx-ist temalt kuulnud, siis me praegu nagu... (ei saa sõnadest aru) organisatsioon, me oleme hästi selle... ürituse põhine mõnes mõttes.

B: Ja, ei aga see on täiesti okei. Et ee, et rõhk ei olegi võibolla nagu, kuidas ma ütlen sulle organisatsiooni, kui struktuuri ja selles mõttes, vaid rohkem sellel ee, sellel poolel seal, et see on vabatahtlik ja, et nagu miks seda tehakse ja, ja sellest, sellel poolel nii-öelda. Et ee...

A: Ma olin lihtsalt mures, et võibolla me ei ole nagu parim näide selleks.

B: Aa, aa ei selles suhtes pole mingit, pole mingit muret. Et ee... Ma küsiks alustuseks, et ee kas sul on lisaks vabatahtlikule tööle veel mõni hobi või, või kohustus, et ma eeldan, et mingi kool või töö vist on ka äkki?

A: Ee

B: Aga, jah.

A: Ma... Ma olen hästi nagu selles suhtes eem mul on praegust imelik periood, ma kolisin reedel Amsterdami.

B: Ahah.

A: Et ee noh see semester ma olen nüüd Amsterdamis.

B: Ahah okei.

A: Ee ja noh, et ongi kõik asjad on nagu justkui muutunud aga noh muidu praegu noh nüüd on siis põhimõtteliselt kaks erinevat aega, ee... eelmisel semestril ma tegin, tegin täiskohaga tööd ja siis tegin noh TEDxi näiteks või noh seda vabatahtliku tööd ja käisin koolis. Ma õpin magistris sotsioloogiat.

B: Mhm

A: Ee meil on suht sarnane vist see õpe, et on noh nädalavahetuse, üle nädala on kool.

B: Mhm

A: Ehk siis samamoodi aga praegu... Nüüd ma olen Amsterdamis ee ma olen endiselt 0,2 koha peal seal tööl.

B: Mhm

A: Teen nagu kaugtööna mingeid asju mida vaja on ja vabatahtliku tööd, noh praegu väga ei tee või noh siuke hoian pigem, et võtan asja rahulikumalt veits.

B: Mhm, okei. Ee aga, kui kaua sa ise oled vabatahtliku tööd, ütleme nagu noh kokkuvõttes teinud? Et vahet pole siis, võib olla ka erinevates organisatsioonides, kui sa oled olnud.

A: No ma arvan, et, et see oleneb nüüd sellest kus me vabatahtliku tööd defineerime.

B: Mhm

A: Ühelt poolt nagu me perega käisime ikka mingi ühesõnaga talgutel kodu lähedal metsa koristamas.

B: Mhm

A: Et ma ei tea, kas nimetada seda vabatahtlikuks tööks

B: Mhm

A: Või kuidas see on. Ee, kui siuke organisatsioonis või mingi kindla asutuse juures, ee tegelikult ma alustasin ma arvan umbes... Mingi 11. klassis.

B: Okei.

A: Jah, et siis ma liitusin ee... Noh alguses lihtsalt siukse noorte programmiga.

B: Mhm

A: Et pärast seda nagu tegin, noh selle jooksul juba hakkas nii, et aa, et kellele, kes saaks appi tulla seda mingit kindlat üritust korraldama.

B: Mhm

A: Või, või midagi sellist.

B: Mhm

A: Ja siis sealt läks edasi niiet, et... Et ülikoolis ma juba ise astusin siis näiteks sinna organisatsiooni, et seal teha mingeid ühiskondlikke asju.

B: Mhm, okei selge. Ma siit edasi liigukski selle organisatsiooni enda juurde, et sa ise küll ütlesid, et võibolla te ei ole siuke klassikalises mõttes aga, aga ole hea veidi räägi mulle ikkagi sellest ee organisatsiooni ülesehitusest ja korralduslikust poolest, et ee... Kuidas öelda sellise igapäeva elu mõttes.

A: Mm... Praegu... Nojah me nagu mõnes mõttes ka natuke praegu oleme selle muutuse teel või mõnes mõttes aga siiani noh, kui täiesti algusest hakata siis alguses oli TEDxi meeskond selle sama organisatsiooni all ja siis kõik inimesed, kes liitusid selle (04:16) nii-öelda said tulla, siis ka liituda... meeskonnaga. Aga nüüd viimased ee poolteist aastat on see, et me tegime oma MTÜ, mis on siis tegelikult ka (04:29) reeglite järgi õige, et on see, et me ei ole ühegi teise MTÜ all. Ja praegu on siis meie tegevus põhinebki ürituste korraldamisel. Kõige suurem üritus Felix tartu, mille korraldamine tavaliselt hakkab siis ee... aasta alguses, niimoodi veebruaris umbes.

B: Mhm

A: Meeskond pannakse kokku ja siis kõik saavad mingid kindlad rollid.

B: Mhm

A: Ja põhimõtteliselt ee siis vastavalt nendele rollidele on ka tegevused, mida nad peavad siis kuidagi tegema.

B: Mhm

A: Vahepeal on mingid üritused, mis on sellised rohkem või, või, mida ma lihtsalt tunnen, et oleks vaja oma... oma kogukonna hoidmiseks teha.

B: Mhm

A: Ja mingid ühised, nende samade videote vaatamised või, või... või mingid muud asjad, kus me saaks osa võtta.

B: Mhm

A: Ma arvan ega see... Seni on olnud väga ühe noh nii-öelda selle konverentsi põhine.

B: Mhm

A: Et see süsteem põhineb sellel, et tuleb meeskond kokku, räägime ära mingid, paneme mingi visiooni teed paika ja siis hakkab siuke rahulik periood, mis kulmineerub sellega, et siis septembris ja oktoobris on üsna kiire periood.

B: Mhm

A: Aga me ise nüüd oleme ka veidike arutanud, et tahaks liikuda noh mõnes mõttes täiesti selle organisatsiooni organisatsiooni poole, et me teeks midagi püsivamat ka läbi aasta või, et meie tegevusel oleks päriselt ka mingi muu mõte peale konverentside korraldamise, mis ei ole noh... See ei ole põhiline aga noh meie jaoks on see põhiline ideede jagamine, mis on selle konverentsi nagu...

B: Mhm

A: Et siis, et laiendada seda konverentsist ee... ee mujale.

B: Mhm, okei. Eem aga...

A: Kultuuri, kultuuri kohta teada, oli nii või?

B: Ja, ja aga ma sain tegelikult täitsa nagu selle info kätte, mis mul ee, mis mul vaja, mul, ee mis mul vaja oli. Aga, aga ma küsiks ee nüüd, et ee ma saan aru, et ee, kuidas sa ütlesid septembrist märtsini või? Oli see tihedam periood teil.

A: Ee noh september oktoober on hästi tihedad sest ma...(ei saa sõnadest aru)

B: Mhm aga, et ütleme, kui on see tihedam periood, et kuidas siis teie omavaheline suhtlus toimub, et just selles osas, et kas teil on mingid kokkusaamised või teil on ala facebookid chat või noh, et, ee, et kuidas see pool teil korraldatud on?

A: Mm... Okei no ma olen olnud meeskonnas neli aastat ja see on ee nagu isegi vist, et seal on nagu aastate jooksul erinev. Olenevalt, kuidas sa oma mee, nagu selle põhitiimiga kokku lepid.

B: Mhm

A: Siiani on levinuim see, et ee... on kas iganädalased või üle nädalased siukesed suured kohtumised.

B: Mhm

A: Ja siis kindlate gruppidega noh, kellel on vaja rohkem koostööd teha näiteks ma ei tea, meil on siuke esinejate ettevalmistamise grupp, kus sellel aastal oli neli inimest, et siis meie omavahel vahepeal kohtusime iga nädal, eem rääkisime pidevalt facebooki chatis, et ee mis seis on, kuidas meil läheb, kellel oleks vaja võtta.

B: Mhm

A: Ja, ja siis ee noh ongi, et käisime hommikuti koos hommikust näiteks söömas, et siis samal ajal ka pidada koosolekut.

B: Mhm

A: Või siuke lihtsa arutelu moel. See suhtlus oli üsna tihe sel perioodil ja palju oli ka mingeid probleeme, mis vajasisid operatiivset lahendust.

B: Mhm

A: Et siis oligi, hea oli koguaeg helistada, lihtsalt rääkida chatis.

B: Mhm

A: Noh mõnel, mõndadel tiimidel või nagu mõndade tiimidega on see rahulik, et sa saad küll nädala kokku, kohtuda, annad, jagad mingid ülesanded näiteks meeskonnale laiali, kes mille eest vastutab, nad vaikselt, võibolla küsib facebookis, et kuidas, kuidas sul läheb selle ee ma ei tea, ruumi, ruumi kinni panemisega ja siis ee, nad nagu vaikselt nokitsevad ja järgmisel koosolekul saavad põhimõtteliselt rääkida, et mis nad ära on teinud.

B: Mhm

A: Et, et see oleneb ka sellest, kuidas võibolla inimene on harjunud töötama.

B: Mhm

A: Kas tal on vaja rohkem siukest meeskonna või siis ta tahab üksi töötama, või noh üksi töödada.

B: Mhm, okei.

A: Ja siis noh ilmselgelt on mingid siuksed teemad või... või ala siuksekd grupid, mis vajavad rohkem suhtlemist ja rohkem ka läbirääkimist.

B: Mhm

A: Aga noh me praegu kasutame tõesti google faili, kus on kogu info (ei saa sõnast aru) kujul, et mis, mis esinejad on näiteks tulemas või, mis meil toimub ja kõigi kontaktid ja siis ee facebooki grupp on kogu meeskonnale ja siis meil.

B: Vabandust, kadusid ära.

A: Et...

B: Mhm

A: A see kusjuures on väga huvitav, et ee... Selle aasta alguses me kasutasime meile sest meile tundus nagu, et aa oma selles esinejate grupis räägime meilides ja nii a siis mingi hetk me tegime ikkagi facebooki chati sest meili peale sa nagu, tekib blokk ette. Sa pead justkui ülikaua aega võtma, et neile vastata.

B: Ja

A: Või sul nagu noh sa ei, sa ei võta seda kohe ette ja facebooki chatti on lihtne nagu mingi, isegi vahepeal võibolla vahepeal endale tundub nagu lolle küsimusi panna lihtsalt aa, kuidas meil sellega seis on või noh mida iganes, et see... Noh kindlasti on palju lihtsam, kui meil. Aga jah, et selle me tegime ka läbi, selle avastuse.

B: Okei. See on, see on päris huvitav tähelepanek tegelikult, et ee lahe, et sa seda mulle nagu välja tõid. Ma küsiks veel sellist asja, et ee sa mainisid ka korra näiteks eksprompt üritusi ja no seda, et teil on mingi mõnes mõttes selline kindlam tegevus ee, kuidas öelda periood aasta jooksul aga kas ee on ka mingeid selliseid asju, mis on justkui nagu teie traditsioonid või mingisugused kindlad üritused, mida te näiteks just omakeskis läbi viite?

A: Ee... nagu keskkonna tunde tekitamist või?

B: No näiteks jah, noh. Mis iganes ütleme noh ma peangi silmas seda, mis tegelikult ei puudutagi kogu seda konverentsi vaid just mingid vabaaja üritused või midagi sellist.

A: Ja minu jaoks on ee nagu selle vabatahtliku osa juures, noh tegelikult ongi ju need inimesed, et sa teed lahedate inimestega seda asja, mis on sinu jaoks tähtis ja, ja mulle endale nagu kõigile väga meeldib see, kui me saame kokku, me, meil on nagu hea olla omavahel ja...

B: Mhm

A: Ma nagu ise olen hästi suunatud ee inimeste heaolu tagamisele, et neil oleks nagu turvaline ja mõnus selles keskkonnas olla.

B: Mhm

A: Siis selle, et julgevad probleemidest rääkida, et see ennetab mingil määral seda, et mingi hetk tekivad konfliktid või kommunikatsiooni - noh probleemidest rääkida.

B: Mhm.

A: Sest noh me, igas situatsioonis on nagu see põhiline asi. Aga meil ei ole nagu otsest traditsiooni... Noh siukest nagu aa kümme aastat siin on tehtud meil. Aga viimasel, viimastel aegadel me oleme käinud koos ee meeskonnaga koos ja natuke veinis ja vines mingil õhtul, et ee nagu meeskonna melu ee pole kindlat. No üks asi, teine ilmselt, teine traditsioon on see, et pärast konverentsi nagu reaalselt kokku võtta üritus.

B: Mhm

A: Et siis kellegi kodus või kuskil chillimas ja, et siis nagu veits reflekteerida, et kuidas meil läks. Siis ee, mis läks hästi, mis läks halvasti, mida paremini teha, et see on siuke, ma arvan selline... projekti hästi tähtis osa.

B: Mhm

A: Nagu peamine.

B: Okei.

A: Aga me... no ilmselgelt on sellised üritused, et ala on koosolek ära ja siis pärast läheme kuskile välja või, või midagi sellist.

B: Mhm, okei. Ee Kas sa räägiksid mulle veidi ka lahti rohkem oma peamistest tööülesannetest just TEDxi juures? No ütleme näiteks siis ma saan aru, et ka sinul on vist see roll veidi muutunud aastate jooksul või, või noh tähendab võidki täitsa algusest alustada.

A: Okei no põhiülesandeks oli siis, minu ülesandeks oli hoolitseda ee koha ja... ja kõigi asjade mingi broneerimise eest. Ala, et tuleks koolid ja, et oleks toitlustuse ruumid olemas.

B: Mhm

A: Ja see oli siis minu, minu ülesanne. Ja pärast seda ee oli nii, et X, kes oli meie eelmine juht ta ja siis mina jäin meeskonda ja me nagu alustasime või ma sain temaga justkui, noh ta, ma sain selles suhtes nagu meeskonna juhiks. Aga noh ma ei tea, kui palju sa seda TEDxi tausta üldse tead, et TEDxil on... Selleks, et TEDxi korraldada seda, et Ameerika organisatsioon, küsima litsentsi.

B: Ja, tean.

A: See on see siuke nagu kindel positsioon nagu litsentsi hoidja ka.

B: Mhm

A: Kes siis praegu on nagu meeskonna juhina.

B: Mhm

A: Oligi see probleem, et mina ei saanud litsentsi endale võtta, sest meil oli TEDx Tartuga olukord, kus ee meil oli meeskonnas inimene, kellel, kellel oli litsents, kes oli käinud suurel konverentsil ka ja ta sai korraldada üle 100 liikme inimesega üritusi. See oli X.

B: Mhm.

A: Ja, ja siis sain mina justkui juhiks aga minul ei olnud siukest kogemust, et ee kogemust, et me saaks korraldada 100 liikmelisi üritusi, kus TED ise ei tahtnud minule seda litsentsi üle anda me nagu... me noh võitlesime või noh rääkisime ja sõdisime nendega. Ehk siis meil oli siuke olukord, kus ma olin juht aga mul ei olnud litsentsi. Ehk siis see oli siuke meie organisatsiooni nii-öelda eripära.

B: Mhm

A: Et korralduslikult ma olin see peakorraldaja, kes tegeles meeskonna ja tiimiga. Ee eelmine aasta ma olin ka peakorraldaja. Siis me juba... ee sain... vist litsentsi, ma nüüd ei ole kindel aga jah, et siis ma olin ka peakorraldaja. Sel aastal ma olin litsentsi hoidja ja ma tegelikult ma ei olnud nagu selles mõttes peakorraldaja, et kes tegeles kõigi nende korraldusliku poolega, vaid ma olin nüüd selle esinejate ettevalmistuse tiimijuht. Ehk siis nagu sisu juht.

B: Mhm

A: Ja, ja siis see litsentsi hoidja. Ehk siis sellel aastal ma tegelesingi kõige rohkem sellega, et sisu oleks hea, et esinejatel oleks meeldiv, et see esinejad tunneksid ennast turvaliselt ja X, kellega sa vist teed ka intervjuusid oli see, kes hoolitses...

B: Ja, ma juba rääkisin ka temaga, mhm.

A: Ja, et oleks olemas kõik mingid kohad ja kõik inimesed oleks siin ka olemas või mindagi siukest, et ma tundsin, et ee noh ma olen seda teinud ja, et see on natuke, enam ei nagu ei tõmba nii palju.

B: Mhm

A: Aga noh, kuna sa oled litsentsi juht või litsentsi hoidja siis sa peaks olema meeskonnaga ikkagi nagu selles suhtes juhtival positsioonil või noh juhtival positsioonil, kui meil siin on.

B: Mhm

A: Või see, et on ee, noh, et sisu osas ebakorrektne.

B: Mhm, okei. Ee vabatahtliku töö puhul on tihtipeale nagu, kuidas öelda võimalik mingil määral oma koormust mõjutada aga, aga kui, kui sa mõtled sellele korraldus perioodile siis, kas sa oskaksid oma koormust mulle kuidagi nagu hinnata just selles osas, et näiteks ma ei tea noh, et mitu tundi sa nädalas sellega tegeled või, et kas su koormus on töö mõttes ma ei tea 1,0 või 0,5 või noh kuidagi iseloomustada seda?

A: No... Ma arvan, et mingilt maalt, mingilt maalt ma tunnen küll, et mul on nagu teine töö.

B: Mhm

A: Et ee käin siin tööl ära ja siis ma nagu samal ajal päeval ja iga hetk nagu mõtlen oma sellele teisele tööle. Minu jaoks on see hästi, ma olen hästi palju nagu läinud selle konflikti peale, et TEDxi mulle meeldib teha, mulle meeldib see idee, mulle meeldib see visioon ja see tõesti on nagu selles suhtes üle, et aa okei ma pean sellega tegelema, ma pean sellele kirja kirjutama või noh see mõte sellest asjast, mida sa pead tegema ja samal ajal on sul töö võibolla, mis ee... Mis on hoopis teises kontekstis, sul on, mulle meeldib väga mu tööd teha aga samal ajal seal on seal on see raha pool sees, seal on mingid muud asjad, mis natukene nagu muudavad selle rutiinsemaks või nagu hoopis midagi muud ja siis ma olen mõelnud, et ee, et see on naljakas, kuidas need omavahel... Nagu mõnikord on konfliktis, et kummale ma siis peaks rohkem aega panema.

B: Mhm

A: Aga jah tõesti... Korraldamise siuke ongi oktoober, november enne üritust ja on tõesti siuke tunne, et sa käidki kahel, kahel tööl, sul on kahed mõtted, sa ma ei, mul on korduvalt neid aegu, kus ma ei magagi väga palju enne seda korraldamise perioodi sest mul on vaja kõik asjad ära teha.

B: Mhm

A: Mis tähendab muidugi hoopis seda, et ma ei ole väga hea planeerija (ei saa sõnadest aru).

B: Mhm

A: Aga lihtsalt sa nagu tahad, et kõik saaks korda ja panustad kogu oma hingega asjadesse.

B: Mhm

A: Ma ei oska nüüd terve nagu lisa koor nagu töökoormus aga kindlasti mingi... Tunde ikka tuleb kokku päris palju.

B: Mhm. Okei, niiet ma saan aru, et ee, et ka sellel tihedamal perioodil sa tegeled ka igapäevaselt sellega, et ei ole nii, et sa ma ei tea üle päeva umbes vaatad neid asju onju? Et igapäevane, mhm.

A: Ja seda kindlasti ja noh ongi nädalavahetuseti ja...

B: Mhm

A: Praegu, praegu ongi see periood, kus konverents sai novembris läbi ja ma ei ole väga pikalt mõelnud TEDxile või noh mingeid asju, mida sa ikka need projekti aruanded näiteks on pidanud, on...

B: Mhm

A: Et siis abi küsinud või, või noh palunud minul allkirjastada mingeid asju.

B: Mhm

A: Aga... Aga noh muidu mul on nagu täiesti mõtted olnud üsna eemal. Ja, ja selles suhtes olen puhanud ka sellest, et vahepeal ei pea tegema neid asju.

B: Mhm, okei. Kui vaadata selle vabatahtliku

A: Jah?

B: Kui vaadata vabatahtliku töö peale nagu tagasi, siis ee, kas sa oskad mulle nimetada midagi, mida see töö on sulle endale nagu juurde andnud?

A: Mm... Tegelikult nagu väga palju asju, natuke on raske nagu... võibolla eristada seda, et ee ma olen olnud mingites organisatsioonides, mis on lihtsalt toetanud ka minu arengut.

B: Mhm

A: Samal ajal ma olen teinud seda vabatahtliku tööd selle organisatsiooni juures.

B: Mhm

A: Et noh aa, et sa saad koolitusi aga samal ajal sa koguaeg teed mingit protsessi ka läbi eks. Siis on natuke raske võibolla eristada aga noh eks vabatahtlikud ole need organisatsioonid. Need enamasti pakuvadki seda arengu võimalust ja see ongi see, mis just mind ennast motiveerib mingeid asju...

B: Mhm

A: No TEDxi korraldamisega on täiega see nüüd tulnud ee... korralduslikud aspektid, mis on siuksed ülekantud oskused, millele kõigele sa võiksid või peaksid mõtlema, kui midagi korraldada, kus kohast kuni ma ei tea selleni, pargini või ma ei tea noh mida iganes, et see annab sulle siukse stressitaluvuse ja informatsiooni haldamise väga suure koolituse, et ee... Sa võibolla muretsed kõige pärast aga samas sa oma meeskonnale ei saa seda välja näidata sest sa pead olema see juht.

B: Mhm

A: Või inimene, kes näiteks toetab kõiki. Samal ajal nagu sa pead mõtlema enne läbi, mis kõik võib valesti minna ja siis üritada seda kõike ennetada või, et see on... Ja noh, kui läheb midagi valest või täiega pekki siis sa pead ee reageerima kiiresti. Lahendus ja organiseeritus võibolla on kokku, kokkuvõttes see sõna.

B: Mhm

A: Et ei ole nagu, ei ole nagu eid või ei ole nagu, et ei saa vaid on lihtsalt teised võimalused, kuidas sa pead jõudma. Sest noh ma olen päris paljudes nendes rollides ka pidanud tegelema näiteks sponsoriga või põhjendamise, miks meil oleks vaja mingeid vahendeid, mis õpetabki sind kuidagi vingerdama natukene. Noh vingerdama on võibolla halb sõna.

B: Mhm

A: Aga nagu sahkera mahkerda aga just, et nagu leidma lahendusi sellistes olukordades, mis on piiratud vahenditega või, või, kus sa pead veenma inimesed nagu oleks ee... oleks meie ideedega samal joonel.

B: Mhm. Okei. Aga kas on ka midagi, mis on sellise vabatahtliku töö miinused või midagi, mida ta on nagu sinult kuidagi ära võtnud või mingeid piiranguid seadnud?

A: Mm... Mingitel perioodidel ma tunnen, et ee no et ma laenan natuke seda aega oma sõprade pealt või oma mm nagu noormehe pealt noh näiteks.

B: Mhm

A: Et noh selles mõttes... Et ee ma tahaks neile ka aega pühendada ja selleks, et meie suhted oleks terved ja, ja see on nagu vajalik, et ma paneks oma aega ja pühendaks ennast ka nagu mõttega nendele. Aga mingitel perioodidel on seda väga raske teha sest see sul on noh väga palju kohustusi.

B: Mhm

A: Et see on suurem asi, mis ma olen nagu mõelnud.

B: Mhm

A: Sest äkki sest... Noh ma arvan, et ongi rikastamine nagu rohkem, kui, kui millegi ära võtmist.

B: Mhm

A: See on nagu aus, kui sa ütled oma paarilisele, et aa okei mul on selle tööga praegu hästi, hästi kiire, et ma arvutist hoian eemale ja siis ta saab enne või noh enne juba natukene valmistuda selleks, et sa ei see on üks ennetustöö võibolla, mida sa pead tegema, et sa pead nagu andma teistele mõista, et sul hästi kiire periood ja see võib tulla pärast seda, et ma olen närviline, mul on... ja... ongi ma ei saa magada või ma ee mis iganes.

B: Mhm, okei, mhm. Kui mõelda nüüd tagasi sellele ajale mil sa otsustasid just ee... nagu selle praeguse tiimiga liituda, siis mis selleks peamiseks ajendiks oli?

A: Mm no, nojah tõesti kaks asja olid see, et TEDx bränd oli üsna... või noh siia maani on ta üsna eem... seksikas.

B: Mhm

A: Selles mõttes, et sa nagu saad mingist kogukonnast osa, millest, mille videoid sa oled sa oled vaadanud, sa tunned nagu wow see on see asi mida ma nägin telekast umbes.

B: Mhm

A: Ja teine, teine pool on tegelikult see, et ee... Kuna see, see meeskond teeb suuri asja, suurt asja, siis sa päriselt saad siukse suure... korraldamis kogemuse või noh, et ma, mind ikkagi nagu huvitas ennast see, et ee see arengu pool. Et mida, kuidas ma... näen selle meeskonna sees, kuidas siukseid asju tehakse.

B: Mhm

A: Ja õpin muidugi.

B: Mhm

A: Et see ongi sest noh enne seda ma olin kogenud väikseid mingeid üritusi või seminare või midagi sellist aga sellist, midagi nii suurt ei olnud, et just siuke tahtsin näha, kuidas see siis käib ja kuidas mida seal tehakse ja nii edasi.

B: Mhm. Aga kas tänaseks neid põhjuseid on juurde ka tulnud või on need kuidagi muutunud?

B: Kadusid jälle ära...

B: Pole hullu peaasi, et peaasi, et nagu nüüd on jälle okei. Et kas sa mu küsimust kuulsid?

A: Ee algas midagi sellest, et kas praegu on mingid muud põhjused.

B: Jah, et või noh, et tähendab, kas need algsed põhjused on sinu jaoks kuidagi muutunud? Võrreldes ütleme tänase seisuga.

A: Tegelikult on küll. Ee alguses ma tulin täiesti selleks, et saada sellest korraldus protsessist osa lihtsalt

B: Mhm

A: Ja juhiks siis väga selgelt oli see, et kuidas seda juhtida. Mida ma pean tegema, et olla hea juht ja, et meeskond tunneks ennast päriselt meeskonnana ja et see kõik toimiks.

B: Mhm

A: Praegu ma tegelikult veidi nagu minu enda huvi siin olekski nagu leida see organisatsiooni pool ka siis kuidagi üles või arendada seda, et ei oleks ainult konverents konverentsi pärast vaid, et

B: Mhm

A: Meie kogukond ee... Kelle arengu innustamine on päris hea tööriist, levitada neid samu ideid

B: Mhm

A: Või kindlalt projekti, et nüüd on nagu.. See on küll liikunud juba, ka eneseareng on muutunud. Ma tunnen, et ma selle korralduse asja olen saavutanud ja siis nüüd, need asjad mis ma siit võtta saan.

B: Mhm

A: Justkui on

B: Mhm Aga..

A: Praegu, mis

B: Ja

A: Mõtlesin, et peaks nagu siin Amsterdamis mõne vabatahtliku organisatsiooniga liituma. Selles mõttes, et seda internatsionaalselt siis ee eesti keeles on see siis rahvusvahelise ee organisatsiooni, organisatsioonis olemisega nagu tutvuda.

B: Mhm

A: Ja... siukest olemist meil väga ei ole.

B: Mhm

A: Olgugi, et TED ise on, on rahvusvaheline siis meie meeskonna (ei saa sõnadest aru).

B: Mhm, okei. Aga kas neid põhjuseid on vähenenud ka või, et kas on miski, mis on täiesti ära kadunud?

A: Mm... Nojah võibolla noh ongi see, et ma ei taha enam nagu tegeleda mingite tegevustega, mis minu jaoks on ennast ammendanud.

B: Mhm

A: Või et ee... Et ee sponsorite kutsumine ei ole enam minu jaoks nii põnev selle pärast, et ma olen seda juba teinud piisavalt, et ma heameelega laseksin kellelgi teisel seda teha või, või mingit muud asja, mis...

B: Jah

A: Mis on natukene ammendanud ennast.

B: Mhm

A: Võibolla vahel nüüd, noh sinna, võibolla, ei ma ei oskagi rohkem midagi sellist öelda.

B: A kui ma küsin üleüldiselt, et mis motiveerib veel ka teisi inimesi vabatahtliku organisatsioonidega liituma, et noh hästi üleüldiselt, et see võib olla ükskõik, mis nurga alt või, või kandi alt organisatsioon?

A: No, kui ma mõtlen nagu üks, noh mis me juba praegu rääkisime on ju see ee areng, eneseareng.

B: Mhm

A: Et ee ma olen(?) praegu sotsiaalselt suht nõrk, siis ee saad mingi võrgustiku, see on... hea võimalus tõesti leida noh oma huvidega seonduvaid inimesi ja sealt siis samal aja nagu hiljem siis nagu need võrgustikud hakkavad su kasuks ka töötama mingi tööturul või noh mis iganes

B: Mhm

A: Em siis ma päris, ma noh, ma loodan, päris paljusid ikkagi nagu huvitab see teema, et see teema millega see vabatahtlike organisatsioon siis tegeleb võiks ee olla piisavalt südamelähedane, et loomakaitse, ühiskondlike probleemide lahendamine, ee ma ei tea prügi koristamine, et need teemad peavad olema piisavalt ee noh piisavalt põnevad, et sa tegelikult nagu tahad sellele pühenduda.

B: Mhm

A: Ja no mingist perioodist noh võibolla sotsiaalsed suhted on need, mis ee sul on lihtsalt vaja sõpru leida aga tegelikult lõpuks on ka nii, et mida kauemaks sa tegelikult sinna jääd, et see teema võib sind ka huvitada aga samas need inimesed on nagu need, kes sind lõpuks motiveerivad, nad on sul olemas ja noh...

B: Mhm

A: (ei saa sõnadest aru)

B: Mhm

A: kas on veel midagi, hmm... No mulle tundub, et tänapäeval on, on seda head töö, töövõtja näiteks ee respektierivad vabatahtliku tööd, mistõttu see on nagu hea asi, mid Cvsse panna.

B: Mhm

A: Et mis vabatahtliku tööd, sellest sul on erinevad kogemused ja sa nagu... Olgugi võibolla, et sul töökogemust ei ole niivõrd siis see vabatahtliku töö räägib enda eest. Minu arust isegi TLÜ vist tegi sellel aastal sisseastumisel tegi eraldi kohti selleks, et mis su vabatahtliku töö tulemused on.

B: Mhm

A: Mis näitab, et see nagu ei ole oluline, kas sa saad palka mingi asja eest vaid põhiline on see, et mis oskused sa saad.

B: Mhm

A: (ei saa sõnadest aru)

B: Mhm

A: Ma ei tea, mul praegu ei tule meelde midagi.

B: Okei, siis ee ma liiguks siit edasi sellise teema nagu kaasamine juurde. Just nagu organisatsiooni võtmes, et kui ma sulle lihtsalt sulle selle mõiste ütlen, kaasamine, mis sul esimene mõte on? Mis meenub?

A: Ee esimene mõte on, et erinevate gruppide kokku toomine.

B: Okei.

A: Et erinevad asjad tulevad kokku nagu.

B: Mhm, okei. Kas te, kas teie olete oma tiimis mingeid konkreetseid kaasamis tegevusi nagu teadlikult ka rakendanud?

A: Ma ei tea. Selles suhtes, et ma mõtlen sellest oli lihtsalt nii, meil oli üks tiimi liige, kes oli, noh muidu me oleme üliõpilased kõik, ja siis üks tiimi liige oli ee 53 aastane. Ja ta oli ka esinejate tiimis, seega me suhtlesime temaga hästi palju aga samas ma ei tunne, et see oli kaasamine selle pärast meil oli lihtsalt avatud konkurss ja need, kes kandideerisid meile meeskonda, kes soovisid tulla meie meeskonda vabatahtlikuks.

B: Mhm

A: Nendega tegime intervjuud ja need said, et see nagu ei olnud justkui, et me nüüd kaasame vanemaid inimesi rohkem onju.

B: Mhm

A: No... Me oleme kaasanud ee neid erinevaid nagu sponsoreid ee ehk siis oma huvilises mõttes ka, et need sponsorid tunneksid nagu nad on selle üritusega ka korraldajad.

B: Mhm

A: Selles mõttes, et nendel on mingi sõnahääl või nad saavad kaasa rääkida.

B: Mhm

A: Et siis ee on see ka nagu selles mõttes tihedam suhe.

B: Mhm

A: Ma ei tea noh see tegelikult võib olla see vaata...

B: Mhm

A: No ja siis on mõned kindlad spetsialistid ala kõne koolitaja olema, et siis, et meie kõned oleks parimad, paremad või, või, või noh midagi sellist.

B: Mhm

A: ma praegu ei oskagi öelda.

B: Okei aga kui rääkida nüüd ee sellest, et noh, et teie enda meeskond on ka vaba, nagu koosneb ju vabatahtlikest, et, et kuidas neid siis, ma ütleks nii, et kaasa saada oma tegevusega, et nagu, et võibolla ka sellise võtme alt, et täpselt, et teil on vaja uusi liikmeid värvata, et millised on need tegevused võibolla millega te siis pihta hakkate?

A: Noh värvamiseks oli see, et ee me panimegi kirja millistele kindla, millistele kindlate ülesannetega tegi, tegelejad on vaja, meil on vaja kontori inimest, meil on vaja meedia inimest, meil on...lihtsalt said ise valida, milliste nende kolme nii-öelda lemmikumate või noh nendest...tahaks olla sponsoriks, et siis andsime juba neile enne ise valida, et ee millistele positsioonidel meil vaja on.

B: Mhm

A: Siis seal vestluse käigus saime aru, et millised siis tegelikult nende tugevused. Või noh paratamatult meeskonna koostamisel mingi hetk on populaarsemad asjad aga ongi kommunikatsioon ja facebooki haldamine.

B: Mhm

A: Ja rahaga tegelemine, et siis ee tuleb ka nagu.

B: Mhm

A: Aga noh mulle endale, vähemalt juhile ee tundub, et kõige parem viis, kuidas inimesed kaasata on tegelikult see, et... Noh sa võid seda teha grupis, ma ise olen teinud rohkem individuaalselt, et saada aru, mis on igäihe motivatsioon, nagu noh enne nagu ma ütlesin, et on mingid kindlad aspektid, millised inimesed tulevad aga lihtsalt, et tema motivatsioon selle konverentsi korraldamisega.

B: Mhm

A: Et see võib olla, et tema tahabki lihtsalt saada oma Cvsse kirja, et on TEDx Tartu korraldaja olnud. Ee see võib olla see, et tahab sundida ennast rohkem inimestega suhtlema, see võib olla see, et ta tahab kuskile kuuluda või, et tal on lihtsalt palju aega.

B: Mhm

A: Et siis... Hullult rahulik on siis, kui inimesed enam ei tee või ei jaksa teha, et siis võid seda öelda...Nii-öelda see juhivoolne vaade.

B: Mhm

A: Et nagu teada, mis see igäihe präänik on.

B: Mhm

A: Ee ja tegelikult see toimib, kui sa tead või sa mäletad, et aa kuule sa ju tahtsid õhe või ma ei tea näiteks rohkem esinejatega suhelda, et mul on sulle üks esineja, kellega peaks suhtlema tegelikult. Siis sa otsid talle need kohustused.

B: Mhm, mhm

A: Et ee, et see on üks asi, mis ee ma arvan meeskonna koos hoidmisel on hästi tähtis. Et sa tead, mis su, miks su meeskond kokku tuli või, et kes seal kõik on ja see on okei, kui erinevatel on erinevad ee nagu põhjused kokku tulemiseks.

B: Mhm

A: Sa lihtsalt võibolla pead nagu mingi hetk sõnastama, et miks, miks me seda üritust teeme. Et see peaks ka veits kokku minema nende, nende iseloomudega.

B: Mhm, okei. Et ee noh mu enda kujutelmas on see, et kohati võibolla äkki vabatahtlike inimesi ee rohkem või tähendab raskem olla motiveerida, kui, kui ütleme ka sellises olukorras, kus see motivatsioon juba kadunud võibolla on. Et ee aga, aga, kas ma võin su jutu niimoodi kokku võtta, et, et siis ongi, selleks tulebki uuesti see präänik välja tuua? Mis sa mainisid nende see esimene eesmärk siis nii-öelda?

A: No... See noh minu jaoks on see väga tähtis ja noh tegelikult ma arvan, et inimlik suhtlemine on ka tähtis, et sa lihtsalt näitad juhina või meeskonnas välja, et sa hoolid sellest, et aa ma näen, et sul ee... Sa jätsid eelmine kord ma ei tea mingi ülesande tegemata, et ee, mis juhtus või noh, et sa küsid temalt ja lased tal seletada ja te üritate koos leida mingi lahenduse, et noh koos sellele.

B: Mhm

A: Et kuidas me saaks tagada, et ee nagu, et seda ei juhtuks, et sa nagu... Lihtsalt suhtled temaga normaalselt. Aga kusjuures see on väga huvitav, mis sa ütlesid, et ee, et vabatahtlike on raske motiveerida. Ma olen ise nii palju selle mõelnud ja mulle tegelikult nagu aina rohkem hakkab tunduma, et see on teistpidi.

B: Mhm

A: Selle pärast, et tööle on palju raskem nagu just selle nagu visiooni või missiooni, missiooni ümber inimesi motiveerida sest, kui on see raha nagu... Ma ei tea devalveerib selle töö kaugemat eesmärki või ma ei tea.

B: Mhm

A: See on võibolla ja siis on mõnikord raske nagu olla motivatsiooni inimene seal

B: Mhm

A: Aga noh väga palju juhtivatel töökohtadel nagu töötanud, töötanud ehk siis ma ei, ma veel ei ole kindel nagu, kuidas see on. Ma ei ole ise saanud seda katsetada. Sest noh vabatahtlikega on minu arust see lihtne, et sa lähedki nendega õhtul välja ee veinile või, et sa teed mingeid muid asju ka nendega, et seda just ee kogukonda luua, et nendega noh veetagi lõbusalt aega. Aga töö juures on nagu mingid kindlad kellaaja piirid või mingid muud asjad.

B: Mhm

A: Et need nagu takistavad seda vabameelset suhtlemist, mis on just ka vabatahtliku juures ehk vabatahtliku organisatsioonid või korraldus meeskonna juures hästi tähtis.

B: Mhm

TEDxTartu-K

Kõige pealt laiem küsimus: kas lisaks vabatahtlikule tööle on veel mõni suurem kohustus, just ajakasutuse mõttes igapäevaselt?

No igapäevaselt... ei tea, käin tennis päris tihti. Võib-olla see, et ikkagi see võtab kaks tundi päevast ära.

Aga mingid koolid ja tööd ja sellised asjad?

Jaa, koolis ikka käin, et Tartu Ülikoolis. Et kui nüüd rääkida, meil ju tegelikult igal aastal see meeskond erineb, et noh, nii-öelda eelmisel aastal ma nii-öelda tööl ei käinud veel, kui me seda tegime, et siis see aasta on asjalood muutunud, aga et jah.

Kui kaua sa vabatahtliku tööd oled teinud?

Eem.. See on siis peale TEDx-i ka veel, eksju?

Jaa, ma just mõtlengi, et see võib olla ka täitsa mingis muus organisatsioonis, et kui suur üldise vabatahtliku töö kogemus tervikuna on?

Ma mäletan, ma vist tegin esimest korda 2009 sellist projekti nagu Jõhvi oma filmifestival. Ja vist selline esimene suurem asi. Ja noh sealt peale siis palju suuremaks.

OK, et siis pärast seda ongi olnud selline pidev vabatahtliku töö jätkamine?

Jah, võib vist küll öelda nii, jah.

OK, siis edasi lähen siis organisatsiooni TEDx-i enda juurde. Ole hea, räägi mulle organisatsiooni ülesehitusest või struktuurist, et kuidas see teil kujunenud on?

Ahah, nii. Ma olen ise kolm aastat olnud meeskonnas ja meil ei ole nagu sellist struktuuri, kui sellist otseselt välja kujunenud, mis meil on igal aastal sarnane. Et me ikka veel proovime leida sellist head vahekorda, sellist... noh võib ka öelda siis tavalikmete ja meie, kes me võib-olla võtame suuremaid otsuseid vastu või veame seda projekti, et siis meie vahel. Kuivõrd me tegelikult pole sead head vahekorda päris leidnud, et tegelikult me ikkagi töötame meeskonnana nii, et kõigil on ikkagi sõnaõigus. Muidugi konkreetse aasta ürituse meeskonnajuhil on see sõnaõigus suurem, aga siiski me lihtsalt oleme ise ka noored kõik ja me ei hakka.. ei suru nagu enda arvamust väga peale ja kõik saavad öelda seda, mis nad soovivad. Et me oleme alati, proovime hästi avatult mõelda, seda enam, et meeskond tegelikult iga aasta väga suures osas vahetub.

Et nüüd 2016 meie proovisime, kui ma seda meeskonda juhtima hakkasin, et kuna me oleme üpris suureks ürituseks saanud Tartus, siis mõtlesime, et teeme meeskonda natuke suuremaks. Et kui muidu oleme suutnud ürituse ära teha kuskil 7-8 inimesega, või isegi vahel vähemaga, siis 2016 võtsime natuke suurema hulga inimesi vastu, kes siis tahtsid tulla. Et siis meil läks see arv üle 10, mis siis tähendas ka seda, et pidime mingi struktuuri looma, et kes kellele allub.

Noh, me üritasime, et oleks selline meedia- ja kommunikatsioonijuht, kes vastutab selle valdkonna eest, tal oli veel kaks inimest veel väikses tiimis jne, et meil põhiliselt need meeskonna struktuurid ongi, meedia ja kommunikatsioon, siis on sponsorid, siis on esinejad, siis on tehnika, mis tegelikult on suures osas tehnika inimene töötab üksinda ja siis on veel eraldi järelepeo inimesed. Et me kõik proovisime siis sellist väiksemaid tiime luua, aga noh, ma ei tea, kas võib-olla oli asi ka inimestes, et nad pigem soovisid ikkagi suurelt töötada, et saame iga nädal üksteisega kõik kokku ja siis arutame asju, et see väga hästi välja ei tulnud. Noh, mingis osas ikkagi tuli, aga eks see on üks asi, mida tuleks meil edasi mõelda, et kas jätkame sellise suurema tiimiga või siis hakkame seda struktuuri rohkem... Kas ma vastasin küsimusele?

Jaa, jaa, et mida põhjalikumalt vastad, seda parem minu jaoks. Ma siit edasi haaraksingi kinni, et siin korraks oli juttu omavahelisest suhtlusest. Et täitsa igapäevases võtmes – kuidas te omavahel suhtlete? Kas teil on mingisugused kindlad kohtumised või oma kindlad kanalid, mille kaudu te infot vahetate või kuidas teil see korraldatud on?

Mhm. No alguses nii-öelda meie selline meeskonna otsimise periood jääb sinna aprilli-mai kanti, et siis on ikkagi pigem selline meili teel suhtlus, kuna inimesed on veel uued, et aga kohe saab siis lisatud nad meie

Facebooki gruppi, kus me siis omavahel räägime. Aga noh, kuna grupis võib tihti paljud asjad võivad kaduma minna või noh selliseid kiireloomulisemaid asju sinna nagu väga ei kirjuta, siis meil on ikkagi Facebooki vestlus, noh ongi mõne inimesega, näiteks mina, minul oli eraldi vestlus kommunikatsiooninimestega ja esinejate inimestega, et siis niimoodi hoidsime kontakti.

Suvel meil sellist aktiivset korraldusperioodi ei ole. Et meeskond on suur ja jagunes Eesti peale laiali. Siis septembris hakkavad alati sellised iganädal.. noh, septembrist võib-olla mitte iga nädal, vaid oleneb vajadusest, aga ikka vähemalt iga kahe nädala tagant. Ja sealt edasi, et kuna meie konverents tavaliselt on novembris, siis sealt edasi ongi oktoober-november kohe kindlasti iganädalased koosolekud ja vastavalt vajadusele, et kes ikkagi saavad kokku tulla, sest et suure meeskonna puhul paratamatult kellelgi on kool, kellelgi on töö ja muud kohustused, et kõik ei saa alati kohal olla.

Aga jah, oleme ikkagi proovinud mingisuguse ühise aja leida, mis tavaliselt on õhtupoolikutel, millal siis kõigil tavalised päevased kohustused on juba läbi saanud. Et jah, niimoodi me oleme proovinud suhelda.

Ja noh konverentsi ajal, mis see aasta meid väga hästi aitas, oligi Facebooki vestlus, selles suhtes, et kuna meil ei olnud omavahel mingisuguseid raadiosaatjaid vmt, see rent on üpriski kallis ja ?? meid selles osas aidata ei saanud, et siis noh pidi midagi muud välja mõtlema ja see midagi muud oligi Facebooki vestlus, mis oligi väga informatiivne, et kõik teadsid, mis toimub ja et kui on mingisugune probleem, siis see kohe lahendati ära. Mis mulle tundus, et pärast ka tagasisidest meeskonnaliikmetelt välja tuli, et info liikus ja kõik said aru, mida teha. Muidugi see, et kõik teadsid, mida teha, võis tuleneda ka sellest, et me panime väga täpselt paika, kes mida kus tegema peab, et tegime juba varasemalt mingid plaanid ära.

Kas teie organisatsioonil on mingid oma kindlad traditsioonilised üritused ka, mis ütleme peale selle konverentsi, et enda mingid siseüritused?

Oleme üritanud teha, näiteks... las ma mõtlen... 2016 me näiteks tegimegi lihtsalt sellise motivatsioonürituse iseendale ja ka meeskonnale tutvumisürituse. Tulime Ida-Virumaale minu kodukohta. Aga noh samas jällegi, kuna meeskond oli suur, siis kõik ei saanud ikkagi kohale tulla, mis on ikkagi probleem ja mis oli suur probleem, et sidet ei tekkinud nii kiiresti või siis.. noh, mul on lihtsalt see võrdlusmoment eelnevate aastatega kui ma ei olnud meeskonna juht, et meeskond oli väiksem ja inimesed hakkasid kuidagi hästi klappima. Et nii palju kui minu võimuses oli, üritasin inimesi sõbraks teha, aga lõppude lõpuks isikuomaduste vastu ju ei saa. Eks me ikka vahel mõtleme, et kui tahaks niisama istuda ja rääkida, siis seda teeme, aga see on pigem ikkagi harva.

Nii, siit jätkaks edasi organisatsiooni kõrvale ja lähen su enda töö juurde vabatahtlikuna. Millised on sinu peamised tööülesanded?

No see ongi iga aasta erinev. Esimesel aastal tegelesin kommunikatsiooniga, üpriski üksinda. Teisel aastal tegelesin esinejatega koos kahe inimesega. Vist oli kahe inimesega.. jah, kahega. Ja nüüd kolmandal aastal tegelesingi kogu meeskonna juhtimisega või kogu projekti juhtimisega.

Kas sa mõtled tööülesandeid, mida ma jooksvalt tegema pidin... või?

Ma saan aru, et sul on nüüd muutunud, et näiteks praegu või noh, ütleme siis, et millised on sellel aastal kõige olulisemad? Saan aru, et oled tegelenud meeskonna juhtimisega, et selliseid jooksvaid ülesandeid on rohkem kui kindlaid või kas sa suudad paari lausega kokku võtta just selle oma tegevuse sel aastal? Ehk kõige viimase rolli puhul.

Sel aastal, siis 2016. Mõtlen... Kohe konkreetselt nii öelda on kuidagi raske, sest tõepoolest ma pidin vahepeal võtma üle näiteks mõned sponsorite ülesanded, et näiteks kui oli vaja või kui inimestel polnud aega, siis tegin need asjad ära, sest keegi ju peab need ära tegema.

Pigem siis oli minu ülesanne... suunasin meie meeskonna liikmeid õigete inimeste ja ettevõtete juurde. Ma natuke ka nõustasin neid selles osas, kuidas nendele läheneda ja kuidas ka meediale läheneda. Esinejate osas ma nii palju esile ei tükkinud, lasin neil üpriski omi asju teha, kuna esinejate meeskonnas oli A, kes siis on varem seda tiimi ka tervenisti juhtinud, seega ma usaldasin teda.

Mida veel? See ongi paar nädalapäeva enne seda üritust. Siis oli selline väga aktiivne ühest kohast teise sõitmine ja asjade korjamine ja lihtsalt vaatasin, et kõik oleks teadlikud asjadest. Siis olin mina see infopunkt.

Agas kui suur on umbes sinu koormus kui püüda panna see ühe nädala lõikes töötundidesse või nagu meil päris töö puhul on 1,0 või 0,5. Et kui üritada seda nii määratleda, siis milline su koormus on vabatahtliku tööd tehes?

See varieerub väga palju selles osas, et mis aeg on. Hetkel ma ei tegele TEDx-iga, ma ei saa öelda, et absoluutselt mitte, mul on mõtted küll seal, aga ma ei tegele aktiivselt sellega. Seega hetkel võin öelda, et see on null tundi. Agas mida novembrile lähemale, seda aktiivsemaks ja pikemaks need päevad lähevad. Tegelikult võttis see – kuna ma õpin õigust ja seal on palju loenguid ja seminare, võttis see päris palju kooliaega ära. Et kui ma olin loengus, siis tihtipeale tegelesin hoopis muude asjadega, millega ei tohiks küll tegeleda loengu ajal, agas lihtsalt pidi. Siis tegelikult ma arvan, et vahetult enne seda konverentsi päeva, ma arvan, et see võis olla ikkagi kolm tundi päevas äkki?

Ja siis ütleme, mida lähemale novembrile, siis võib öelda, et üsna igapäevaselt tuleb sellega tegeleda?

Jaa, muidugi. Et septembris võib-olla kolm tundi polnud, agas oli kasvavas joones.

Kui vaadata selle vabatahtliku töö kui karjääri peale, siis kas on midagi, mida see töö on sulle andnud või mis on selle plusspooled?

Sellel on väga palju plusse. Kuigi paljud mõtlevad, et sellest ei saa ju päriselt tööd välja kujuneda või kasvada, siis puhtalt minu enda näite varal sain ma endale just tänu TEDx-i le töö, mis on Tartu Ülikoolis ja hõlmabki üpris sarnaseid asju ehk seminaride ja ürituste korraldamised ja programmis osalejate nõustamine. Puhtalt sellise üks-ühele näite põhjal see tegelikult võimaldab tegelikult ka karjääri teha. Selles suhtes, et ma olen nagu üpriski noor ja ma ei kujutanud kunagi ette, et ma midagi sellist Tartu Ülikoolis teha võiksin. Sellise ukse on see mulle tõesti avanud.

Kas on ka mingeid miinuspooli vabatahtliku töö puhul?

Puhtalt selle pärast, et see oli üpris intensiivne novembris ja vahetult enne, siis suhtlus oma teise poolega, kellega ma koos olen, temaga ikkagi jäi see unarusse, ma tundsin, agas samas oli ta hästi mõistev ja sai aru, et miks ma pean talt auto ära võtma ja miks ma tulen alles kell 23 koju. See võib-olla see miinus. Ja ka see, et kui see on niivõrd intensiivne, siis tegelikult ma mingil hetkel ikkagi panin korraldamise koolist kõrgemale, mis natuke segas ka koolitööd. Agas samas ma teadsin, et see saab novembris läbi ja semestri lõpp paistab ja saan selle kõik järgi teha, mis vahepeal kadunud oli.

Ma saan aru, et täna oled peamise rollis meeskonna juhina. Siis küsin nii, et kuidas on saanud sinust tänaseks selline.. kuidas siis öelda, et juhtivtasandi töötaja?

No, see ongi suuresti tänu sellele, et kui ma gümnaasiumisse Tartusse tulin, liitusin ma sellise organisatsiooniga nagu Domus Dorpatensis ehk DD akadeemia ja sealt ma kasvasin TEDx Tartu meeskonda. Sinna kutsus mind A, et kuna ta oli sama organisatsiooni liige, olime teatud asju juba koos teinud ja ju ta siis nägi mu potentsiaali ja ta kutsus mind alguses kommunikatsiooni tegema. Ja kuna ta ise eelmisel aastal otsustas, et peab ka ise rohkem tööle keskendumata ja ei suuda igapäevast TEDx Tartu suurt haldamist ise teha, siis üks ta oskab ka paremini öelda, miks ta mulle pakkumise tegi, agas... Tegelikult kui ise mõtlen, siis ega meil polnudki selliseid inimesi, keda asemele võtta, kes selle asja tõesti ära teeks ja organisatsiooni hästi tunneks ja teaks seda, kuidas ja mis nurga alt kellele läheneda. Mina olin sellise elukooli lihtsalt juba saanud.

Kui mõelda tagasi sellele ajale, miks sa otsustasid ikkagi TEDx Tartuga liituda või kui sa kasvasid sinna meeskonda, kas sul oli ka oma isiklik põhjus või ajend, miks just see organisatsioon võiks olla sinu jaoks?

Olen hetkel ülikoolis teisel aastal ehk siis olin 12. klassi õpilane, kui TEDx Tartuga liitusin... See ajend oli esiteks see, et olen ise TEDi videosid palju vaadanud, et üks osa on see, et see tundus üpriski selline prestiižne kogukond, kuhu kuuluda. Teiseks pigem ka see, et kui A pakkumise tegi, olin väga meelitatud, et keegi kuskil mind, gümnaasiumiõpilast peab piisavalt ambitsioonikaks ja heaks, et saaksin seda suurt asja teha. Üks ta alguses lõi mul natuke põlve värisema, see oli suur asi, mida endale ülesandeks võtta, eriti kuna ka gümnaasiumi lõpetamine käsil oli. Agas noh, sai tehtud ja tundus, et see vist oligi see aasta, kus ei teagi, kas tänu kommunikatsioonile või millelegi muule, saime hästi palju inimesi TEDx Tartule osalema. Ma ise tundsin, et ma proovisin teiste tööd veel paremaks teha. Et kui varem on numbrid jäänud väikseks, proovisime neid kahekordistada. Sellega sain hakkama ja üks see oli ka motivatsioon edasi olemiseks, et ma tõesti saan hakkama.

Kas on ka midagi sellist, et need põhjused on ära kadunud või vähenenud, näiteks miski, mida sa eeldasid või arvasid, et saab olema organisatsioonis teistsugune?

Ei ma kindlasti ei pettunud, see oligi pigem väga-väga eduelamus, just see kaif, mille sa saad sellel konverentsipäeval, et sa oled küll surmani väsinud, aga sa tegelikult oled õnnelik, et see sai tehtud ja sa näed kontseptsiooni ellu ärkamas.

Hetkel ma võib-olla... Tunnen, et see erilisus on natuke kadunud.. Võib-olla see tuleb ka sellest, et lihtsalt tahes-tahmata kogu elu vabatahtliku tööd teha ei saa, et mingil hetkel on vaja ka midagi muud teha ja prioriteete natuke ümber sättida, aga ka selles osas, et mida varem sa endale selle selgeks mõtled – näiteks mina sellel aastal ilmselt seda nii suures mahus edasi ei korralda, sest elu on selline. Võib isegi juhtuda, et TEDx Tartu võtab ühe vaheaasta ja teeb hoopis Eestile sünnipäevakingituse 2018. aastal. Et on ka tegelikult selline võimalus ka õhus, sest et tõepoolest hetkel näiteks kuna A tõenäoliselt ei tee seda samamoodi või noh, ta ei jõua seda nii edasi teha, samamoodi on asjad ka minul. Vaadates seda püsivat tuumikut, kes meil aastate jooksul on tekkinud, siis on ka nemad: keegi on magistrilt lõpetamas, keegi kolimas Tallinna. Ehk et elukorralduslikud asjad tulevad ette ja ei tea veel, kellele seda üle anda. Ma ise vähemalt ei näe kedagi, keda ma tean, et vot temale ma selle asja usaldan ja tema saab sellega hakkama. See ikkagi nõuab ette kogemust, mitte, et üks aasta olen olnud. Sest esimene aasta on sul üpriski tume maa ja alles teisel aastal saad tegelikult aru, kuhu päriselt sattunud oled ja sul on juba kogemus olemas, et nüüd on nii ja nüüd pean tegema nii.

Kui nüüd hästi üldises plaanis mõelda – ma ei pea silmas sinu enda organisatsiooni, vaid hästi laialt –, siis mis motiveerib inimesi vabatahtlike organisatsioonidega liituma?

Üks põhjus on kindlasti see seltskond ja meeskond, kuhu satud. Mina tõesti olen seal sõpru leidnud. Teine aspekt, mida ise mõtlen, on ikkagi see kogemus, mille põhjal, kui ennast piisavalt tõestad, võid tööd leida või siis on see suureks plussiks töö leidmisel. Need on need kaks põhjust, mis mind ajendasid vabatahtliku tööd tegema.

Kas oskad hästi lühidalt nimetada vabatahtliku töö plussi ja miinuse?

Plussiks võib olla: ongi need eduelamused. Miinuseks: näiteks kooli tagaplaanile jäämine.

Jaa, arusaadav, see on väga loogiline. Siit edasi läheks natuke teise nurga alla. Kuna üks mu magistritöö teema on ka vabatahtlike organisatsioonidesse kaasamine. Küsin jälle hästi laialt, et mida sina mõistad mõiste kaasamine all?

Kaasamine... Mina näen seda kui kaasa haaramist. Ehk ühe suure inimgrupiga midagi tegemist.

Väga tore, sest selle definitsiooni pealt on väga hea edasi minna järgmise küsimuse juurde, taas TEDx-i enda juurde. Kas olete teadlikult rakendanud oma organisatsioonis kaasamistegevusi oma liikmete peal?

Kuna ma näen kaasamist pigem kui natuke värbamisega seotud sõna, siis me peame ju meeskonna liikmeid endale leidma, sest meile ei satu nad niisama meeskonda. Meil on vajalik teha ka konkurss ja viia läbi intervjuud ja siis teha otsused, keda hakkame kaasama tegemistesse.

Muidugi, kaasamine teise nurga alt on see kogukonna kaasamine, mida tegelikult ka enda jaoks tähtsaks peame. See TEDxTartu kogukond, kes Tartus ja ka terve Eesti pealt kokku tuleb, et nad ikka tahaksid meie üritusele tulla ja et neil oleks hea meie üritusel.

Kuidas te olete siis seda tegevust üritanud sinna viia, et nad tahaksid tulla teie üritusele? Mis on olnud need tegevused?

Väga suurt rolli mängib tegelikult meie nimi. Kui vaatame sihtgrupi pinnalt, siis on selle keskmine vanus u 25 aastat. Ja 25-aastastele, ma eeldan, et nad tegelikult on TEDi kontseptsioonist väga teadlikud, et nad tahavad selle ürituse mõju. See bränd iseenesest turundab end niivõrd hästi, et meie ülesanne neid inimesi päriselt kaasata ja kaasa mõtlema utsitada, ongi see, et peame leidma need vajalikud infokanalid, kuidas info inimesteni viia, mis on tavaliselt, nii nagu ikka tänapäeval: Facebook. Kuigi teeme ka sarnaseid asju nagu plakadid ja klepsud jmt ninni-nänni ka. Ja kõik võimalikud muud ürituste promomise lehed, mis Eestis on. Et selle kaudu me anname info edasi ja tegelikult sellest hetkest, kui info on avalik, inimesed teevad selle otsuse ise. Me ei pea praeguseks hetkeks enam inimesi metsikult kutsuma ja meil ei ole seda probleemi, et inimesed ei tuleks. Seega ma ei ütleks,

et ... ma ei saa öelda, et meil selle kaasamisega mingisuguseid erilisi strateegiaid on. Me tegelikult oleme hästi lihtsaks jäänud. Pigem proovime teha seda, et kuna inimesed nii või naa tulevad üritusele, siis neil olekski sellel üritusel.. et nad maksavad selle raha ja nad saavad selle eest midagi tõsiselt ägedat. Püüame pigem saada seda efekti. A la püüame kohvipause kuidagimoodi huvitamaks tegema. Või siis teeme mingeid töötubasid. Ja noh, afterparty on kindlasti üks osa sellest, et inimesed pärast tuleks ja suhtleks ning oleks kaasatud.

OK, aga kui mõelda teie liikmete peale, kas nendega on ka kuidagi sellist läbimõeldud kaasamist või on see kõik kuidagi iseenesest organisatsioonis kujunenud?

Ma pigem ütleks, et on iseenesest kujunenud läbi aastate, päris pika ajaloo ja me ju oleme, et ta kuidagi kujuneb jah ja kõik saab tehtud.

Aga kas just vabatahtlike kaasamisel võib sinu meelest olla mingeid takistusi?

Ei no takistus pigem ju ongi see, et see noor, kes tahab meile tulla, ta ei mõista alguses päris hästi, millega ta end seob. Alguses võib tunduda, et kõik on ju väga lihtne ja mis siin ikka teha. Eriti kui see suveperiood jääb sinna algusesse, siis see kommunikatsioon on tollel hetkel ikka veel suhteliselt nullilähedane. Ja siis kui tuleb see septembri-oktoobri nii-öelda kõrghooaeg, siis nad järsku avastavad, et peavad tööle minema. Seega nad võib-olla ei mõtle sellele...

Kuigi ma eelmine aasta väga intervjuudes rõhutasin, et see november on metsikult kiire ja me tõepoolest ei aktsepteeri seda, kui sa kahe nädala jooksul ei suuda koosolekule tulla. Sa pead lihtsalt mingil hetkel oma elu nii organiseerima, et sa saaksid tulla. Mis probleemid ka võib-olla sel aastal oli, et pidin võib-olla natuke kurjemat tooni kasutama ja ütleva, et kas see asi on teile tähtis või mitte, sest meile see on tähtis, palun, proovige oma plaane ümber teha. Kas ehk saab tantsutrennid paariks nädalaks ära jätta vmt või midagi muud ümber mängida, et tegelikult mingi hetk me nägime, et see meeskond ei olnud päris samal lainel, siis kui oli kõige rohkem vaja, et nad samal lainel oleks. Aga siis rääkisime asjad läbi ja asjad said korda.

Minu küsimused on lõppenud. Küsin üle veel selle, kui kaua sa TEDx organisatsioonis töötanud oled?

Liina: Kolm aastat.

TEDxTartu-T

B: Kas sul endal on mulle mingit küsimust enne, kui alustame?

A: Ee... Ma ei tea. Ma mõtlen lihtsalt, kui, kui tark on nagu seda küsida, et mis sul see täpsem teema on.

B: Mhm

A: Või võibolla sa tahad seda hiljem öelda, et ma ei tea, kui väga see mõjutab.

B: Aa ei, see on selles suhtes ta vestlust ennast või, või nagu seda intervjuu poolt ennast ei mõjuta. Et ee... Ma lihtsalt uurin... Mm... Pealkirja ma ei oska sulle öelda, seda veel ei ole. Aga, aga ma uurin põhimõtteliselt nagu kahest osast, et üks on see, et miks sa, kuidas on jõutud vabatahtliku tööni ja mis see motivatsioon on. Ja teine pool on siis see, et ee... Et kuidas see organisatsiooni, kuidas ma ütlen, selline elu nagu käib. Ehk siis, et mu enda lõppeesmärk on see, et ma nagu saan need kaks asja Ee, et ma saan need kaks asja kokku panna ja siis seejärel anda äkki mingeid soovitusi, kuidas näiteks saada vabatahtlike juurde või, kuidas seda vabatahtlike elu nagu nii-öelda elusana hoida.

A: Mhm, mhm

B: Aga... Aga see on täpselt see, et ma praegu täitsa spekuleerin, millest need soovitusid võiksid olla sest, et ee... Ma neid intervjuusid olen teinud aga ega ma neid nagu analüüsima pole veel hakanud.

B: Et kas ma vastasin su küsimusele?

A: Ja, ja

B: Okei

A: Ei see, ma aimasin midagi sinna kanti ka.

B: Okei

A: Väga... Väga vajalik teema tegelikult.

B: Mhm. Jah, et mind ennast on ta lihtsalt jäänud huvitama. Kuna ma ise olen olnud, noh võib öelda nagu küllalt palju vabatahtlik ja siis kasvas üle selleks, et võiks natuke uurida. Aga et ta tegelt nagu teemana on küllalt uus, kuna noh selles suhtes ee... Noh ülikoolitööd ju võiks öelda, kui akadeemiline töö aga akadeemilise töö jaoks väga sellist teadusmaterjali sellest nagu ei ole. Üritan kuidagi hakkama saada.

B: Küsin, mis sa ise õpid? Ma saan aru sa õpid ülikoolis.

A: Jah, jah ma olen Tartu Ülikoolis, õpin (01:46) uuringuid.

B: Okei

A: Vot

B: Okei

A: Et mul oleks väga kahju olnud, nagu nende asjaalstega mitte rääkida.

B: Aa okei, okei.

A: Ehkki, ehkki ma ise usklik ei ole.

B: Okei

A: Aga.. ja

B: Ega see on alati nagu huvitav ee... Huvitav see valdkond nagu tundunud mulle ka. Et ee... Ja tegelikult nagu mitte, ee mitte nüüd seda, et ma neid vältida oleks tahtnud aga mul lihtsalt oligi see, et mul on kiire.

A: Ja, ja see on nii arusaadav.

B: Et jah... Aga olgu, ma hakkaks, hakkaks sult küsima. Ma midagi keerulist ma küll ei küsi aga selle ma sain ka teada, et vabatahtlikule tööle lisaks on sul mõni hobi või kohustus nimega ülikool. Sa käid tööl ka jah?

A: Jah.

B: Okei. See on lihtsalt nagu, kuidas öelda, taustaküsimuseks. Ja kui kaua sa oled vabatahtliku tööd üldse teinud, et ee võib-olla täitsa erinevates organisatsioonides, nagu kokku?

A: Ee, no selles mõttes ma nagu siuke natuke aktivist olen vist alg, nagu mingi põhikoolist peale olnud.

B: Mhm, mhm.

A: Et nagu alates või, või noh ma ei tea palutakse appi mingi ürituse korraldamise juures.

B: Mhm

A: Et sa tuled nagu, ma ei tea sind palutakse või siis sa oled aidanud.

B: Mhm

A: Ja siis... See on natuke alati see ka, et kui sa nagu midagi teed siis sa, siis sa nagu... Ja siis hakkavadki inimesed pöörduma su poole või midagi et...

B: Jah

A: See on nagu nõiarang.

B: See on nagu võrgustik, jääb kuidagi elama selle juures.

A: Ja, aga esimene asi oli 2011, eem... Seline asi, ma hakkasin, ma läksin Tallinna 32. Keskkooli, eem.. humanitaar klassi selleks, et õppida filmiõpetust.

B: Mhm

A: Ja siis selline asi nagu Artise vabatahtlikud, vist olid.

B: See kino Artise siis jah.

A: Jah, jah, loodi, ja siis ja siis nad no põhimõtteliselt grupp noori, kellele näidati kino, kuidas see kõogi pool käib ja selle mõttega et võiks teha filminädala.

B: Mhm.

A: Ja siis see oli selline esimene mingi suurem asi minu meelest, et aitasin siis eee... Emm leida sponsoreid ja turundust ja siis saime vist isegi taotlesime ühes projektis kasutatud raha ja siis saime selle raha ja.

B: Mhm

A: Nagu, et see oli selline esimene, esimene nagu suurem asi.

B: No okei. Emm, palun räägi mulle nüüd oma, kuidas on õige öelda, et DEDx või TEDx või kuidas seda öelda

A: Kuidas keegi ütleb, TEDx tavaliselt jah, jah.

B: Okei, okei, et räägi mulle, kuidas ma ütlen oma organisatsiooni ülesehitusest, et kuidas see, kuidas need niiöelda rollid jagunevad on, või kuidas see igapäevaelu käib?

A: Kusjuures ma küsin ühte asja, et ee ma olen sellises kohas nagu DDakadeemia

B: Mhm

A: Ka

B: Okei

A: Et nagu seal meeskonnaliige

B: Mhm

A: See on nagu ka, nagu vabatahtliku töö alusel, et ma ei tea kui sa hiljem tahad sellest ka rääkida, et siis ma võin sellest ka rääkida, või sulle anda sealt inimesi või, või.

B: Ei, selles suhtes ei ole mul ei ole, mul on ee... Mul on niimoodi, et ee mul on nagu kolm erinevat organisatsiooni.

A: Aa okei.

B: Et mul on loomakaitseelts, siis on, võib-olla sa oled kuulnud, Ole rohkem

A: Mhm

B: Ee... see tudengiorganisatsioon.

A: Ja

B: Ja siis ongi see TED.

A: Jah okei.

B: Et, et selles suhtes mitte, et mulle DD akadeemia vastu midagi oleks
A: Mhm.
B: Aga ma saan aru, et see
A: Aga sul on juba see raamistik olemas.
B: Ta on, ta on mul selles suhtes olemas juba ja ma saan aru, et need ee DD akadeemia ja TEDx, et see seltskond vist suuresti on nagu kuidagi omavahel lõivunud, et X on seal selle.
A: Ee... noh nad kõik, ja nad on kõik seal toomusest vaata välja kasvanud
B: Ja, ja
A: Et ee siis see on nagu, noh X vaata pani alguse sellele kõigele.
B: Ja, ja X on mul kursavend ka.
A: Aa... no vot väga cool.
B: Jah.
A: No selles mõttes nagu organisatsiooni kultuuri poolest oleks sul ma arvan DD akadeemia hästi nagu, väga hea asi mida uurida ja vaadata.
B: Mhm, ei seda küll
A: Vot seda küll
B: Okei
A: Nii aga siis mis sa küsisid selle TEDx kohta?
B: Selle ee.... Kuju, ülesehituse või nagu, ma ei taha anda sulle nagu mingeid piire ette
A: Mhm
B: Millest sa nüüd rääkima pead, et lihtsalt see, et kuidas see igapäevaelu korraldatud on? Kuidas on rollid jagunenud ja nii edasi, et ee kogu see pool?
A: Eeh, vist oli märtsis, eelmine aasta.
B: Mhm
A: Kui ee... Nagu Facebooki kaudu nägin, et saab kandideerida kohtadele.
B: Mhm
A: Et otsitakse inimesi ja siis seal oli ka ankeeti said ära panna, mis sa... Mis ameti sind niiöelda huvitab.
B: Mhm, jah
A: Ee... ja siis ee, siis ma olen alati tahtnud sellega ennast siduda. Ja siis ee, ja siis ma vaatasin selle siukese ameti, mis mulle kõige rohkem meeldis.
B: Mhm
A: Et mina tegelesin siis esinejatega ja sellise niiöelda sisuga.
B: Mhm
A: Sisu loomisega natukene. Ee... ja siis ma vist aprillist hakkasimegi niimoodi koos käima, et olid siis siukesed igakuised koosolekud. Tegelikult hakkas tihedamini olema aga nagu noh meie tiim ja see esinejate tiim oli üsna iseseisev ja, et ma tean, et siis olid meie tiimi koosolekud ja siis olid sihukesed kogu tiimi koosolekud.
B: Mhm
A: Et meie see juht X, tema siis sai ee... Temas siis haldas kõike ja käis kõikide teiste koosolekutel.
B: Mhm
A: Ja hoidid kõikidel silma peal.
B: Mhm
A: Et ma tegelikult ei teagi, kui palju, kui suur tal see koormus oli.
B: Mhm
A: Sest nagu... Noh ajasid vaikselt oma asja.
B: Mhm
A: Et see oli nagu, eem üle pika aja jooksul üks, üks... Kui korraldad midagi, et siis sa nagu, ma ise nagu ei hoiä kõigil silma peal vaid nagu tegelen konkreetselt oma
B: Mhm
A: Oma valdkonnaga.
B: Mhm
A: Aga... Et jah meil oli see alajuht X
B: Mhm
A: Kes siis ee oli nagu esinejate tiimijuht, tema oli siis minu niiöelda esimene kontaktinimene
B: Mhm
A: Kellega suhtlesid või, või kes meile koosolekuid tegi, et me olime neljakesi.
B: Mhm
A: Ja siis ee ja siis jah. Kui said siis käisid ka kogu tiimi koosolekul. Vahel, vahel kuupäevad ei klappinud aga nagu mida rohkem ürituse poole seda rohkem nagu käisid ja olid ja siis aitasid teisi ka mingites asjades.
B: Okei. Aga kuidas see igapäevane või noh ma ei taha rõhutada, et igapäevane aga
A: Mhm

B: Aga, aga kuidas see teie omavaheline suhtlus selles osas käib, et kui palju teil on näiteks neid näost-näkku kohtumisi, kui palju teil on mingeid ma ei tea

A: Aa sa mõtled praegu nagu

B: Facebooki chatti.

A: Aa nagu üldse (07:27)

B: Mhm

A: Eeh... Ma ütleks, et mingi kord nädalas oli koosolek, kord kahe nädala jooksul.

B: Mhm

A: Siis saime kokku. Eem... Sõltuski, et kas oli tiimi koosolek, nagu oma tiimi koosolek, esinejate tiimi koosolek või terve koosolek.

B: Mhm

A: Koosolekute väliselt väga palju nagu näost-näkku ei suhelnud, hästi palju käis Facebooki kaudu.

B: Okei

A: Ja kasutasime Google Docsi, päris palju oli sihuke nagu, meil olid oma mingid tabelid ja, ja see oli nagu hästi hea vahend.

B: Mhm

A: Ja siis helistasime, see oli sihuke

B: Vana, vanakooli

A: Ja, jah hullult hea ja kasulik aga jah selline nagu arvuti kaudu käis päris palju.

B: Mhm, okei. Kas teil on ka ee selliseid mingeid üritusi, mis on või, või mingeid asju mis on täiesti selle organisatsiooni nagu traditsioonilised asjad, et ei pea nüüd olema üldse konverentsi endaga seotud... Konverentsiga seotud vaid mingid, mingid muud üritused?

A: Ee... Noh ma, kuna mina olin esimest aastat üldse siis selles mõttes mul on nagu raske vastata.

B: Mhm

A: Et kui se traditsioon niiöelda on aga me tean, et ee, et vist oli nagu, et sügise alguse poole nagu oli selline ee, mitu korda on juba käidud ma ei tea Veinis ja Vines istumas.

B: Mhm

A: Et lihtsalt nagu tiimiga kokku saada ja arutada.

B: Seda Vein ja Vine käis mul juba ühes eelmises intervjuus ka. Ei see on väga lahe nagu. Aga lihtsalt mul jäi kohe meelde, et väga konkreetne koht ka vaata.

A: Jah, selles mõttes ee... Ma ütlen me ise nagu hakkasime näiteks Tartus Kremplis koosolekuid tegema.

B: Mhm

A: Siis oligi, et noh lähme teeme ühed pannkoogid onju.

B: Ja

A: Aga, aga... noh praegu nagu rohkem ei mäleta. Noh tegelt suviti meil olid väljasõidud.

B: Mhm

A: Nagu või nagu noh, et väljasõit toimus aga sinna ma kahjuks osaleda ei saanud.

B: No okei. Noh aga selles suhtes midagi, midagi nagu ikkagi

A: Mhm

B: On olemas

A: Ja

B: Räägi mulle veidi oma tööülesannetest TEDx-i juures.

A: Eem... Ma olin siis esinejate tiimi liige.

B: Mhm

A: Minu ülesanne oli, noh meie ülesanne laiemalt on leida esinejad.

B: Mhm

A: Et kõigepealt see teema. Teemat me kogu tiimiga koos nagu arutasime, et kõik seda teemat pakkuda võiks ja esinejaid pakkuda ja siis me hakkasime seda kitsendust tegema, et mõelda välja peateema ja siis meie mõtlesime selle valdkonna, et mis see siis on. See tuligi inimene 2.0.

B: Mhm

A: Ja siis hakkasimegi koos nagu aju ründama, keda võiks kutsuda, keda mitte, kuidas kontakte leida ja siis, ja siis, et ja siis hakkasidki vaikselt, noh tiimiga rääkisid läbi, keda võtta keda mitte võtta ja siis, et võtsid ühendust inimesega, said kontakte, ei saanud kontakti, kui ei saanud võtsid uue ja siis, kui said kontakti, et siis ee siis noh müüsid talle selle mõtte maha või, või said tutvustada rõõmuga siis ta sai selle kutse vastu võtta.

B: Mhm

A: Ja siis ee aitasid tal hakata vaikselt seda kõneideed looma, et selles mõttes oligi hästi selline kahe vaheline suhtlus.

B: Mhm

A: Eem, et ee, kuidas seda kõnet siis aidata koostada.

B: Mhm

A: Et ee, et nagu inimene saatis siis selle peamõtte, vaatasime, kommenteerisime, et hästi palju oli sihukest ühisjagamist, et nagu noh põhimõtteliselt nagu konveretsiks teadsid kõikide kõnesid peaaegu peast.

B: Mhm, okei.

A: Mitte peaaegu peast aga sa nagu, noh oli tunda, et oo ta nüüd improviseeris või ta nüüd nagu ütles, unustas midagi ära.

B: Mhm

A: Eem, mis oli nagu äge, et sa olid kõikide, kõikide inimestega olid hästi kursis.

B: Mhm

A: Noh laias laastus oligi see, et ee... Aitad inimesel seda kõnet leida, aitad parandada, aitad mõtteid muuta.

B: Mhm

A: Et noh, et ütlesidki, et no, et sa siin sa kordad mõtet või, et siin, siin ma ei saa praegu aru või...

B: Mhm

A: Või siis ee ja siis sa andsid selle kõne tagasi, ta muutis ja siis, siis minu, minu asi oli... No selles mõttes asi ongi see, et sinu esinejatel oleks väga hea.

B: Mhm

A: Ja aidata ka teistel, et noh, et ee... Meil oli hästi hea tiim, et ee, et nagu oligi, et vahepeal keegi ütles ka, et kuulge mul on täiega mure selle esineja pärast, et ma ei saa üldse aru või...

B: Mhm

A: Et siis nagu annad nõu samamoodi või sulle anti nõu.

B: Mhm

A: Et ee, et nagu noh tegeled enda esinejatega ja teiste omadega ka.

B: Mhm

A: Vöinoh toetad.

B: Mhm

A: Ja... ja mis oli on see, et kuna minu üks esinejatest oli X, et siis ee, siis ma tegelesin ee noh, ma, me tahtsime teda esinema ja siis mina tegelesin ee tema, temale klaveri saamisega ja siis noh raha saamisega, et klaverit oleks ja, et siis see lavale saaks ja lavalt maha saaks, et selliste asjadega.

B: Mhm, okei. Sa seda ühisjagamist mainisid aga ma palun sul eem hinnata oma, oma töökoormust siis, mis see nagu, nagu kas siis ma ei tea no näiteks, kui ütleme kandideerid tööle siis on niimoodi 0,5 või 1,0.

A: Mhm, mhm.

B: Või 40 tundi nädalas või 20 tundi nädalas ja aga, kui nüüd kuidagi ta niimoodi arvudesse püüda panna, et oskad sa mulle öelda milline see on.

A: Tead see hästi sõltus nädalast.

B: Mhm

A: Alguses võibolla hästi vähe, nagu vahel läksginagu mingi 40 tundi nädalas äkki.

B: Okei.

A: Ee lõpus oli... Ma mäletan viimane nädal enne konverentsi või ma, ma siis nagu koolis ei käinud, ma tegin natuke teisi asju vahepeal.

B: Mhm

A: Et käisin... Vahepeal käisin koolitunde andmas, et siis ma nagu, nagu loengutes ei käinud.

B: Ja, ja

A: Et siis oli, oli küll nagu ma arvan.

A: Ma arvan, et viimane nädal oli küll selline 20 tundi nädalas äkki või, või rohkem.

B: Mhm. Aga see, kui tihti sa nende asjadega tegelesid, siis sõltus ka nädalast, et kas üle päeva või iga päev või...

A: No jah sõltus, et kuidas, kuidas aega oli, et põhimõtteliselt lõpus tegin iga päev mitu tundi ee...

B: Mhm

A: Aga... Aga nagu noh mitte päris nagu täistöökohta

B: Mhm

A: Ta mulle kindlasti mulle ei tekitanud. Ma arvan, et Xile, tal oli nagu mingi 2.0 onju.

B: Ja

A: Aga... Aga... Jah, et... Noh ütleks mingi septembrist alates nagu üsna tihedalt, et iga päev tegelesid mingi paar tundi.

B: Mm, okei. Ee, kui vaadata selle vabatahtlikutöö, kui nagu karjääri peale, kui nii saab öelda, siis oskad sa nimetada midagi, mis see töö on sulle juurde andnud?

A: Kogemuse.

B: Mhm

A: Ee julguse ja oskused, et ma ise nagu, ma nagu hakkangi asju tegema lihtsalt(?) selle nagu noh, et tundub, et see on midagi ägedat ja, et, et nagu ma ise õpin seal juures.

B: Mhm, okei.

A: Et see noh, et miks ma näiteks selle rolli just valisin seal selle pärast, et ma olen nagu varem otsinud sponsoreid näiteks, et see ei ole nii huvitav. Ma tean, kuidas seda umbes täpselt teha.

B: Mhm

A: Ma ei ole selles kõige parem aga ma ei taha ka selles nagu mingi maailma parim olla.

B: Mhm

A: Et siis see nagu, et ee ma ise saaksin nagu mingisuguse kogemuse ka. Ma, ma arvan, et ee... Ma arvan, et ta natuke ta võibolla noh DDx-iga on natuke see, et vaata see nimi on nagu... See kaubamärk on väga tugev.

B: Mhm

A: Et ma arvan, et nii mõnigi teeb seda selle pärast, et nagu see on hea asi mida võibolla CV-sse panna.

B: No okei. Ja võibolla... Ei tegelikult noh see kõlab täitsa loogiliselt, et ee, et mitte nüüd tahta halvustada teisi aga, aga, et noh kui sa oled, ma ei tea vabatahtlik mingi lillekasvatajate liidus siis noh...

A: Mhm, siis ei ole nii äge

B: jah, jah

A: Et selles mõttes see noh see, see uus atmosfäär see ei ole nii cool vaata.

B: Mhm

A: Et siis nagu noh ta on, ta on nagu teise õhkkonnaga

B: Mhm

A: Või nagu noh see sama, et kas sa ütled nagu a la NO teater või mingi Vanemuine või...

B: Jajah.

A: No see kuidagi nagu see noh

B: Mhm

A: Pole nagu nii äge

B: Mhm

A: Jep.

B: Aga kas on nagu midagi, mis see vabatahtliku töö on ära võtnud või nagu, mis see võiks selle vabatahtliku töö miinuspoolena välja tuua.

A: Hmm... No selles mõttes ta võtab aega.

B: Mhm

A: Aga noh sa ise tead, sa ju panustad sinna. Aga nagu noh see aeg läheb iseenda arvelt, vahel, sagedasti une arvelt.

B: Mhm

A: Lähedastega olemise arvelt, noh kooli asjade arvelt ja siis... Ma ütlen vabatahtlikutöö puhul on minu arust eriti oluline see tiim ja see mõte mida sa teed ja miks sa teed, et kui nagu noh mitte sellel organisatsioonil aga varasemalt on kokku tulnud, et nagu just sellist tööd tehakse nagu rohkem üle jala.

B: Mhm

A: Ja siis, siis selles see nagu pettumus on palju suurem või kuidagi, et...

B: Mhm

A: Või, või, kui tunned, kui nad... Näed, et sind ei hinnata või sinu tööd ei hinnata, et siis sellisel juhul nagu sa tunned, et sa nagu raiskad aega

B: Mhm

A: Või miks sa seda teed.

B: Mhm. No okei. Ee sa ütlesid eelmise aasta märtsis, 2016 märts onju.

A: Jah

B: Et ee... Kui sa siis mõtlesid, et sa tahaksid liituda, et mis see peamine ajend oli? Et just selle organisatsiooniga?

A: Mm... Ma olen alati tahtnud ee sellega kuidagi ennast siduda.

B: Mhm, just DD endaga?

A: Jah, mhm sest ma olen ise konverentsidel käinud ja neid kõnesid vaatanud ja kuulanud ja siis, siis see on, noh tahaksigi nagu osa olla vaata sellest.

B: Mhm

A: Või nagu aidata.

B: Mhm

A: Ja siis tundus sobivat aeg ja, ja nagu noh oli võimalus siis mõtlesin miks mitte.

B: Mhm, okei. Kas see tänaseks need põhjused on kuidagi muutunud, juurde tulnud midagi või vähenenud?

A: Mm, no ma tean kuna noh jaanuarist alustasin uut töökohta, et siis ma sel aastal kindlasti ei tee.

B: Mhm

A: Sest ma lihtsalt ei jõua, et noh see on seoses ees istumisega, et siis on nagu see hull aeg.

B: Ja, ja

A: Aga... Aga... Aa, et miks nagu DDx Tartut teha või mitte teha või?

B: Mhm

A: Ee... Ütleks, et need ee... Kui teine kord teha siis nagu nüüd nagu oskad teha.
B: Mhm
A: Või nagu on see tunne käes ja tead umbes mida teha, kuidas teha.
B: Ja, ja
A: Et, et selles mõttes oligi noh üsna tihti tundsid, et nagu millal on see õige aeg, et kiri välja saata.
B: Mhm
A: Või kuidas öelda, või mis ajaks peaks valmis olema, et ehk me leppisime kõikides asjades kokku, ikka on natuke seda ebakindlust.
B: Ja
A: Et nüüd, nüüd oleks nagu, noh ise oskaksid öelda kasvõi esinejatele...
B: Mhm
A: Et ee lava on selline või, või õhkkond on selline või...
B: Jajah.
A: Et selles mõttes on parem kindlasti teha, et nüüd oskad paremini teha.
B: Mhm, okei. Mis sa arvad mis motiveerib teisi inimesi vabatahtlike organisatsioonidega liituma?
A: Ma arvan, et hästi oluline, mul endal on ka tegelikult see, et sa saad nagu midagi ära teha.
B: Mhm
A: Sest siis sa saad nagu loodetavasti midagi paremaks teha.
B: Mhm
A: Et noh ma mõtlen just, kui nagu siuksed ee, eem... Noh siuksed mingid väikesed kohad või, või, või, või nagu (18:03) ürituste korraldamine, et sa nagu teed midagi vajalikku.
B: Ka nagu ühiskonna või teiste inimeste jaoks.
A: Jah, jah, et ee... Või aitad kedagi.
B: Mhm
A: Kasvõi sellega, et keegi tahab midagi korraldada ja siis, siis palub su abi ja siis sa aitad või...
B: Mhm
A: Või sa näed, et seal on abi vaja.
B: Mhm
A: Et natuke see, ka see kohusetunne ma arvan.
B: No okei.
A: Jah.
B: Kas ma võin kokku võtta nagu nüüd selle... Selle viimased paar minutit?
A: Mhm
B: Et, et plussiks saab lugeda seda ära tegemise rõõmu ja seda mingit kogemuse poolt aga miinus on pigem see, et ee oma see ressurs kaob sinna teiste... Või noh ütleme, et teised kohustused võivad kohati siis kannatada saada just aja puuduse tõttu.
A: Jah, ma arvan küll
B: Mhm, ee... Nagu ma enne hästi korra mõt... Ee mainisin, kui sa küsisid seda teemat, et kogu, siis ma mainisin seda organisatsiooni. Ma ei mäletagi, kuidas ma sõnastasin toimimist ennast.
A: Mhm
B: Ee... Ja, ja nüüd, et, et rohkem nagu sinna suunda hakata liikuma siin nende küsimustega, siis ma küsin hästi üldiselt, et kui ma ütlen ee sulle sõna kaasamine, just nagu organisatsiooni mõttes. Et mis sa, mis sa, mis seal need esimesed mõtted sul on?
A: No ma arvan, et ee... Noh see, et sa kaasad teisi inimesi, kuulad nende mõtteid. Et kui, et sa ei mõtle ise mingit lahendust vaid sa uurid nagu paljudelt inimestelt, mis on nende mõtted selle mingisuguse teemaga.
B: Mhm
A: Ee... Jah, et olgu siis need teised organisatsioonid või inimesed sinu, mis on sama teemaga seotud või siis on inimesed su organisatsioonist.
B: Mhm
A: Või, et noh... Mingis mõttes see kaasamine, võibolla see ei ole nii hea näide aga, et sa nagu ei hakka üksinda nagu mõtlema lahendusi ja asju.
B: Mhm
A: Vaid sa nagu küsid ka teistelt ja uurid ka teistelt ja nagu ühiselt tegemine.
B: Mhm, okei. Ee kas sa oled märganud just DDi puhul mingeid kaasamis tegevusi, organisatsioonis endas?
A: Mm... Nagu kollektiivi puhul?
B: Jah
A: Ma ütleks, et tegelikult, ehkki on nagu ära jagatud.
B: Mhm
A: Pooled, et ee, kes millega tegeleb ja selles mõttes oli nagu, minu meelest väga hästi toimis.
B: Mhm

A: Et oligi esinejate tiim, tegeles oma, enda asjadega, et mulle tundus, et me võibolla olime nagu noh piisavalt head, et nagu me saimegi nagu rahulikult nagu omi asju teha.

B: Mhm

A: Et keegi nagu väga ei sekkunud või

B: Mhm

A: Noh ei näinud, et nüüd on hädasti appi vaja tulla ja nagu võtan kommunikatsiooni inimesed või, või just sponsorite inimesed olid nagu ka mingi super head, et nad said nagu oma asjadega väga hästi hakkama. Aga sellist nagu noh idee vahetust oli päris palju ikkagi, et alati noh, et need nädalased koosolekud olidki see, et igauks rääkis, kus maal nad on, mis mured neil on ja, ja siis, et sai nagu ka öelda oma mõtteid.

B: Mhm

A: Et ee... Et selles mõttes ma arvan, et idee puhul või nagu sellise nagu teadmiste või toe andmise puhul nagu kaasati päris palju.

B: Mhm

A: Või, või me ise ka kaasasime näiteks, kui oli mingi kõnega mure, et siis me andsime nagu teistele tiimikaaslastele lugeda.

B: Mhm

A: Või, või oma mingi lähedastele lugeda.

B: Mhm

A: Et kuule, et mis sina arvad.

B: Mhm

A: Kui ei osanud midagi teha.

B: Mhm

A: Et noh sellist kaasamist oli küll.

B: No okei. Nii, nii, niiet isegi ma saan aru, et ee, et sina tegelesid küll esinejatega aga näiteks ma ei tea kõnede osas võis appi tulla ka näiteks see, kes tegeles mingi sponsori küsimustega.

A: Ja

B: Aga, et selles suhtes oli hästi laialdaselt, okei.

A: ja

B: Ee, kui nüüd jälle vaadata hästi üleüldiselt tasandil siis, mis sa arvad kuidas tuleks kaasata vabatahtlike, et nagu ma nüüd ei mõtlegi võibolla niivõrd väga selle tegevuse mõttes vaid, et ee, et nagu kuidas, kuidas vabatahtlikule öelda, et see on, see on nagu äge, et, et vabatahtlik olla on äge või, et see organisatsioon on äge? Võinoh, et, et tal ei tekiks seda tunnet, et aga ma ju ei saa palka ja ma pean oma aega raiskama ja nii edasi.

A: Ma arvan, et hästi palju on kinni selles, et miks need vabatahtlikud on võetud.

B: Mhm

A: Mis on nende ülesanded ja kuidas neisse suhtutakse. Et kas, kas ongi see, et ma, mul on vaja tasuta tööjõudu mingiks ajaks, et siis las tulevad mingid vabatahtlikud.

B: Jajah

A: Ja pakume siis neile midagi või... Selles mõttes ongi natuke raske, et kui noh, et mis organisatsioonist me täpselt räägime.

B: Mhm

A: Et kas ee... Noh ma ei tea, et kas ongi lisa tööjõudu vaja või siis ongi see organisatsioon, mis põhinebki vabatahtlikusel.

B: Mhm

A: Et sageli ma arvan, et need, kes põhinevadki vabatahtlikusel või suuremalt jaolt vabatahtlikele, et nad... Noh, neis on nagu parem vabatahtlik olla.

B: Mhm

A: Et siis nagu kuulatakse nende sõnu rohkem.

B: Mhm

A: Vist, ma arvan.

B: Okei aga... Aga kuidas võiks ta tulevasi vabatahtlike niioelda kinni püüda, et nende tähelepanu üldse äratada saaks?

A: Ma arvan, et võibolla noh võimalustega. Et sul on võimalus teha seda ja seda ja seda.

B: Mhm

A: Sa saad meid aidata selles, selles, selles ja see just nagu võibolla rõhutabki, et sinu arvamus on oluline.

B: Mhm

A: Ja sinu panus on oluline.

B: Mhm

A: Ja siis noh... Ma arvan, et see mida inimene vastu saab on ka hästi oluline. Et kas see on siis ma ei tea, puhtam keskkond või, või ma ei tea, vähem tapetud loomi või, või.

B: Mhm

A: Või, et mis, mis see nagu... Noh, et see inimene enda jaoks saab nagu midagi kaasa.

B: Mhm

A: Ja, et ee... Et ta igaljuhul tunneb, et ta on oluline ja väärtuslik.

B: Mhm, no okei. Niiet ee, et see, kogu see pool võiks olla ka omakorda mingi kaasamis tegevuse organisatsiooni mõttes, et ee, et ta mõistaks nagu seda oma väärtust ka seal organisatsioonis. Võin ma niimoodi ka kokku võtta?

A: Ja, ja. Et ma arvan, et nagu tahes tahtmata, kui sa tahad nagu kaasata, et siis nagu... See ongi see, et sa lased nagu neil ka otsustada, neil on mingisugune sõnaõigus.

B: Mhm

A: Või noh, et vabatahtlik ei ole lihtsalt selle pärast, et

B: (24:10)

A: Et asju, mida me ise ie jakska või ei viitsi teha vaata.

B: Mhm

A: Või no sageli nagu praktikakandidid on.

B: Mhm

A: Et ee on vahe, kas sa saad ise mõelda, ise analüüsida või antakse mingeid uusi ülesandeid. Või sul ongi mingi tuim (24:24) mingi, et... Noh tee kuskil siin midagi või tee see asi ära ja see ongi kõik.

B: Ja, mhm. Okei

A: Et selline... Noh ma arvan, et mida rohkem vabatahtlik saab nagu organisatsiooni elus kaasa rääkida, seda parem või noh mingis valdkonnas, mis teda ennast huvitab.

B: Mhm. Aga kas see võiks nagu aidata kaasa ka tema püsi, püsivusele selle organisatsiooni mõttes, et ta ei lahku sealt näiteks peale esimest ütleme noh DDi puhul, näiteks esimest konverentsi? Või, et ta jääks sinna kolmeks, neljaks aastaks?

A: Ma arvan küll, ma arvan küll, et mida rohkem sa ise tunned, et sa nagu panustad või mida rohkem sind niioelda vaja on seda kauem sa oled.

B: Mhm

A: Ja mida rohkem sa ise sealt saad. Et kui sa noh, kui sa teed mingit siukest nagu lampi tööd niioelda sa tunned, et see ei ole nagu, noh teed ära, saad selle oskuse kätte, see on ka kõik onju.

B: Mhm, so what onju.

A: Sa ei viitsi teha onju. Mhm.

B: Mhm

A: Aga, kui sa tunned, et noh, et mis ma teen on äge ja ma ise saan sealt palju ja, ja see on, noh, et võibolla ma saan ka suunata kusagile poole.

B: Jajah.

A: Et, et see on nagu tegelikult ma arvan, et mis nagu hoiab.

B: Mhm

A: Või samas, et see ma ei tea, probleem on ikkagi oluline, see on päevakorras, et ma mõtlen näiteks see lets do it world.

B: Ja, ma olin seal.

A: Aa noh, et need põhinevadki ju tegelikult, noh vabatahtlikel hästi palju aga noh selles mõttes ongi, et nagu, et... Noh nii palju, kui mina olen aru saanud siis no palju saad valida, mis sa teed.

B: Mhm

A: Ja siis, siis ikkagi on noh, et see on nii suur probleem, et vaata, et sa tunned nagu mingit sidet sellega.

B: Jajah.

A: Et see, vahet pole mis sa teed, sa saad nagu suurema asja eest .

B: Mhm

A: Nagu head seista.

B: Ei seda küll jah. Jah, et ee... Noh tulles tagasi lillekasvatajate liidu juurde. Ma ei taha neid tegelikult halvustada üldse aga

A: Jah

B: Aga jah, et, et või prügi tanaval näeb ju ilmselt igatüks aga noh lilli paljud ei märka.

A: Jah.

B: Issand, mis ee metafoor aga... Kas see, ja see ikka salvestab. Tegelikult ma olen saanud oma küsimustele vastused. Kas sul on endal midagi, mis sa tahad minu käest veel küsida või... Või, või, või öelda?

A: Ma ei teagi. Selles mõttes oleks huvitav teada, et mis nagu teised, või nagu mis sa ise arvad selle kaasamise osas või.

B: No ma ise arvan seda, et hästi lühidalt öeldes.

ELS-J

Kas lisaks vabatahtlikule tööle on teil veel suuremaid kohustusi nagu töö ja hovid, et see vabatahtlik töö ei ole ainus tegevus?

Jah, tegelikult ma käin täis kohaga tööl.

Seega see on igatpidi lisategevus. Ja kui kaua olete seda teinud? Üleüldiselt. Ei pea olema Loomakaitse Seltsiga seotud.

Ma ainult Loomakaitse Seltsiga olengi seda teinud. Alustasin, kui liitusin Loomakaitse Seltsiga 2007. aasta lõpus ja kuskil 2008 hakkasin aktiivsemalt tegutsema. Ja vahepeal ma ka töötasin seal kolm aastat. Aga nüüd olen taas vabatahtlik ehk juhatusel liikme töö on vabatahtlik.

Okei. Sellest Loomakaitse Seltsist rääkides: kas tal on kindel struktuur või kuidas ta kujunenud on?

Struktuur nagu juhtimine? Peamiselt üldkoosolek on see kõige tähtsam organ ehk siis mille liikmed moodustavad. Igapäevaselt juhib organisatsiooni juhatus, mille valivad liikmed. Seltsil on ka kolm töötajat, palgatöötajat, kes teevad iga päev loomakaitse tööd. Juhatus juhendab ja nõustab ja aitab nii palju kui saab, teeme vahepeal ka igapäeva tööd, oleneb, kuidas aega on.

Ja siis on meil vabatahtlikud, kes ei pea olema liikmed, mõned ongi sellised, kes lihtsalt panustavad organisatsiooni.

Millega tegeleb n-ö tavaliselt?

Neil ei olegi tegelikult kohustusi, ainuke kohustus on liikmemaks. Ta võiks muidugi panustada aktiivsemalt, aga siis ta saab ise valida, mis ta teha saab. Ta saab teha sama asja, mida vabatahtlikud teevad, aga tal on veel võimalus otsustada organisatsiooni juhtimise üle ja valida juhatuse liikmeid. Ja osaleda üldkoosolekul, kus otsustame tähtsamaid asju ja tal on ka õigus aru pärida, kuidas asjad lähevad – need õigused. Aga otsest kohustust pole.

Aga kas juhatuse liikmetel on kindlad ülesanded?

Me vastutame kogu organisatsiooni tegevuse eest. Meie teha on tegevuskava, eelarvet peame jälgima, majandusaasta aruande teeme meie ja loomulikult juhendame ka igakülgset ja igapäevaselt nii palju kui me seda oma töö kõrvalt teha saame.

Kuidas see igapäevane suhtlus kogu organisatsiooni vahel käib?

Põhimõtteliselt e-maili teel. Mingil meelel ka Facebookis ja Skype'is, aga põhiliselt ikkagi e-maili teel. Kuna meil ei ole kontorit, kus kõik koos oleks, siis töötajad on oma kodudes ja peavad omavahel suhtlema, siis meili teel või ka telefoni teel, kui on kiired asjad.

Aga kui palju on näost näkku kohtumisi?

Üritame... nüüd võtsime aasta alguses eesmärgiks iga kahe nädala tagant kohtuda just kampaaniate teemal. Kuna kampaaniate tegemine on meie peamine tegevus, siis me sel teemal üritame ka kommunikatsioonijuhiga kokku saada ja arutada seda. Töötajate koosolekud on harvemad, võib olla siis kui on pakiline aeg. Juhatuse koosolek peab olema kindlasti kord kvartalis, aga üritame kuu teha juhatuse koosolekut ka.

Kas teil on ka traditsioonilisi üritusi? Üldkoosolek on siit läbi käinud juba..

Meil on suvepäevad. Viimaste aastatega on jäänud... Kunagi oli üritusi rohkem, siis oli rohkem inimesi tööl ja oldi aktiivsemad, siis jõudis rohkem korraldada, aga praegu on jäänud üldkoosolekud ja suvepäevad, kus vabatahtlikud ja liikmed kokku saavad. Ja noh, jõuluüritus on ka loomulikult.

OK. Rääkides teie enda tööst natuke. Millised on peamised ülesanded, mis välja tuua?

Juhatuses oleme praegu ülesandeid ümber jagamas, aga mina vastutan personali eest, vabatahtlike eest ja ka tegevuskava ja eelarve, mida kõik teeme. Praegu koostan käimasoleva aasta tegevuskava ja see on põhiülesanne hetkel.

Saan aru, et juhatuse liikmeid on mitmeid?

Meid on neli.

Ja kõigil on oma kindlad ülesanded ja need ei kattu?

Mõned kattuvad, sellised raskemad ülesanded, personalitöö on jaotatud ja eelarve ja tegevuskava on ka tegelikult kõigi peale. Mina teen seda praegu selle pärast, et kuna üks töötaja on meil hetkel puudu, siis juhatuse liikmed peavad seda töötajat asendama. Nemad on siis sellega rohkem hõivatud ja mina teen tegevuskava ja koos kinnitame selle.

Kui suur koormus on vabatahtliku töö, kui seda tundide või koormusena hinnata?

Ma ei olegi julgenud seda arvutada. Sest tegelikult ma teen seda jooksvalt oma töö kõrvalt vahepeal päeval. Kuna ma meile vastan, jõuan ka vahepeal vaadata loomakaitse meile. Ma arvan, et ta ikkagi 0,5 tuleks kindlasti kokku. Eks vahepeal on ikka natukene vähem ja rohkem. Oleneb ajast: detsember ja jaanuar on kõige kiiremad ajad – aasta lõpp ja aasta algus.

Nii et võib öelda, et tööga tegeled ikkagi iga päev?

Jaa, ikka igapäevaselt.

Seda on huvitav kuulata. Sest on ka vabatahtlikke, kes ütlevad, et kord kahe nädala tagant vaatan mingeid asju.

See vist on.. jah, kuna loomakaitstes on kujunenud see, et juhatuse liikmed on vabatahtlikud, siis tegelikult on sul nii suur vastutus, et sa ei saa organisatsiooni jätta kõrvale ja pead kogu aeg kursis olema, mis toimub.

Küsin taustinfona, et kuidas see on nii kujunenud, et just juhatuse liikmed on vabatahtlikud, mitte palgalised? Sest saan aru, et kommunikatsioonijuht on palgaline?

Jah, kommunikatsioonijuht ja ka hädajuhtumite juht, kes infotelefonile vastab – tema on ka palgaline. Ja siis on ka partnersuhete juht – tema on ka palgaline, ta on poole kohaga meil.

Juhatus ongi loomakaitse seltsis tegelikult algusest peale olnud vabatahtlik ja see lihtsalt on siiani olnud nii.

Kuidas on teist endast on saanud juhatuse liige?

Ma olin kunagi varem ka, 2012-2013 olin ka juhatuse liige, aga siis oli mingi hetk vaja võtta puhkust loomakaitse tegevusest, siis läksin aastaks ajaks ära. Aga siis mul paluti tagasi tulla, üks juhatuse liige, kes sel hetkel oli loomakaitse juhatuse liikmeks, pöördus mu poole, et kas ma tahaks uuesti tulla. Siis ma natuke aega mõtlesin, mul oli kaks kuud aega mõelda ja siis otsustasin, et võib uuesti tulla. Nüüd siis on juba... uuesti kaks aastat sai täis novembris.

Kui minna tagasi 2007. aastasse ehk esimesse liitumise aega, siis mis oli peamine ajend, et liituda?

Siis ma olin suhteliselt noor, mõtlesin, et mulle väga meeldivad loomad ja mind häiris see (vaatasin just lemmikloomi siis), kuidas inimesed oma loomadega käituvad: kui kergekäeliselt neid hüljatakse ja kui kergekäeliselt neid tänavale jäetakse ja väärkoheldakse. Tundsin, et tahaksin selles midagi ära teha ja aidata, et see paremaks läheks.

Kas tänaseks on neid põhjuseid juurde ka tulnud, miks endiselt püsida sellele alal?

Jah, tänaseks ma olen taimetoitlane, üritan kaitsta kõiki loomi, tänaseks on sinna maani see .. kõik kuidagi arenes nii välja. Loomakaitmesse minnes ma teadsin, et seal paljud on taimetoitlased, mõtlesin, et ma kunagi ei hakka selleks, aga lõpuks kõike seda nähes siis ma läksin sellega kaasa ja nüüdseks on põhjused läinud veel

suuremaks, et see on saanud mu elu osaks. Kui see enne oli üks asi, mida ma teha tahtsin kooli kõrvalt, ülikooli kõrvalt, siis praegu on põhimõtteliselt see mu elu, see ei ole enam lihtsalt üks tegevus.

Aga kas on ka mingid asjad, põhjused, mis on ära kadunud või miinuspooleks saanud selle aja jooksul mingil põhjusel?

Võib-olla selline inimeste omavaheline suhtlemine. Loomakaitstes on väga palju erinevaid inimesi, väga rasked on emotsionaalsed inimesed ja väga sellised, kuidas ma nüüd ütlen, kergesti ärrituvad ja kergesti kurvastavad inimesed, see on selline raske.

Ma ei ütleks, et see on halb. Pigem see on keeruline, kuna see tekitab mõningaid probleeme töös ja raske on suhelda inimestega, leida ühist keelt või põhjendada mingeid asju. See pool on keerulisem.

Hästi laialt vaadates: mis võiks motiveerida inimesi vabatahtlikku tööd tegema?

Olen aru saanud, et see peab kuidagi iseendast tulema. Päris raske on meiliga öelda inimestele, et nad peaksid vabatahtliku tööd tegema. Mina olen seda aastaid teinud, minu tutvusringkonnas, kellega ma igapäevaselt suhtlen, ei ole ühtegi inimest, kes seda veel teeks. Et kõik need, keda ma tean, on tulnud loomakaitsest ja kes on ise vabatahtliku tööd teinud. Kuidagi... Olen märganud, et see peab olema inimese enda huvi. Ta peab sellest teemast huvituma, talle peab see korda minema, et siis on võimalik teda meelitada, aga kui ta ise sinna maani ei jõua, siis ega väga sellest inimest vabatahtlikku ei saa.

Aga mis on vabatahtliku töö suurimad plussid või miinused?

Plussideks on see emotsioon, mis sealt saab, kindlasti on väga palju positiivset. Uued tutvused kindlasti, huvitavad inimesed. Sa saad kaasa rääkida teemadel, mis on sulle olulised ja seda teemat võib paremini tundma õppida.

No loomakaitstes negatiivset poolt on ka hästi palju. Eks see on emotsionaalselt raske kohati, aga pikapeale, kui seda pikalt teha, siis sellega harjub ära mingil määral.

Et kasvab paks nahk?

Põhimõtteliselt küll, et mul endal on tekkinud paksem nahk sellega, et eesmärk on ikkagi aidata loomi ja muud asjad jääksid kõrvale.

Ja loomulikult vaba aega on vähem, et sellist aega, kus sul pole midagi teha, pole. Oled tööl ja siis sul on vabatahtliku töö. Et lihtsalt niisama, et võtaks raamatu kätte või läheks töölt koju, istuks niisama arvuti taha või teleka ette – seda enam niiväga ei ole.

Ma siit edasi läheks kaasamise teema juurde. Kui küsin jälle hästi laialt, siis mis on esimesed mõtted ja assotsiatsioonid, mis meenuvad mõistega kaasamine? Organisatsiooni mõttes?

Esimene asi, mis tuleb, on kohe omavaheline kommunikatsioon ja suhtlus. Et kui ma olen ise vabatahtlike juhendamise tegelema, et see oli mu töö loomakaitstes kunagi, siis selles kaasamisest ongi mu jaoks saanud see suhtlus, et kui inimesi võib meelitada organisatsiooni, nad võivad seal olla, aga kui sa nende inimestega ei suhtle, neile infot ei jaga, neile tagasisidet ei anna, siis nad seal organisatsioonis ei püsi.

Seega kaasamine on oluline n-ö asi organisatsioonis?

Jah.

Kas loomakaitse seltsis on kindlaid kaasamistegevusi rakendatud?

Kunagi oli see struktureeritum, et kindlaks määratud, kuidas me seda teeme. Praegu töötame seda uuesti üles, sest vahepeal tekkisid organisatsioonil muud probleemid, kaasamine ja liikmed jäid tagaplaanile. Praegu alustame peaaegu nullist, mitte päris nullist, need teadmised, mis kunagi olid, on olemas ja oleme uurinud ka edasi, kuidas seda teha saaks. Et praegu üritame kuidagi efektiivsemalt seda üles töötada. Suurema rõhu olemegi pannud kommunikatsioonile, et saaksime vabatahtlikele tagasisidet anda. Et noh, praegu uusi niiväga juurde ei otsigi, vaid üritame hoida neid, kes meil on ja teha seda efektiivsemalt, et need inimesed, kes meie juures on,

meie juures ka püsiksid. Tegelikult on meile oluline, et need inimesed ei käiks läbi, et teevad paar asja, vaid meil on oluline, et inimene tuleb ja jääb tükiks ajaks, sest seal on vaja teatud teadmisi ja kogemusi.

Aga kas teil on oma vabatahtlikele mingi nn motivatsiooniprogramm ka olemas? Kuidas te neid hoiate?

Hetkel on meil suvapäevade raames tänuüritus vabatahtlikele, jagame tänukirju ja meil on ka pisikesed kingitused tavaliselt meie koostööpartnerite poolt neile. Et täname ja toome neid välja, kes on meile oluliselt panustanud ja oluliselt aidanud. See on üks peamisi asju.

Kunagi oli ka selline vabatahtlike kaart, mis nüüdseks on küll ära kadunud, aga kolm aastat tagasi oli meil selline kaart, millega vabatahtlikud said soodustusi meie koostööpartneritelt midagi ostes või nende teenuseid kasutades. Ja meil oli läbi mõeldud ka see, et kes on uus vabatahtlik, et siis oli vabatahtlike arengu koolitused jmt asjad.

Kuidas tuleks teie arust vabatahtlikke kaasata?

Nii... vabatahtlikeni jõudmine on see kõige keerulisem asi võib-olla, et leida need õiged inimesed. Eks see on ühest küljest täpselt samamoodi nagu töötajate otsiminegi: paned kuulutused üles, suhtled inimestega, vaatad, mis nad tegema sobivad, soovivad neile tegevusi. Aga lõpuks kõige tähtsam ongi see, et nad välja koolitada, neile koolitusi korraldada ja samaaegselt ka motiveerida, pakkuda neile midagi vastu, et .. üritused on väga olulised. See, et inimesed sulanduksid seltskonda, organisatsiooni ja tunneksid üksteist. Ja loomulikult kogu aeg nende tööle tagasiside andmine. Kui nad ei saa teada, mis nende tööst kasu on, siis tavaliselt inimene leiab, et tal ei ole seda mõtet teha, et võib-olla temast ei olegi mingit kasu.

Sain aru, et te praegu uusi liikmeid ei otsi, vaid üritate hoida neid, kes olemas.

Meil jooksvalt ikka tuleb neid.

Aga kuidas nad teieni jõuavad, kas ise hakkate otsima või pigem need inimesed leiavad teid ise üles?

Meil on vabatahtlike väravas kuulutused ülevad ja siis meil on oma kodulehel on vabatahtlike jaoks informatsioon, et kuidas liituda ja mida teha, vabatahtlike avaldus on kogu aeg käimas, mida saab täita alati ja mida jooksvalt jälgime. Et need ongi peamised allikad.

Aga kui see vabatahtlik soovib liituda, kuidas see protsess käima hakkab?

Mõni saadab meili näiteks ja küsib enne, siis suuname ta avaldust täitma, et avaldusest tuleb välja, mida ta teha tahab ja mida ta oskab teha. Küsime ka CV-d näha, et võib-olla inimene ei oska mingeid asju välja tuua, mis meil tegelikult vaja võiks olla sel hetkel. Kõiki asju meil pole üleval ka kogu aeg, mille juures meil abi oleks vaja. Hetkel oli näiteks abi vaja turunduses vaja, otsisime lihtsalt jooksvalt korra turundusabilist. Ja siis võtame temaga ühendust, saadame ta.. meil on juhendid, mis see loomakaitse üldse on, mis ta teha tohib, mis ta teha ei tohi ja kellega ta siis kontakteeruda saab, kui tal mingi probleem on.

Me oleme mõnes mõttes seda teemat juba arutanud, aga et vabatahtlikud organisatsioonid on.. kuidas öelda, see on ju tasuta töö ja sellest motiveerimisest oleme rääkinud ja tänuüritustest. Aga kas on veel mingeid eripärasid, mida arvestada, kui on vaja vabatahtlikku vaja mõjutada ja ta endale saada? Kui näiteks täitsa võõrast inimest enda juurde kutsuda?

Tavaliselt lihtsalt tasub rääkida sellest, mis me teeme. Seal ongi jälle see, et kas inimesele läheb see teema korda või mitte. Et mis me teeme, mis ära teha saab ja mis sellega saavutab ja mis meie eesmärgid on, et sellest juba saab aru, kas see motiveerib inimest või mitte. Kui see teda motiveerib, pakutakse tavaliselt oma abi või võetakse hiljem kontakti, et mis ta teha saab.

Et kõik saab alguse tema enda huvist ja mingeid imenippe ei saa niikuinii teha?

Jah, inimene võib tahta olla vabatahtlik, aga ta ei pruugi tahta olla loomakaitset, vaid midagi muud teha. Et see ongi, et see on selline oleneb inimese huvist.

Kas kaasamine on oluline?

Jah, loomuliult on, sest see on see, mis inimesi.. noh, uute inimeste leidmine.. kas sa mõtled uute inimeste või...?

Nii uute kui ka vanade seda.. hoidmise poolt.

Ma arvan, et kindlasti. Loomakaitse seltsis on see väga oluline, et just näiteks nende poolelt, kes meil on olemas juba, et meil on oluline, et oleks püsivad vabatahtlikud. Me ei korralda ühekordseid üritusi. Näiteks meil on olemas vabatahtlikud, kes käivad loomade olukorda kontrollimas. Siis neil on vaja selleks teatavaid teadmisi ja oskuseid. Kui ta on seda juba aastaid teinud, siis see tähendab, et ta oskab seda juba väga hästi teha ja meil on raske teda ära lasta, raskem on võtta ka uut inimest, keda peame hakkame nullist koolitama ja õpetama. Hea on hoida seda, kes on aastaid olnud juba ja keda teame, et ta teeb seda hästi. Siin on see usalduse asi ka, et mõni lihtsalt ei oska vaadata teatud detaile loomade juures.

Kas teil on olnud sellist olukorda ka, kus teil on olnud hädasti vaja vabatahtlikke juurde?

Jah, peamine probleem on nende hoiukodudega, kuna me otseselt ka aitame loomi ehk siis võtame enda alla ja otsime uusi kodusid, siis on see hoiukodud selline kõige raskem, et..

Aga mis te siis teinud olete?

Peamiselt oleme pressiteateid välja saatnud, kasutanud meedia ja ajakirjanduse abi sellel teemal. Siis kui me saame tähelepanu, siis inimesi ka tuleb. Kuulutustega on tavaliselt see, et palju inimesi tuleb, aga ega nad kõik sinna ei jää. Lõpuks nad saavad aru, et mis see tähendab ja siis nad ei pruugi jääda sinna.

Aga kas nendega läbitakse vestlusvoor?

Jah, vestlusvoor ja meil on ka juhend, mis me saadame hoiukodudele, et nad tutvuks juhendiga, et mis see tähendab üldse. Ja siis nad saavad otsustada, kas nad ikkagi tahavad või ei taha. Hoiukodu on suur vastutus – sa võtad looma enda koju. See loom võib mõnikord olla haige, ta vajab ravi, hoolt, tähelepanu. Siis inimesed tunnevad seda suurt vastutust, et kas nad ikkagi tahavad seda teha.

Kas need vabatahtlikud, kes hoiukoduga tegelevad, on neile organisatsiooni mõttes samad õigused või kas nad võtavad osa üritustest või on nad eraldi olevad inimesed?

Nad on ka ikkagi vabatahtlikud. Et kui ta liige pole, siis otsustusvõimalust tal ei ole, aga ta võib ka üritustel käia, on alati kutsutud jõulupeole, suvepäevadele.

Aga kuidas see vahekord üldse praegu on, kes on loomakaitse seltsi liikmed vs vabatahtlikud – keda on rohkem?

Hetkel on vist vabatahtlikke numbriliselt vähem. Oleme.. kuna aastatega on neid vähemaks jäänud, siis kuskil 2010-2013 oli see tippaeg, et kus oli hästi palju inimesi vabatahtlikke ja neid, kes tegid ühekordseid asju. Praegu kuna meil ei ole vabatahtlike juhendajat palgal, mis on suht koormav töö, et pead kogu aeg suhtlema ja tegelema nendega, siis neid on vähemaks jäänud. Selliseid aktiivsemaid, iseseisvamad on jäänud.

Ja nad on ära kadunud ise?

Jah, nad on ära kadunud, sest nendega vahepeal ei suheldud, et eks see on peamine põhjus.

Arusaadav. Mu küsimused ongi otsa saanud, aga kas on veel midagi, mis sa tahaksid täpsustada või lisada?
Ei tule küll praegu pähe midagi.

ELS-K

A: Aga kas sa räägiksid nagu lõpuks sellest magistri töö kontseptsioonist ka?

B: Ja, ja

B: Et ee, ee põhimõtteliselt siis et ta koosneb siis nagu kahest poolest, üks pool on ee selline vabatahtlikkuse pool, kuidas motiveerida inimesi, miks neid motiveerida üldse nagu noh ütleme ilma rahata töötama eksole. Teine pool on selline organisatsiooni kaasatuse pool, et kui palju inimesi üldse kaasatakse organisatsiooni tegevusse, kuidas seda tehakse ja nii.

A: Ee ja, ma võibolla siin kohal mainin ära, et ma nüüd ei tea kui õige inimene mina sellele küsimusele vastama olen selle pärast, et ma esiteks, ma olen olnud tööl väga vähe aega ja kuna me, me Elsis on meil niimoodi, et me

ei saa kokku, meil ei ole koosolekuid, et ee mul ma ütlen päris ausalt, et mul on tegelikult ELSi mingid tööpõhimõtted ja mingid, ehk ja see on täiesti nagu

B: Aa ei see

B: See on, see on tegelikult täiesti okei, et see niimoodi on, sest et ma nagu ee seda tööd kirjutan kolme organisatsiooni pealt ja mida nagu värvikamalt see kokku tuleb seda parem on tegelikult nagu minu jaoks. Et, et ee ma väikest taustatööd olen ju ka teinud, et ma tean, et te olete üsna nagu laia.

B: Aga, aga ma hakkaks nagu järjest minema, et siis me jõuame, jõuame kõik nagu selles suhtes läbi rääkida, et kas on mingeid küsimusi veel enne mulle.

A: Mm ma ei tea isegi, milleks ma pean ette valmistunud olema.

B: Aa ei, ei peagi.

A: Mul ei ole küsimusi.

B: Ei, ei peagi väga olema.

B: Küsin sellise üldise küsimuse, et ee kas me võime siin alustada?

A: Ja, ja absoluutselt.

B: Et ee, kas sa ise oled vabatahtliku tööd ka teinud?

A: Eem..., ee otseselt mitte, et ma

B: Okei

A: jah. ma ei ole

B: Mhm

A: Ütleme nii, et ma ei ole teinud.

B: Okei.

B: Aga kui rääkida sellest organisatsioonist, noh hästi põgusalt oli juba juttu aga, et kuidas see ülesehitus üldises noh plaanis on?

A: Mmm.. ee ja, no ülesehitus on meil niimoodi, et me ikkagi. Noh me oleme MTÜ

B: Mhm

A: Ja me, meie tegevus põhinebki vabatahtlikul tegevusel

B: Mhm

A: Et ee me kaasame hästi palju vabatahtlike. Tänu nendele me saamegi ruumi aidata.

B: Mhm

A: Jaa no töötajaid on meil ee, hetkel on siis kaks. Meil on juhatus.

B: Mhm

A: Ee jaa

B: Juhatus siis see koosneb vabatahtlikest täiesti onju

A: Ee juhatus, ee.. juhatus on ja, need on mitte palgalised töökohad

B: Mhm

A: Selles mõttes, et võib öelda, et need on vabatahtlikud.

B: Mhm

A: Ee jaa, ja töötajad on siis, ee kes teevad siis nii-öelda ELSi põhitööd. Meil on üks töötaja, kes võtab siis hädajuhtumeid vastu, ee reageerib hädajuhtumitele, suunab näiteks edasi, et näiteks vabatahtlikele, kui on vaja nagu appi minna. Või siis ee, või siis kui on vaja näiteks noh pöörduda vetameti poole.

B: Mhm

A: Siis ühesõnaga ta nagu koordineerib, et ta

B: Okei

A: Ta annab selle teate edasi, ta tegeleb selle teatega

B: Mhm

A: Et kui me saame aidata ja näiteks mingi vabatahtliku

B: Mhm

A: Saata koha peale, siis me saame seda teha. Kui meil on piirkondi, kus näiteks vabatahtlike võtta ei ole sest meil on ka täiesti katmata piirkondi. Ee siis ee, no siis tulebki, kas jääda kohalike maavalitsuste peale lootma või siis vetameti peale ja nii edasi. Ja siis on muidugi. Noh ja siis teine töötaja on kommunikatsioonijuht, kes siis ee teeb, ee teeb ee teeb nii öelda kommunikatsiooni tööd, suhtleb meediaga ja, ja teine pool, teine suur osa tööst moodustab turundustöö, kampaaniad, kampaaniate läbi viimine, ee ja nii edasi.

B: Mhm

A: Ürituste korraldamine

B: Mhm

B: Aga, aga struktuuri mõttes see on lihtsalt noh et osad inimesed on siis juhatuses, siis on kommunikatsiooni hädajuhtumite juhtvallis.

A: Ja

B: Ja, ja siis seal nii öelda, ma ei taha öelda küll halb pool aga põhimõtteliselt on siis veel sellised nii-öelda tavalikmed, kes on siis vabatahtlikud.

A: Ja, see hierarhia, ta nii on aga noh vabatah.. jah, jah

B: Mhm

A: Üldiselt küll ja.

B: Okei

B: Aga kas nende, ma ei tea mis see hea nimetus oleks nende tavaliiikmete või nende vabatahtlike osas, kas neil on mingid kindlad oma rollid või nad nagu lihtsalt on kuidagi nii-öelda aktiivliikmed?

A: Ee, ma ei oska öelda ma ütlen ausalt ma ei oska öelda palju meil on. Meil on vist mingi 40 liiget üldse.

B: Mhm

A: Aga aktiivseid on muidugi, muidugi vähe.

B: Mhm

A: Et alati noh neid vabatahtlike kelle peale sa saad kindel olla ja kes ee, kes

B: Mhm

A: Noh vajadusel lähevadki näiteks noh hädas olevat looma kontrollima, neid ongi vähe

B: No okei

A: Et selliseid pühendunud inimesi ongi vähe

B: Mhm

A: Ja aga no, see, no, aga selle eest kui nad on nagu pühendunud siis nad on nagu tõsiselt pühendunud

B: Mhm

A: Nad ongi need hingelt need tõsised loomasõbrad. Ja, ja tegelikult ee ma ei tea, kas me saame, minu meelest noh me, meil on tegelikult selline hoiukodude baas ka, et on need inimesed kes hoiukodu pakuvad, aga mina neid otseselt vabatahtlike alla ei liigitaks

B: Nojah

A: Et vabatahtlikud on ikkagi need, kes käivad kontrollimas või tulevad meile noh näiteks me kaasame vabatahtlike ürituste korraldamisel, nad tulevad appi, pakuvad transpordi abi näiteks ee või kui on ühesõnaga no ühesõnaga mingid nipet-näpet asjad, et kui on vaja teha.

B: Mhm

A: Näiteks mingile üritusele on vaja minna, siis on vaja meil näiteks mingeid asju müüa. Siis me, siis me saame, noh vabatahtlike kaasata.

B: Mhm

A: Et, et tihti.. mina olen selle poolt, et tegelikult vabatahtlike võiks ka kaasata rohkem otsustus protsessidesse.

B: Mhm

A: Vabatahtlikud näevad, nad ei näe asja niimoodi ülevalt alla, vaid nad näevadki, nad näevadki nagu ELSi olukorda natukene väljapoolt.

B: Mhm

A: Et ee ma arvan, et nende, nende mõtteid ja ideid arvesse võtta on väga, väga kasulik ja abiks.

B: Okei

B: Ee, ma sain aru, et selliseid kokkusaamisi teil põhimõtteliselt ei ole aga kuidas ee, kuidas käib see kogu organisatsiooni, kui vaadata hästi laialt, see suhtlus teil omavahel.

A: Meili teel

B: Okei

A: Meil ja telefon

B: Ainult jah

A: Ainult meil ja telefon

B: Jaa aga kas need kuidagi, need vabatahtlikud, kes teil on, kas neid saab ka, on ka ainult meili teel või?

A: Absoluutselt

(Muu jutt)

B: Okei

A: Ja, ja nii see toimib praegu

B: Aga kas ee, kui aastalõikes vaadata, kas üldse ei ole mingeid kohtumisi või, või need on

A: Ee

B: pigem siis selles suhtes juhuslikud, et näiteks on mingi üritus, seal te kohtute

A: Ee, meil on ee, meil on koosolekud on küll vähemasti üks üldkoosolek aastas

B: Mhm

A: Kui mitte kaks.

B: Okei

A: Aga seda peab üle kontrollima

B: Mhm

A: See ei ole praegu väga pädev info, mis ma annan.

B: Ei okei noh see

A: Sest ee noh mind on alles novembris

B: Mhm

A: Liikmeks vastu võetud niiet. Ee, et ee aga muidu ja selliseid ee korralisi koosolekuid, koos käimisi ei ole, et kui on siis need on pigem hektilised.

B: Okei

A: Kas on mingi ürituse raames või, või siis või, või ongi noh kas näiteks vaba... noh peod ka, et ee

B: Mhm

A: Noh, et me saame ju pidudel ka kokku aga noh

B: Mhm

A: Neid on ka vähe, niiet ee no üldiselt ütleme nii, et meil selliseid koosolekuid ei ole.

B: Mhm

A: Ja me üksteist ei näe.

B: No, okei. Ja siis ma siit otseselt järeldan ka, et mul on siin ka küsimus mingite tavade ja traditsioonide kohta aga neid siis põhimõtteliselt võib öelda, et ka vist ei ole. Või, või on mingeid traditsioonilisi üritusi

A: Ee tead ee traditsiooni.. ma ei tea, kas ee, kas sa nüüd pead silmas Elsi nii öelda sisetüritusi

B: Jah, pigem küll jah

A: Traditsioonilisi Elsi sisetüritusi, ma ütlen ma, see info ei pruugi olla 100-protsendilisel tõele vastav aga minu hinnangul.. On, üks tuleb meelde suvepäevad on kindlasti

B: Okei

A: On jõulupidu on ka

B: Mhm

A: Ja ma tõesti rohkem hetkel ei oska nimetada.

B: Aga, kas ee need suvepäevad ja jõulupidu on siis sellised kuhu mõeldud ka vabatahtlikud või see on pigem selline kitsamas ringis?

A: Ee see on ikka minu meelest, seal on vabatahtlikud ka kaasatud.

B: Okei

A: Ja seal isegi suvepäevadel on ju premeeritud isegi paremaid vaba.. noh

B: Mhm

A: Töökamaid ja selliseid, noh kuidas ma ütlen usinamaid vabatahtlike

B: Okei, mhm. Okei, ma küsiks veidi ka su enda töö kohta, et ee hästi põgusalt oli juttu aga millised on need peamised tööülesanded, noh ütleme ühe tööpäeva lõikes? Või ütleme nädala lõikes.

A: Ee need tööülesanded on erinevad. Nad põhiliselt ongi, et kui meil on kampaania käimas, et siis on meediasuhtlus.

B: Mhm

A: Et ee meediasuhtlus siis selles osas, et ee nii öelda see kampaania kajastus meedias, et meie kampaania jõuaks võimalikult paljude inimesteni. Näiteks, kui meil on kiipimiskampaania, siis meie huvi on see, et võimalikult palju inimesi kiibiks oma loomi.

B: Mhm

A: Oma lemmikloomi ja siis vastavalt sellele siis infot välja saata.

A: Ee siis eem, siis kui on ee mingid üritused tulemas, siis on ürituste korraldamine. Näiteks me ei korralda ise ainult üritusi, vaid me ka käime mingitel üritustel. Näiteks me külastasime taimetoidumessi.

B: Mhm

A: Siis kommunikatsioonijuhi ülesanne on lihtsalt orgunnida ELSi omad sinna taimetoidumessile.

B: Mhm

A: Ee, mm asjad kohale viia. Ühesõnaga selline, ma ei teagi kuidas seda nimetada siis.

B: Mhm

A: Ee ja, ja siis on selline noh klassikaline meediasuhtlus ka, et lihtsalt meediasuhtlus ka. Lihtsalt meedia päringutele vastamine, et kui tuleb kuskilt mingi meediapäring siis ee, siis ee lihtsalt vastata ajakirjanikele.

B: Mhm

A: Ja, ja tegelikult on hästi palju ka nagu erinevaid, erinevaid ülesandeid. Ma pean, pean

B: Mhm

A: (09:17)

A: Et ee... Pean natukene mõtlema.

B: Mhm

A: Aga.. Facebook, sotsiaalmeedia näiteks.

B: Selle siis nii öelda korrashoidmine ja päevakajastamine?

A: Ja

B: Mhm

A: Ja noh kodulehele info ülespanek.

B: Mhm

A: Eem, ja noh jah, ma vist juba turundust mainisin.

B: Mhm

A: Aga noh turundus ka, et noh ürituste korraldamisel, et no suhtlemine. Näiteks partneritega suhtlemine. Ma toon, noh toongi, või ma võtan kampaania praegu, et kui meil tuleb jaanuaris steriliseerimis kampaania, siis minu ülesanne ongi suhelda näiteks loomakliinikutega, nendega läbi rääkida. Ee suhelda näiteks meie sponsoritega, mm teha lepinguid, kõik. See on ainult kommunikatsioonijuhi töö, sellega mitte keegi teine ei tegele.

B: No okei, mhm

A: See on üsna vastutusrikas ja suur valdkond.

B: Aga kas seal organisatsioonis on ka keegi, näiteks kes tegelebki ainuüksi nende vabatahtlike, nende nii-öelda all olevate liikmetega?

A: Ee meil peaks olema nii-öelda vabatahtlike koordinaator küll.

B: Mhm

A: Ja... siuke inimene peaks meil organisatsioonis olema

B: Tema on siis ilmselt juhatuse tasemel siis.

A: Tema on juhatuses ja.

B: Okei mhm, et see ei ole kommunikatsioonijuhi ülesandeks

A: Ei, see ei ole ja

B: Nii-öelda pandud.

A: Ja

B: Okei. Ee.. ma saan aru, et ee selles suhtes on ee, kuidas seda nüüd öelda, sinu roll on selles osas natuke teistsugune, et sina ei ole seal organisatsioonis vabatahtlik vaid palgaline töötaja, eksole.

A: Ja, ja

B: Aga... ja, ja noh tavaliselt ma teen neid intervjuusid nagu nii-öelda siis läbinisti nende organisatsioonidega, kus on kõik vabatahtlikud eksole.

A: Mhm, mhm

B: Aga ma sellegipoolest küsin, et ee, et ma saan aru, et oli tööle minek, noh ilmselt töö otsingu soov ja nii edasi aga kas oli ka veel mingi selline oma sisemine põhjus just loomakaitse seltsi kasuks otsustamisel?

A: Mm.. Ma olen hästi, no ma olen loomasõber olnud eluaeg, et ee ma i ole küll fanaatiline aga, aga mulle on loomad meeldinud alati ja minu meelest loomavaldkond on selline eeh, ma mõtlen just nagu kommunikatsioonijuhimise poole pealt kas või, et ee et ta on selline, ta nüüd, seal on natuke võib-olla eksimisruumi, et

B: Mhm

A: Kui sa mõnes ametis näiteks sind vallandatakse, kui sa ütled mõne vale sõna. Okei, seda ma vist ei tohiks praegu rääkida. Aga.. ja, et noh tegelikult mingi.

(Muu jutt)

A: Ee nii, ühesõnaga ma pidin rääkima... Et ja, et mul nagu... ee mhh.. Oota mis see küsimus oli?

B: Ee selle just loomakaitse seltsiga liitumise osas, et loomadega on vähem eksimisruumi, oli, oli juttu.

A: Ee ja... seda ära sisse pane.

B: Hehehe

A: Ma, ma ütlen ausalt, et ma kandideerisin tööle tegelikult.

B: Mhm

A: Et ee, noh eks ma ikka...

B: Ei no, ei peagi

A: Ja

B: Nagu mingeid suuri asju välja mõtlema

A: Et, et, et sest no ma ütlen ka tegelikult, noh mul oli, ma nägin nii-öelda, et mul on ee... Mu nii-öelda šansid olid võimalikult head selle pärast, et ma olen varem, noh ma olen, töötan ajakirjanduses ka paralleelselt.

B: Mhm

A: Ja ma varem toimetasin lemmiklooma portaali

B: Mhm

A: Ee ja ma tegin ainult looma lugusid ja ma tegelikult, noh ELSiga puutusin väga palju kokku.

B: Mhm

A: Ee nende lugude, lugudega seoses. Ja, ja... siis ee tekkiski, läks nagu edasi ja...

B: No okei. Ei no kõlab selles suhtes väga nagu loogiliselt, kui nii...

A: Ja, et see oli nagu loogiline.

B: Kui nii saab öelda.

B: Aga... Noh nagu ma mainisin siis, siis, et kuna ma eelkõige intervjuueeringi vabatahtlike siis ee, siis ma mõned küsimused püüan nagu mugandada ka sinu jaoks onju.

A: Mhm

B: Aga, aga et kui nüüd mõelda nende inimeste peale, kes ongi ka ELSis vabatahtlikud, siis mis ee, ee... See on ilmselt veidi raske küsimus aga, et mis neid võiks motiveerida selle organisatsiooniga liituma?

A: Mmm ja... See on... Nii palju, kui mina olen vabatahtlikega suhelnud, mul on jäänud mulje, et nad ongi... Noh nad tahavad aidata lihtsalt.

B: Mhm

A: Selles mõttes, et Eestis on see... Nii-öelda see hüljatud loomade probleem on niivõrd suur ja nendel ongi selline... Ma arvan, et nende, neid tõukabki tagant see loomaarmastus või just nagu hoolimine loomade vastu.

B: Mhm

A: Et sa, et sa tahad nagu panustada, sest noh, et ee... Et nad ei saa ju midagi, no see mis, mida nad tagasi saavad ongi see hea tunne, et ma olen kedagi aidanud.

B: Mhm

A: Et ma olen aidanud nõrgemat.

B: Mhm

A: Et ee... Et nad ju ei saa selle eest ei raha ega... Ega nad ei saa ka oodata tänu.

B: Mhm

A: Et seda tihtipeale ei tulegi üldse, et ee... Aga lihtsalt enese, nagu hea enesetunne

A: Ja, ja ma arvan, et see, see neid kindlasti motiveerib

B: Mhm

A: Ja, ja võibolla, no võibolla ka nagu otsapidi näiteks noh, kui meil on... Näiteks nooremad vabatahtlikud, näiteks me oleme ka suhelnud, on olnud üks nii-öelda abiturient, kes ee, kes ee tahab edasi õppima minna ja siis võibolla noh natukene nagu hoomata seda loomakaitse valdkonda.

B: Mhm

A: Ja seda, seda looma valdkonda üldse, et noh kuna tema tahab ka oma edasise elu näiteks siduda, edasi eriala siduda nagu loomadega.

B: Mhm

A: Siis eem

B: Et saada selline esimene kogemus juba kätte jah.

A: Jah, ja nagu saada infot ja teavet ja, ja... Et ee... Eks neid põhjuseid ole erinevaid muidugi.

B: Mhm

A: Aga, aga noh...

B: Lihtsalt mingi selline ära tegemis soov. Noh heas mõttes

A: Ja... No, kui sa oled loomasõber, et ee, et ee siis ee noh siis tahad nagu aidata vaata.

B: Ei ma täitsa mõistan, ma olen ise ka looma.

A: Et ee, et sellepärast, et ee kuna... Ma tahtsin ühe mõtte öelda aga see läks kaduma.

B: No vast ta tuleb ee... tuleb tagasi. Aga ei see kõlab nagu loogiliselt, et neil on lihtsalt see soov ära midagi teha, et ee no selles suhtes neid ee, ee oma töökontekstis ma lihtsalt toon sellise näite, et noh vaata on ju erinevaid organisatsioone, ma ei tea mõned on näiteks erialased, et siis ilmselt inimesed lähevad, et saada erialast kogemust.

A: Mhm

B: Aga see on puhtalt selline heasoovlik, ilmselt vabatahtlik organisatsioon. Vähemalt mulle tundub.

A: Ja sest noh vaata meil ei ole selliseid ühiseid üritusi ka väga noh või noh, et kui inimest näiteks motiveeriks see, et ta saaks oma sugustega kokku.

B: Mhm

A: Et nagu leida mõttekaaslasi, siis meil ei ole selliseid ühiseid üritusi

B: Mhm

A: Kust ta saaks neid mõttekaaslasi leida, niiet see ei saa olla järelikult motivatsioon.

B: Ja

A: Kuigi inimene on sotsiaalne olend

B: Mhm

A: Ja ta tegelikult otsib endaga nii-öelda sarnaseid inimesi

B: Mhm

A: Kellega ta saaks sõprussuhteid luua aga ma arvan, et meil ikkagi eelkõige on see... Noh ikkagi see aitamis vajadus, et just tahe, tahe aidata.

B: Mhm, okei. Ma siit edasi läheks ee rohkem kaasamise teema alla. Et kui organisatsiooni mõttes mõelda, mida see kaasamine või kaasamine, kui mõiste sinu jaoks tähendab?

A: Mm... ja... Ma arvan, et see kaasamine, noh ta ongi see, et kuidas sa nagu... Ma ei tea, organisatsiooni kaasad. Sest noh ma, ma ei näe nagu ELSi puhul me ei, ei pinguta eriti selle kaasamisega minu meelest, et inimesed ise tulevad ja tahavad teha ja see on võibolla nagu meie õnn

B: Mhm

A: Et me ei pea eriti nagu pingestama selle nimel.

B: Mhm, okei. Aga niiet ee, et mul järgmine küsimus ongi, et kas te teadlikult olete rakendanud mingit kaasamis tegevusi siis...

A: Ei

B: Ei ole üldse jah? Aga, aga ütleme siis, kui nii saab küsida siis, kas mitteteadlikult on mingeid ma ei tea, noh ma mõtlen just selliseid, et, et ma ei tea teil on mingi üritus, siis kuidas need vabatahtlikud tulevad näiteks appi või see ongi lihtsalt, et...

A: Ja, lihtsalt saadame abipalve ja meil on abi vaja ja

B: Ja tullakse jah

A: Ja tullakse.

B: Okei. Ee... Vabatahtlike puhul, vähemalt mulle tundub on noh me sellest motivatsiooni teemast juba veidi rääkisime eksole

A: Mhm

B: Aga, et ee, et ee... Millised võivad olla sinu meelest mingid eripärad, et kui neid on vaja nii-öelda tööle rakendada, et ee, mis võivad saada takistusteks nende, nende kaasamisel?

A: Mul on hästi raske sellele küsimusele vastata.

B: Mhm

A: Sest ma... Ma olen nii-öelda vabatahtlike kaasanud küll meie üritustesse aga, üritustel, aga see ongi olnud nii, et palun, palun tulge appi, meil on väga abi vaja ja nad lihtsalt tulevad.

B: Mhm

A: Et ee... Et see ongi...

B: Et nad lihtsalt ongi teie organisatsioonis sellised kõige paremas mõttes heasoovlikud inimesed.

A: Just, just.

B: Kes on nõus tulema

A: Ja, just

B: Ja nad ei oota midagi nagu... Midagi nagu vastu.

A: Ja, just. Ja nad teavad, et nad ei saa nagunii midagi vastu. Nad saavad ainult, ainult, mida nad vastu saavad ongi see hea tunne.

B: Mhm

A: Et nad on tulnud appi ja teinud, et ee...

B: Mhm... Okei. Ja mingit motivatsiooni nii-öelda paketti nendele üldse ei ole? Ainult jõulupidu ja suvepäevad siis äärmisel juhul.

A: Ja

B: Okei. Ee ma küsin selle jõulupeo, kui noh mingil määral traditsioonilise ürituse kohta, et ee, et ee, mis see, oled sa üldse ise kursis, mis seal täpsemalt toimub?

A: Ei

B: Okei. Ja aga kas see on praegu plaanitud, et selles suhtes ka ei tea mis sellel aastal toimuma hakkab?

A: Ee... No nii palju, kui mina olen kuulnud siis on selline tavaline koogi söömine, kingi jagamine ja lihtsalt koos istumine. Mingit nagu programmi või sellist asja ei ole.

B: Ei ma just mõtlengi, et, et see kingi jagamine pani minul nagu ee nii-öelda silma särama, et kas ee, ma just tahangi

A: Aa okei, okei.

B: Selles suhtes uurida, et kas on midagi, mida need vabatahtlikud justkui nagu saavad?

A: Ei meil on kingid, ei, ei meil on kingid oma raha eest.

B: Okei, ja.

A: Igaüks panustab viis eurot.

B: Ja siis on nagu loosipakis?

A: Ja, ja, ja see on nagu loosipaki süsteem.

B: Mhm

A: Ja siis sa panustad viis eurot ja saad viie euro eest, mingi viie euro väärtuses kingituse vastu.

B: Okei, okei.

A: See aasta on niimoodi, ma ei tea kuidas on varem olnud.

B: Okei, okei Ei noh see on okei, et see aasta on niimoodi.

A: Ja

B: Et ee lihtsalt minu... Minu eesmärk ongi ju nagu, kuidas öelda, kaardistada seda, mis ongi toimumas sisuliselt täna eksole.

A: Ja, ja.

B: Seega ma saan aru, et ee... Et teie organisatsioonil on nagu ma julgen öelda, kuidagi vedanud, et teil on nagu lihtne nendega toime tulla.

A: No ma mõtlen vaata see looma valdkond, ma arvan, et see on selles, et see noh, et ta on ise, ühest küljest on siuke raske valdkond.

B: Mhm

A: Seal on ju palju häda ja siis seal on palju abitust

B: Mhm

A: Ja siis seal on neid õnnetuid loomi ja siis nad teevad kõik südame härdaks. Aga no teisest küljest noh ongi inimesi, kes tahavad loomi, noh ma... Loomad ja lapsed on see valdkond ma arvan, kus ee, kus sa ei pea eriti... Millegi pärast mul on tunne, et sa ei pea eriti kaasamisega vaeva nägema.

B: Mhm

A: Ja väga punnitama

B: Mhm

A: Et ee, et ee... Õnneks on palju inimesi, kes loomi armastavad ja on valmis nagu appi tõttama.

B: Mhm

A: Et selles suhtes... Ma arvan, et see oleneb valdkonnast.

B: Okei. Et lihtsalt need teie vabatahtlikud on leidnud oma mingi valdkonna ja see on...

A: Ja, ja ses noh ma mõtlen, kui mul endal tuleks näiteks noh, kui ma panen ennast loomasõbrana näiteks olukorda, et ma näen hädas olevat looma või, või keegi palub mul abi, et kuule kas sa saad seda looma aidata või ma nagu ilma, ilma küsimatagi teeks seda, et ee...

B: Mhm. No okei.

A: Ma ütlen ühe, ühesõnaga sellised empaatiavõimelised

B: Okei.

A: Empaatilised inimesed, et

B: Mhm. Ei kõlab, kõlab loogiliselt. Mul on ee siin lõpetuseks üks ee jälle üks abstraktsem küsimus, et ee sa küll ise vabatahtlik ei ole aga, aga ja, ja ma saan aru nendega üldse tegelikult kokku ei puutu

A: Mhm

B: Aga, mis sa arvad, mis on teie organisatsiooni selle vabatahtliku töö plussid ja miinused?

A: See peab olema nagu minu hinnang asjale või?

B: No jah lihtsalt täitsa oma isiklik arvamus.

A: Ee... Ma arvan, et noh plusse on võibolla, noh võibolla pluss ongi see, et me ei, noh nagu ma enne mainisin ka, et ee me ei pea väga, väga nagu noh pingestama vabatahtlike leidmisega otseselt, et ee, et alati on inimesi, kes on nõus aitama. Aga miinused on kindlasti see, et võiks olla mingi motivatsiooni süsteem.

B: Mhm

A: Inimestele, kes tulevad oma vabast ajast appi ja, ja panustavad ja noh panustavad isegi, nad panustavad ju oma rahaga.

B: Mhm

A: Nad too... oma transpordiga. Ee, mis on noh nende jaoks on see väljaminek, noh need inimesed, nad ei pruugi ju olla hästi teenivad inimesed aga nad ikkagi nagu panustavad ja nad teevad seda heast tahtest ja, ja minu meelest meil võiks olla küll see süsteem, et kui me näeme, et noh, kui inimene, et inimene on tulnud ja teinud ja ta on näiteks kulutanud oma mingi, ta on võtnud tööajast aega, ta on kulutanud mitu päeva, ta on ee... Et siis teda võiks motiveerida kindlasti.

B: Mhm

A: Et ta võiks olla mingi väike, väike tasu selle eest. Ma ei, see ei pea olema rahaline aga kasvõi mingi väike, väike tänukiri või...

B: Mhm

A: Või väike kingitus või, noh seda saab ju alati mõelda, mis see võiks olla.

B: Mhm

A: Aga minu meelest on see nagu... Noh mulle nagu otsapidi tundub noh see on nagu hästi nagu ramedalt öeldud

B: Mhm

A: Aga, aga me nagu kasutame inimesi, me ju ei täna neid.

B: Mhm

A: Et me täname neid kord aastas. Lihtsalt, et oi, et noh toredad vabatahtlikud.

B: Mhm

A: Aga... noh võibolla, et noh tänamine on ka see, et võibolla nagu noh meediasse teha näiteks artikleid, et... No selliseid artikleid tegelikult on olnud.

B: Mhm

A: Kus on näiteks ELSi tublidest vabatahtlikest kirjutatud aga see ei ole olnud ELSi enda algatusel. Tähendab need artiklid ei ole sündinud ELSi enda algatusel.

B: Okei, okei. Ee enne oli hästi korraks mainitud seda otsustamis protsessi kaasamist, et ee ma saan aru, et ee, kui on ee ma ju, ma ei teagi, mis sa täpsemalt mõtlesid otsustamis protsessi all.

A: Ee no otsus, näiteks kui me noh, kui planeerime oma kampaaniaid

B: Mhm

A: Et ee... Et kuidas, et kuidas noh vaata vabatahtlikud näevad ju tihtipeale asju kõrvalt, et kuulevad meediast ELSi tegevustest, no loevad kodulehte, neil tekib selline nii-öelda kõrvalpilk. Nad ei ole ju otseselt, nad ei ole igapäevaselt asja sees ja, kui me planeerime uusi kampaaniaid või, või, või mingeid strateegiaid.

B: Mhm

A: Näiteks, et ee, et sellisel juhul mina näen, et vabatahtlike võiks ka rohkem nii-öelda sellistesse tõsisematesse otsustusprotsessidesse kaasata.

B: Mhm

A: Et, et nad nagu, et nad saaksid kaasa rääkida, et nad saaksid olulistest asjadest kaasa rääkida.

B: Mhm

A: Et nemad nagu näeksid, et vot mina, et, et ma saan organisatsioonis kaasa rääkida, ka minu panus loeb.

B: Mhm

A: Või, et (26:27) minu panus on oluline selle organisatsiooni arengus.

B: Mhm

A: Et no praegu noh meil on see vabatahtlike kaasamine ongi jäänud sellele tasandile, et kas meil on vaja transpordi abi või meil on vaja mingeid küpsetisi kuskil.

B: Aga mitte sellisele sisulisele.

A: Ja

B: Mhm

A: Ja

B: Aga, mis sa arvad, kas selleni kunagi võiks jõuda?

A: Ma arvan, et see oleneb inimestest, kes ELSi juhivad, et ee

B: Aga sinul, kui kommunikatsiooni juhil siin nii väga vist sõnaõigust ei ole või, kas võiks olla teoreetiliselt?

A: Ee... Ma arvan, et teoreetiliselt võiks olla aga noh vaata meil on jälle see raskus, et tegelikult selleks, et sa oma mõtteid suudaksid nii-öelda hästi edasi anda, selleks on vaja kokku saada ja kuna me kokku ei saa siis meil, lihtsalt see meilivahetus ta jääb nii pealiskaudseks ja siis tihti ongi noh, et saadad meili, ahah väga hea, et noh võtsime teadmiseks. Aga... noh ma arvan, et just see nagu isiklik side ja kontakt, et ee, et see on tegelikult oluliste küsimuste arutamisel väga oluline.

B: Ja aitab äkki kiiremini edasi minna.

A: Ja aitab kindlasti ka kiiremini edasi minna.

B: Okei. Ma siuke tore ee või noh tore ei ole nagu õige sõna selles suhtes, et ma ise näen ka, et see ilmselt võib olla probleem selle organisatsiooni... Või no mitte probleem aga nagu, et ta kindlasti oleks parem, kui näed inimest ikkagi silmast silma, siis see info on paremini ja selgemini ilmselt edastatavam organisatsiooni eesmärgideni jõudmiseks.

A: No ja noh, koosolekud ee noh selliselt ilma tegelikult ongi väga raske toimida.

B: Jah.

A: Et ee, et ee nii lihtsalt on jah.

B: Mhm. Selge minu küsimused tegelikult sellega on, on lõppenud, et, et ee... Sain aimu teie organisatsioonist, muidugi vist jaanuaris vestlen teie juhatuse liikme ja ühe vist nii-öelda tavaliikmega ka.

A: Mhm

B: Kas sul endal on mingeid küsimusi või midagi mis sa soovid lisada?

A: Mm... Tegelikult vist isegi ei ole

B: Okei. Ja ma saan aru, et sina ise töötad novembrist alates jah?

A: Ei ma töötan tegelikult septembri lõpust.

B: Okei, okei. See on lihtsalt mulle taustainfo.

A: Ja

B: Ega see kuskil tegelikult väga ei kajastu. Ja... Aga siis on minu poolt kõik. Tore, et sa aega leidsid.

ELS-T

B: Kirjutan ülesse selle vestluse pärast. Loodan, et läks. Nii... Et ühesõnaga, kas on mulle enne küsimusi? Kui me, kui me päris sisu juurde lähme, et ma ei tea, kui kaua, kui palju infot on ee omavahel üldse teie organisatsioonis.

A: Võibolla korraks jah, lühidalt.

B: Mhm

A: Mis see nagu noh teema oli ja...

B: Okei, ma põhimõtteliselt uurin nagu kahe nurga alt, et üks pool on lihtsalt see, et miks inimesed on liitunud vabatahtlike organisatsioonidega ja mis see motivatsioon on ja teiselt poolt on organisatsiooni mõttes on siis see, et ee... et noh, et kuidas need rollid jaotuvad, kuidas kaasatakse võibolla erinevatesse projektidesse. Et siis ma intervjuu, intervjuuerin kolme erineva organisatsiooni inimesi ja... ja samuti siis ee, ee samuti siis ee noh lõputões tuleb ka teooria osa juurde ja üritan need kaks siis kokku panna, et see lõppeesmärk on siis see, et ee... et võibolla anda mingeid soovitusi, kuidas äkki vabatahtlikust edendada ja nii edasi. Aga, aga seda on võibolla veidi vara veel öelda sest täpselt selgub see, et mis mulle räägitakse kokku.

A: Mhm

B: Et kas ma enam-vähem vastasin küsimusele? Et kuna ta on praegu täpselt sellises faasis, et mul endal on ka nagu, mul on mingi vundament olemas aga siis tuleb vaadata, kuhu ma täpselt temaga jõuan.

A: Okei.

B: Aga kas on veel midagi äkki, millele saan vastata?

A: Mm ei ole vist.

B: Okei, ma küsiks

A: Võibolla siis, kes need teised kaks organisatsiooni on?

B: Ee esimene on Ole Rohkem organisatsioon Tartus, mis on tundengi elu selline edendamise organisatsioon. Ee ja siis on ee veel, kolmas on veidi lahtine, ma tahaks teha vabatahtlike tuletõrjajatega.

A: Mhm

B: Aga nad on ee... Nad, ma kardan, et nad võibolla on natuke liiga kaootilised selles suhtes, et neil ei ole nagu ühte siduvat organisatsiooni.

A: Mhm

B: Aga, aga ma tahaks teha sest ma arvan, et nad on selline huvitav... huvitavad inimesed äkki. Vot. Aga ma küsiks teie ka enda kohta, et kas on veel mõni selline ee suurem hobi või kohustus just ajakasutuse mõttes, mis lisaks sellele vabatahtlikule tööle

A: Mhm

B: On.

A: No see vabatahtliku töö tegelikult võtab väga... Sisuliselt ei tegele sellega, et, et aga niimoodi... Oih. Ee lünklikult, et ee on olnud perioode, kus ma olen nagu rohkem seotud.

B: Mhm

A: Mingit projekti teinud.

B: Mhm

A: Et aga siis vahepeal... Mitu aastat ma mitte midagi ei teinud

B: Selles seal samas organisatsioonis?

A: Ja

B: Mhm

A: Loomakaitse seltsis ma olen jah vist, ma ei mäleta, kas 2010 aastast või isegi varem.

B: Okei.

A: Aga pigem nagu passiivne liige, et, et ee... Jah ma arvan, et peamine probleem ongi selles minu jaoks, et ee... et ee ma olen seda tüüpi inimene, keda tuleb lihtsalt tirida niimoodi

B: Mhm

A: Kaasa tõmmata, et kui mingi huvitav asi on, et ee

B: Okei.

A: Et, et seda oleks nagu noh vaja rohkem ja.

B: Mhm

A: Hetkel ma leidsin endale ühe huvitava asja seal millega tegeleda, et siis ma nüüd sellega olen seotud.

B: Okei. Aga, kui rääkida loomakaitse seltsist, kui organisatsioonist siis ee... ee ehk, et milline see ülesehitus seal on, kui üldse, kui üldse on?

A: Mm... Ega ma seda poolt hästi ei tea aga noh minu jaoks ee..

B: No kuidas endale võibolla tunne lihtsalt jäänud on?

A: Ee, kui ma liitusin siis minu jaoks oli üllatus see, et kui väike ta tegelikult on.

B: Mhm

A: Et ta nagu... kuvand, mis tal välja poole oli tundus, et ta on hästi tugev ja suur organisatsioon.

B: Mhm

A: Aga sisuliselt seal taga on ainult käputäis inimesi.

B: Okei.

A: Et, et noh ongi juhatus.

B: Mhm

A: Ja siis ee noh mõned üksikud aktiivsed liikmed sisuliselt.

B: Okei. Aga, aga, kas need rollid seal juures on ee kuidagi kindlalt jaotunud või ongi, et igati tegeleb kuidagi sellega, mis juhtub?

A: Ma saan aru, et ikkagi vist mingil määral on seal rollid jaotatud.

B: Mhm

A: Ee... et ala, et, et juhatus liikmed, millega, kes millega tegeleb, mis projektidega või mingid need hädajuhtumid või kommunikatsioon.

B: Mhm

A: Või siis vabatahtlikega tegelemine.

B: Mhm

A: Et see on nagu ära jaotatud.

B: Okei, selge. Aga kui, ma saan aru, et, et pigem on meil siin passiivne liige aga, kui vaadata nagu ütleme siis seda perioodi mil Te olete ise ka aktiivsem olnud.

A: Mhm

B: Et, kuidas see suhtlus teiste liikmetega käib?

A: Mm... Suhtlus peamine vorm ongi meili teel.

B: Mhm

A: Kui seda vormi mõelda.

B: Ja

A: Et aga, aga jah. Et suhtlust on vähe.

B: Mhm

A: Et ee... No ma saan aru, et kõik on hõivatud oma põhitööga tihtipeale, ma ise olen ka.

B: Mhm

A: Täiskohaga tööl, et ee... aga ikkagist nagu... need, kes on võtnud endale selle vastutuse eriti, kes on juhatuse ee liikmed või siis ee, või siis saavad ka palka, et, et siis ee noh nendelt nagu eeldaks pühendumust.

B: Mhm, okei. Aga kui palju on seal kohtumisi omavahel?

A: Mm... Suhteliselt vähe. Aga ka need kohtumised on näidanud, et sinna tuleb suhteliselt vähe inimesi ja need on reeglina koguaeg samad näod, et

B: Aga kas need kohtumised on nagu koosolekud või mingid vabaajäüritused?

A: On... Noh nendel on näiteks ongi see suveüritus on suve, noh nii-öelda suvepäevad.

B: Mhm

A: Ja siis on jõuluüritus, et noh sinna on ka poogitud külge siis see üldkoosolek.

B: Mhm, okei selge. Kas ee loomakaitseeltsil on ka veel, veel lisaks suvepäevad ja jõulud said mainida aga mingi traditsioon, need ei pea olema üritused aga midagi, mis alati nagu toimub?

A: Mm... No erinevaid üritusi, mis on nagu väljapoole suunatud, neid on küll aga, aga sissepoole liikmete suunatud üritusi mul hetkel ei tule meelde.

B: Okei.

A: Aga noh ma arvan, et need küsimused ongi pigem nagu siis nagu juhtkonnale suunatud.

B: Mhm

A: Et, et ma olen selline.

B: Jajah, okei.

A: Mitte kõige aktiivsem liige, et noh see ongi see, et mind huvitavad teatud teemad. Ja kui mõni selline päevakorda tekib siis ma nagu... üritan ennast haakida sinna külge ja anda oma panuse.

B: Millised need võiksid olla või on?

A: Noh praegu näiteks ongi... Loomakaitseeltselt osaleb selles huvikaitse projektis.

B: Mhm

A: Et ongi teatud grupile... nendele mittetulundusühingutele anti võimalus osaleda koolitusprogrammis.

B: Mhm

A: Ee mille raames siis ee iga see MTÜ koostab enda mingi probleemi põhjal huvikaitse plaani.

B: Mhm

A: Et, kus ta siis kirjeldab oma selle probleemi ära ja siis eesmärgid, kuidas ta selleni jõuab ja siis tulebki koostada noh see huvikaitseplaan.

B: Mhm

A: Ja siis hakatakse seda ellu viima.

B: Okei.

A: Et seal ongi, et hinnatakse seda noh koolitajat.

B: Mhm

A: Ja siis ee hinnatakse seda plaani ja siis lõpuks ka neid tulemusi, et kas nendeni jõuti.

B: No okei. Aga kuidas näiteks info sellest võimalusest sinuni jõudis?

A: See tuli listi.

B: Okei.

A: Jah.

B: Mingi üldmeil või mingi?

A: Jah, üld, üldmeil on aga sinna tuleb suht vähe infot ja mitte kõigi ürituste kohta.

B: Mhm

A: Et tundubki, et need vähesed nagu aktiivsed liikmed, kes on nagu hästi noh, kas pikalt või üldse, kes on hästi tihedal loomakaitseeltsiga seotud, näiteks, kes ongi ka juhatuse liikmed.

B: Mhm

A: Et nad on endale hästi palju ülesandeid

B: Mhm

A: Kuhjanud

B: Mhm

A: Nad ise ägavad selle all, et nad nagu ei... ei, kas ei usalda delegeerida või ei oska delegeerida.

B: Mhm

A: Et noh eks see ongi võibolla, et... Et sa tead, et, et ma nüüd panen selle infolisti, et mul on nii raske leida neid vabatahtlike või siis ongi nii, et tuleb vabatahtlik aga siis poole pealt hüppab alt ära, et ma saan aru, et see on täiesti nagu... arusaadavad nagu mured.

B: Mhm

A: Aga samas jällegi võiks ikkagist rohkem anda inimestele võimalusi, et, et

B: Mhm

A: Vabatahtlikele ennast teostada.

B: Mhm. Aga, kes muidu seda üldinfomeili laiali saadab, kas see on juhatus või mingi kommunikatsioonijuht või?

A: Eem minu meelest jah seda teeb see kommunikatsioonijuht.

B: Okei, selge. Seda ma küsisin lihtsalt huvi pärast.

A: Ja, vist. Ma ei tea kas alati, ma ei... 100% ma ei ütle, et see ainult üks isik, et

B: Mhm

A: Et sõltub ilmselt ka valdkonnast.

B: Okei. Aga ühesõnaga kuskilt nii-öelda kõrgemalt ta ikkagi tuleb jah?

A: Jah, jah. Ja tihtipeale seeinfo nagu jõuab kuidagi nii viimases etapis.

B: Mhm

A: Nagu listi. Kui on juba enam-vähem kõik on juba orgunnitud.

B: Mhm

A: Aga, et ala, et, et ma ei tea viimasel hetkel, et meil on mingit lihtsalt abilist vaja kuhugi, ma ei tea pileteid jagama onju.

B: Jajah.

A: Et see on nagu liiga hilja, et, et

B: Et kaasata nagu võiks veidi varem.

A: Täpselt.

B: No okei.

A: Ja nagu sisulisemalt.

B: Mhm. Okei. Ee me nüüd natuke oleme rääkinud, et nendest tööülesannetest ka aga, aga, kasvõi selle konkreetse projekti raames, et kuidas need tööülesanded teie enda jaoks nagu kujunevad või jagunevad?

A: Mm... No selle konkreetse projekti raames ongi lihtsalt see, et ta on... Välja ongi kujunenud nii, et see kellel on rohkem vaba aega, et, et see läheb osaleb koolitusel. Noh näiteks tänagi ma olin terve päev olin koolitusel.

B: Mhm

A: Et lihtsalt selle põhjal.

B: Et sa ise lihtsalt ütled, et mina tahan teha ja siis antakse see võimalus.

A: Ja.

B: Okei, et mitte ei ole nii, et just selle delegeerimisega, et keegi ütleb.

A: Jah, jah.

B: Okei, Okei. Aga kui suur on koormus? Ütleme kasvõi nädala lõikes, et olgu ta siis mingi arvu kaudu või tundide kaudu, et

A: Mm... Tegelikult see... Ma ei tea küsimus ei ole tegelikult isegi hetkel koormuses.

B: Mhm

A: Et see kõik on ikkagist motivatsiooni ja eneseteostuse küsimus ja tegelikult.

B: Ei seda küll.

A: Tegelikult, kui sul on nagu motivatsiooni asjaga tegeleda siis ee sa leiad selle aja.

B: Ei seda küll aga, kui lihtsalt vaadatagi seda, kui palju aega kulub umbes nagu kõige paremas mõttes?

A: Noh täna kulus... 8 tundi.

B: Aga see on pigem erand ma saan aru?

A: Kuidas?

B: See on pigem erand, et noh selline päev oli.

A: Jah.

B: Aga ütleme nädala lõikes?

A: Aga... Ma ei tea nädala lõikes see on väga väike tundide arv ma arvan.

B: Okei.

A: 1, 2 tundi.

B: Okei

A: Kui võtta konkreetselt see projekt.

B: Mhm

A: Et siis ee... Et sa pead natukene maha istuma ja seda kava tegema, mõtlema seal, mis sa kirjutad sinna, et

B: Mhm, mhm.

A: Et see on tegelikult väike, väga väike panus.

B: Okei. Aga see projekt praegu võiks liigitada ta nagu selliseks ee... perioodi mõttes nagu aktiivsemaks ma saan aru, et on ka passiivsemaid perioode olnud vabatahtlikuna ma mõtlen?

A: Jah.

B: Okei.

A: No see ongi see, et ee... ühelt poolt ei ole nagu leidnud midagi huvitavat.

B: Mhm.

A: Teiselt poolt ongi see, et ee, et sa nagu pärast tead, et aa selline üritus oli, et hmm.

B: Okei.

A: Oleks tahtnud nagu teada, et aidata nagu korraldada seda näiteks onju.

B: Mhm. Et võibolla see oma panus võiks isegi olla suurem, lihtsalt see jääb info taha praegu.

A: Jah.

B: Nagu ma saan aru.

A: Jah

B: Okei.

A: Kohati tundub jah.

B: Mhm

A: Noh see on ka jällegi ee enda teha ju. Alati on endal võimalus minna, surkida ja küsida, et

B: Mhm

A: Eks see on see mugavuse ja laiskuse asi.

B: Mhm

A: Et alati sul tegelikult annab rohkem ära teha.

B: Mhm

A: Et ee sealt noh jälle ongi see kätte võtmise asi, et ise ka ei viitsi. Tead jälle, et ah mis jälle... jälle jända sellega ja

B: Jajah

A: Et, et see on ka see küsimus.

B: Mhm. Küsin hästi abstraktselt, et mida vabatahtlik töö on andnud või noh, mis selle plussid võiksid olla?

A: Mm... Mina nimetan seda vabatahtliku tegevust nagu... Et ee nii-öelda karma võla tasumiseks.

B: Mhm

A: Et ee siis on endal lihtsalt parem tunne.

B: Okei, aga kas see on ka kuidagi (ei saa sõnadest aru).

A: Väga egoistlik.

B: Ei aga kusjuures see on kõige levinum põhjus.

A: Ja

B: Ta annab mingi sisemise siukse heaolu. Aga

A: Võib ju mõelda jah, et siis ma parandan maailma aga... jah.

B: Aga kas on ka midagi, mis ta on hoopis ära võtnud või mingi miinus pool sellega kaasnenud?

A: Mm... Ei... Ma ei tea võibolla natukene nagu on... Kui sa näed nagu... Aga noh see on kõigis organisatsioonides on mingeid probleeme.

B: Mhm

A: Et aga võibolla see ongi lihtsalt see, et ise oled algul sinisilmne ja naiivne, et mõtled, et neil on, seal on kõik on ju head inimesed loomakaitsjad ja... Et ee aga siis ikka mõnes asjas pettud nagu, et kuidas asjad toimivad ja tegelikult võiksid paremini olla ja, et noh sellised mõned asjad on.

B: Okei. Ma siit edasi lähekski konkreetsemalt ee loomakaitseseltsi juurde, et miks ee, miks just see organisatsioon Teie jaoks?

A: Loomad on minu jaoks alati olnud hästi olulised, et... Et jah selle pärast. Muud põhjust ei olegi.

B: Lihtsalt loomasõber?

A: Jah.

B: Okei. Aga kas tänaseks ee... sellele on raske vastata aga, kas tänaseks on need põhjused ka muutunud, et miks, kui täna peaks liituma?

A: Ei ole.

B: Okei. Loomasõber jääb loomasõbraks.

B: Okei aga, kas ee, kas siis, ma küsin siis ma küsin ka veidi teistmoodi, et kas neid põhjuseid võibolla, miks selles organisatsioonis siis edasi olla, kas lisaks sellele, et Te olete loomasõber on veel mõni põhjus?

A: Laiem põhjus on lihtsalt see, et, et sa nagu... oled aktiivne kodanik.

B: Mhm, okei.

A: Ei istu ja ei kritiseeri lihtsalt.

B: Mis võiks üldse laias laastus inimesi motiveerida vabatahtlike organisatsioonidega liituma?

A: Mm... No üks ühelt poolt ongi see, et, et ee mis sind ennast puudutab.

B: Mhm

A: Mis valdkond ee sulle korda läheb, et kui sul näiteks ei ole võimalik tööalaselt sellesse panustada.

B: Mhm

A: Siis sa tegeledki kõrvalt sellega.

B: Mhm

A: Et ee ma arvan osadel ongi see nii-öelda nagu mingi hobi asendaja võibolla. Nagu siis ee

B: Et annab lihtsalt tegevust nagu juurde.

A: Jah, pluss siis noh mingi see eneseteostuse vajadus ja... võibolla, ennast proovile panna.

B: Mhm. Nagu ma enne mainisin siis see mul töö üks teema on ka see, et nagu, kuidas nagu kaasata ee vabatahtlike ja, ja meil on sellest nii korraks põgusalt läbi ka käidud aga, et kui ma küsin niimoodi hästi laialt, et ee, mida Teie mõistate mõiste kaasamine all? Organisatsiooni võtmes.

A: See on hästi lai mõiste.

B: Mhm

A: Ee... Põhimõtteliselt ongi... Ja mingis mõttes võibki öelda, et see on lihtsalt... ülesannete delegeerimise vorm.

B: Mhm

A: Mingil määral.

B: Mhm

A: Et ee... Jah ee juhe jooksis kokku.

B: Ei ole hullu. Kas Te ise olete loomakaitseseltsis mingeid kaasamistegevusi märganud ka?

A: Ee... Seda on minu meelest vahelduva eduga üritatud.

B: Aga, mis moel

A: Et ongi noh eraldi inimene ee vabatahtlike jaoks. Et aga... võiks rohkem olla. Praegu on ka väga, väga nagu suletud tundub see ring ja info ei tule üldse välja.

B: Mhm

A: Et mingi periood, tegelikult alguses siis, kui ma liitusin siis oli see, et näiteks info list, et ee kogu info jõudis sinna.

B: Mhm

A: Et ee noh kõik, kõik mingid hädajuhtumite teated ja kogu info jõudis sinna.

B: Mhm

A: Ja siis mingi hetk nagu... Noh ja siis oligi nagu see üle küllastus, et

B: Mhm

A: Sul oli postkast umbes koguaeg sellest häda, hädaabi infodest. Mingi hetk keerati see kinni ja siis nagu üks päev, üks päev avastasidki, et nagu, et täielik vaikus, mitte midagi ei tule sellest seltsist nagu null info.

B: Aga, miks see kinni keerati?

A: Seda ma ei oska öelda. Noh ilmselt noh, ei selles mõttes see oli õige, et, et ee

B: Mhm

A: Hädaabi juhtumite jaoks võib olla eraldi kanal.

B: Mhm

A: Ja siis seal on üks või kaks inimest vahel, kes on filtrid ja, kes siis suunavad asjad edasi.

B: Ja.

A: Vastavalt vajadusele. Aga, et noh nagu seda üldist liikmetele suunatud infot liigub ka nagu... väga vähe.

B: Mhm

A: Ala ei ole nagu... mingit, vähemalt minu teada võibolla selle jaoks on mingi eraldi aadress aga ma ei tea. Et ei ole nagu ala mingit infokirja või, või noh ongi neid üritusi on nagu hästi vähe.

B: Mhm

A: Ja noh

B: Okei. Aga näiteks need suve ja jõuluüritused, et siis tuleb see üldmeil ja põhimõtteliselt kogu lugu jah?

A: Jah.

B: Okei. Rääkida veel vabatahtlike kaasamisest, et ee, kuidas neid ee kaasata võiks või peaks, et mis on see millele võiks äkki rõhuda?

A: See kaasamise küsimus ongi kõige raskem asi. Isegi olen mingeid üritusi pidanud korraldama, et ee, et inimesed kohale tuleksid

B: Mhm

A: See on alati kõige raskem.

B: Mhm

A: Sisuliselt sul ongi pärast kolm inimest saalis ja... See on väga raske. Seal nagu mingit valemit anda ongi... keeruline, et

B: Mhm

A: Mingis mõttes üks hea näide, mis mulle meeldis on see, et ee mingi aeg tuli meile listi info, et on koostöö ala mingi, mingi spordiklubiga, et siis Eesti Loomakaitse seltsi liikmed saavad seal mingi soodustuse seal trenni ja nendel kuupiletitel.

B: Mhm

A: (18:58)

B: Mhm

A: Sellised asjad nagu on ägedad.

B: Mhm

A: Nagu kohe motiveerivad ja annavad mingit lisa boonust.

B: Mhm

A: Et... see on nagu väga hea algatus.

B: Okei

A: Võiks rohkem selliseid olla.

B: Kui ma siit nüüd edasi arendan, et näiteks oletame, et on olukord, et on vaja organisatsiooni, olgu ta siis loomakaitse selts või mis iganes muu vabatahtlik organisatsioon, uusi liikmeid saada, et siis äkki sellised, mingid ma ei oskagi öelda mitte, mitte päris meened aga mingi motivatsiooni pakett või selline, et siis tõmmata liituma. Või et kas on veel mingeid mõtteid, et just kuidas neid saada, kuidas vabatahtlike juurde saada? (19:33)

A: Ma arvan, et ikkagist ee... Inimesi ka tõmbab ju... see ee mingil määral, et...kui nad teavadki, et see organisatsioon hästi, on hästi selline tugev

B: Mhm

A: Ühtne

B: Mhm

A: Ja, et seal... Nad on kuulnud, et ohh, et teil on mingid ägedad üritused või ma ei tea mis iganes, et see ju ka...

B: On asi mis tõmbab... või välja poole paistab.

A: Või, kui on mingid koolitused, et ee...

B: Et see inimene juba ette nagu näeb, et seal ta ilmselt ka saaks midagi vastu nii-öelda.

A: Jah

B: Okei. Kas kaasamine on oluline?

A: On oluline.

B: Miks ta on oluline?

A: Eriti, kui sa tahad endale nagu... liikmeid.

B: Mhm

A: Kes ee, kellest on sulle kasu ka, et nad ei ole sul lihtsalt nimekirjas ja võibolla isegi ei maksa sulle aasta liikme maksu ära.

B: Mhm

A: Et vaid, et sul ongi aktiivsed liikmed. Kes panustavad, et sa saad neile delegeerida ülesandeid ee, sa ei pea ise kõike ära tegema.

B: Mhm

A: Et... et jah. Seda nagu... aga jah, et, et mis nagu... lahendeid pakkuda, et kuidas seda teha, et, et noh.

B: Mhm

A: Seda on väga raske, et, et...

B: Okei. Aga mida kaasamine võiks anda, kui see juba noh on õnnestunud ja ka läbi viidud? Mis seal pluss pooled on?

A: Ma arvan, et see ongi, et siis sa saad endale... loodetavasti eri taustaga ja eri teadmiste ja oskustega inimesi, keda siis eri, eri projektides, olukordades rakendada.

B: Mhm

A: Sest niimoodi ju võidab kogu terve organisatsioon sest, et ei saagi eeldada, et üks inimene suudab kõiki asju teha pädevalt.

B: Seda küll. Siia vahe peale küsin, et kas loomakaitse seltsil on liikme maks?

A: Ja.

B: Okei. Kas võib küsida kui palju see on või mis see on?

A: Aastamaks on vist, oli äkki 25 euri aga seal on pensionäridele ja vähekindlustatutele ja lastele vist on mingi soodus või siis vabastus, täpselt ei mäleta .

B: Täpselt on, on aimu ka või täpselt ei tea?

A: Mm.... Eks ta mingite kulude katmiseks siis on nagu, et sul on vähemalt mingigi püsisumma, mis okei ei ole sulle garanteeritud.

B: Mhm

A: Paljud ei maksa ilmselt. Aga, et sul ikkagist midagigi... on, tuleb veel lisaks kusikilt.

B: Aga kuidas see maksmine selles suhtes korraldatud on, et kas see on nagu mingi selline südameasi vabatahtlikele või realselt tuleb ka arve koju?

A: Ei arvet ei tule.

B: Okei

A: Et ee... Ma üldiselt olen üritanud ikka meeles pidada, et ma maksan ära, et, et ma ei tea.

B: Kas selle kohta mingit infot või

A: Üks kord vist äkki tuli mingi meeldetuletus, et on maksmata.

B: Mhm

A: Et aga keegi ikka seda nimekirja jah nagu haldab ja jälgib, et on makstud.

B: Okei. See on lihtsalt päris huvitav nagu tähelepanek, et selle kohta ma ei ole osanud ise nagu küsida, et ee kuigi see ilmselt nii haruldane asi ei ole, et see maks nagu kehtestatud on, et ee... Okei, tegelikult tunnistan, minu küsimused on ee on otsa lõppenud, kui ma vaatan seda siin siis on, siis on oluliselt kiiremini läinud, kui 45 minutit aga kõik vastused ma olen kätte saanud. Et kas on endal äkki midagi mis ee, midagi veel küsida või mainida, et mis jäi praegu rääkimata?

A: Mm... ma ei oskagi niimoodi praegu öelda.

B: Oota ühe asja ma siiski ise küsiks ee... ee veidi siin kava väliselt aga, et ee praegu siin meie vestluses tuli nii mõnigi selline, kuidas öelda valupunkt välja organisatsiooni mõttes, see info vahetus ja nii edasi. Et ee kas teil on näiteks vabatahtlikuna võimalus oma suud nii-öelda lahti teha ja öelda, et kuulge hallo me tahaks ka mõnikord midagi teada või, et kas mingeid siukseid olukordasid on olnud?

A: Ee on.

B: Kuidas need lõppenud on? Kuidas need on olnud edukad?

A: Mm... No viimaselt üldkoosolekult oligi näide, et noh kuna seal koha peale tuleb väga vähe inimesi ka, et, et seda suurem võimalus on sul nagu

B: Mhm

A: Siis oma sõna välja öelda, et... et see kord seal ikkagi kriitikat tuli paljudelt või noh nendelt vähestelt, kes kohal olid.

B: Mhm

A: Et siis üks nüüd ole näha siis, et, et mis, paari asjaga juba arvestati ja, et siis nagu tulevik näitab, et, et kuidas nagu, kas asjad liiguvad paremuse poole või ei.

B: Aga see üldkoosolek toimub, kui tihti teil?

A: Issand selliseid formaalsusi ei tea, äkki kaks, kaks korda aastas.

B: Ikka suht, küllalt harva võib öelda.

A: Jah, ja.

B: Okei

A: Vahepeal on ka erakorralised, et ala mingi juhatuse liige astub tagasi või... ja siis on vaja

B: Mhm

A: Protseduurid läbi teha.

B: Ja need protseduurid käivad teil põhikirja ikka mingi dokumentatsiooni alusel

A: Ja

B: Mitte te ei mõtle seal koha peal mingit loogikat välja.

A: Ja põhikiri on olemas ja.

B: okei, selge väga hea. Nüüd ma sain veel infot juurde, mis on tore. Kas on veel, tekkinud mõni küsimus vahepeal?

A: Mm... ei vist ei ole.

B: Ei kui midagi on võib mulle alati kirjutada, et ee... Mul töö küll valmib juunis ja enne seda ma kahjuks mingeid tulemusi ei saa ka nagu jagada veel. Aga, et kui vahepeal midagi on siis võib kindlasti kirjutada.

A: Aga töös siis ee lihtsalt kasutate mingeid tsitaate, et ?

B: Ja, ja nimesid ma ei maini, et noh tähendab organisatsiooni nime ma mainin.

A: Jah organisatsiooni, et aga

B: Aga, aga kindlasti mitte nagu inimeste oma mingeid ei nimesid, sugusid ega midagi, et ee, et ee ma ise ka ei poolda seda, et... See läheb ikkagi, jah see läheb kuhugi teadusportaali. Mingi ülikooli üldportaal, et ee... noh google on liiga võimas, et selles suhtes ma ei, ei taha ka inimestele tekitada seda, et ee loeb 30 aasta pärast, et midagi on... Et seda kindlasti ei lähe, et nimi, vanus, sugu need jäävad kindlasti välja, et läheb lihtsalt näiteks ee no mingi lühend läheb ee tähendab tsitaadid lähevad sisse ja siis ja inimese enda kohta ongi see, et loomakaitse selts ja siis liige või noh kuidagi ma pean nagu veidi eristama, et sest, et teen ju loomakaitse seltsist ka kolme inimesega intervjuud.

A: Mhm

B: Aga, et mingil määral on kindlasti eristatud aga mitte midagi sellist tuvastatavat.

A: Ja

B: Aga selge siis ma ütlen aitäh, et ee

A: Mhm

B: Leidsite aja.

OLE ROHKEM – T

Intervjueerija: Kas sul endal on mingeid küsimusi, enne kui me alustame?

Intervjueeritav: Praegu vist ei oska midagi küsida.

Intervjueerija: Okei, ma ütlen üle ka selle, et ma salvestan selle vestluse lihtsalt, et see pärast sõnasõnalt üles kirjutada, et parem analüüsida oleks.

Intervjueeritav: Aga kas mind on kuulda normaalselt?

Intervjueerija: Ja mina kuulen sind küll hästi. Sa mind ka kuuled?

Intervjueeritav: Jaa, ma olen lihtsalt Soomes ja mul ei ole siin just kõige parem nett.

Intervjueerija: Okei, ei aga ma kuulen täitsa.. täitsa normaalselt. Aga ühesõnaga ma hakkas siis kõigepealt veidi üleüldisemal teemal pihta, et kas sul on lisaks vabatahtlikule tööle veel selline suurem hobi või kohustus?

Intervjueeritav: Mmm...praegu ei ole.

Intervjueerija: Okei. Aga kui kaua sa oled vabatahtliku tööd teinud üleüldse, kokku ka võibolla mingites teistes organisatsioonides, kui sa oled olnud?

Intervjueeritav: Mm... no põhimõtteliselt ikkagi esimene aasta kui ma ülikooli tulid, ehk siis eelmine aasta, siis ma nagu tulingi esimest korda siia 2001.17? ,et enne väga ei ole olnud. Enne nagu lihtsalt hobid olnud pigem.

Intervjueerija: Okei, selge. Aga siis ma läheks ee.. ma siis ei teagi kuidas õige on öelda, kas olla rohkem 2001.30? .

Intervjueeritav: Ole rohkem on õige tegelikult öelda.

Intervjueerija: Ookei. Ühesõnaga lähme selle kallale ise, et räägi mulle palun sellest struktuurist ja rollide jagunemisest, et ee..et kuidas see kujunenud on seal?

Intervjueeritav: MM... sellesmõttes, et meil on juhatuse liikmed, kellel on oma meeskonnad. Et mina siis olen personali meeskonnas, ja minu..meil on see ee.. kes on juhatuses on siis X, keda sa siis ka parajasti intervjuerid.

Intervjueerija: Jaa, juba enne intervjuerisin tegelikult.

Intervjueeritav: Aa, okei, okei. Siis ongi niimoodi, et põhimõtteliselt siis nagu.. kuidagi meie oleme sellesmõttes tema all, või ikkagi niimoodi, siis teistes meeskondades on ka siis sarnaselt et ..et vastavalt kuidas keegi töid jaotab. Meil on see aasta on nagu parem süsteem kui eelmine aasta. Et see aasta oleme nagu oma tööd kuidagi jaganud ee.. rohkem üksteise vahel ära, et eelmine aasta oli nagu pigem kuidagi .. ikka iga asja peale oli nii, et X X kuule kas ma teen nii, kas ma teen naa. Et nüüd on nagu rohkem sellesmõttes enda vabadus, saad ise ka mõelda ja nagu mingid teatud kohustused, mida nagu pead tegema.

SIgen: Okei, ee ... selge siis ee.. vaadates lihtsalt nagu kogu organisatsiooni, et kuidas see omavaheline suhtlus toimub, ma mõtlen nagu kõikide liikmete vahel?

Intervjueeritav: No praegu minu roll ongi selline, et ma peaks nagu iga nädal facebooki postitama midagi, kuhu kõik saaksid vastada ja siis see nagu läbi.. omavahel suhelda, ee...noh see kuidagi nii oleneb. Vahepeal on palju vastajaid ja vahepeal nagu kommenteeritake ka üksteist, aga vahepeal samas mingi kaks- kolm vastajat ainult, et see nagu nii oleneb ,aga ma tunnen ise.. ise mulle küll tundub, et see aasta on nagu palju rohkem seda kokkuhoidmist või kas või need, need.. kui palju osalemist toimu mingitel siseüritustel, sellesmõttes on ikkagi parem küll see aasta.

Intervjueerija: Okei, kas lisaks facebookile on veel mingeid selliseid kanaleid, et noh ma mõtlen just nagu otsesemõttes arvuti kaudu suhtlemisel mida te kasutate?

Intervjueeritav: Kui ma ei eksi, siis Läck..00.03.35 oli selle nimi, mida me nagu plaanisime kasutama hakata, et me algul plaanisime, et me.. personaliga teeme selle endale tuttavaks, siis lähme üle,aga see on jah praegu siukses nagu algusjärjel, et me pole väga palju seda kasutanud.

Intervjueerija: Mhmh, aga kui palju on näost-näku kohtumisi tervel organisatsioonil üldse?

Intervjueeritav: Noo..minu korraldada on ka siuksed väiksemad siseüritused, umbes iga üle kahe nädala tagant, ja.. aga noh seal oleneb, et kuskil kaheksa kümme inimest, vahepeal on neli, et sellesmõttes et need on.. kõik on sinna oodatud, seal nagu midagi otseselt.. noh on mingid lauamängud või filmi vaatamine, sellesmõttes et sa otseselt ise ei pea seal midagi tegema, et tuled kohale ja siis kah oleneb,et vahepeal on inimesi rohkem, vahepeal on vähem, et aga jah, mingi näiteks kui oligi väljasõit, et seal oli see aasta palju, tunduvalt rohkem inimesi kui eelmine aasta kui ma ei eksi ja. Nüüd on meil jõulupidu tulekul ja et me loodame ikka, et rohkem inimesi tuleb nüüd.

Sige: Okei, nii et ee.. ma saan aru, et selline nagu neti teel suhtlus on suht igapäevane ja siis see näost-näku kohtumised on sellised paar korda kuus?

Intervjueeritav: Jaa, pigem jah, et muidu meil olid ee.. need.... issand mis sõna see on.. nagu.. aa üldkoosolekud, aga see aasta me nagu veits vahetasime välja, et otseselt neid üldkoosolekuid iga kuu ei ole, kuna meil ongi nii

palju neid väikseid üritusi ja suuri üritusi, et siis nagu seome neid, et ee.. kui on midagi vaja, siis ikka mõne muu ürituse raames nagu saame ruttu selle koosoleku osa ka nagu ära.

Intervjueerija: Okei, kas on ka mingeid selliseid hästi traditsioonilisi üritusi, mis noh ei ole kuidas öelda..nii tavalised nagu näiteks oleks koosolek, vaid aga noh näiteks et teate, et kord aastas sel ajal kindlasti on.. toimub see üritus?

Intervjueeritav: No, meil on need väljasõidud kaks korda aastas, sügisel ja kevadel. Siis noh, jõulupidu vist nii väga ei lähe, see on nagu loogiline enamvähem. Ja siis võibolla noh ongi, et me üritame teha neid väikseid siseüritusi ja suuri siseüritusi, et need .. pluss muidugi need konverentsid mis meil on, aga samas see ei ole nagu ainult ee.. organisatsiooni sisene, see on ka nagu väljapoole. Et võibolla ongi siis need väljasõidud kõige suksed.

Intervjueerija: Okei, siis räägi mulle palun veidi oma peamistest töö ülesannetest, et sa natuke oled juba neid kirjeldanud, aga.. aga noh ütleme need kõige olulisemad, mida sina ütleme siis igapäevases mõistes teed?

Mairta: Noo, põhimõtteliselt mul ongi need siseüritused, mis toimuvad umbes iga kahe nädala tagant kuskil, et siis nendeks valmistumine, et ee.. ükskord tegime "me armastame eestit" stiilis, mänguõhtu, siis oleme teinud tavalisi lauamängu õhtuid, nüüd tegime filmi vaatamist, siis ee.. iga neljapäev üritan ka postitada ka facebooki midagi, mis paneb meid nagu rohkem omavahel suhtlema, kus inimesed saavad vastata ja need ongi nagu peamised. Ja siis muidugi aitame ka nagu üksteist, et meil ongi nagu väikesed siseüritused ja suured siseüritused, väljasõidud ja jõulupidu, et need me oleme nagu omavahel ära jaganud.

Intervjueerija: Okei. ee.. vabatahtliku töö puhul on see ka,et noh..mingil määral kindlasti on võimalik ise oma koormust mõjutada, et ee..kui sa püüad oma koormust kuidagi nagu hinnata, olgu ta töötundide kaudu, või või see ma ei tea et 0,5 1.0, et ee...et kui suur sinu koormus su enda meelest on?

Intervjueeritav: No, ma pean tunnistama, et eelmine aasta tuln, ma väga ei teinud suurt midagi ja kuidagi ei olnud väga aktiivne üldse, et see aasta võibolla ongi, et see meie tööde jaotus on kuidagi paremini õnnestunud või nagu ise ka kuidagi aktiivsem, et see aasta on nagu rohkem teha, aga samas ma ei ütle, et see ka mingi siuke väga hull oleks,et noh kui hull see ikka ükskord nädalas midagi üles postitad või valmistad ette mingi ühe õhtu, et sellesmõttes et see ei ole palju. Ja sa samas ikkagi nagu sisustab nagu päris palju, noh kui kuus ongi nagu mingi kaks kolm siseüritust siis nagu, et ikka tundub et tegevust on koguaeg.

Intervjueerija: Okei, ee.. kui vaadata näiteks ühe nädala lõikes, siis kas sa tegeled igapäev nende asjadega või kuidagi üle päeva või kuidas sul niiöelda töögraafik on?

Intervjueeritav: Aa ei , see on kuidagi suht suvaliselt, et ongi noh see küsimuse välja mõtlemine, aga seda ma üld.. noh mul on tegelt mingi hall00.08.05 tehtud, aga üldiselt mõtlen ikkagi tund aega ennem ülespanekut, et mida ma siis täpselt kirjutan, ja siis siseüritus võibolla, need on ka mul mingid paika pandud ja siis nagu olenebki, et valin välja,et noh kui ma seda "me armastame eestit" tegime, siis nagu see võttis rohkem aega, kui siin küsimuste leidmine. Aga samas kui mingi filmiõhtu oli siis noh lihtsalt meil oligi nagu film paika pandud, et siis nagu ei pidanud palju vaeva nägema, siis lihtsalt ongi see, et meeldetuletamine , uuesti kirjutamine, kes üldse tulla saavad. Ja noh nagu selline, see ongi siis nagu paar päeva ennem, algul nagu nädal aega ennem, siis paarpäeva ennem ja siis nagu, kui kellele üle aega jääb. Samas see ei võta nagu midagi hullult palju aega, et vaatadki ära, vaatad neid tulemusi, vaatad mis kell inimestele sobiks ja siis nagu lõpuks otsustadki mis kell teha.

Intervjueerija: Okei, nii et tegelikult on ka selliseid päevi ,kus sa ei pea tegelema nende niiöelda töö asjadega?

Intervjueeritav: Mhmhm

Intervjueerija: Okei. Ee.. kui vaadata veidi nendele kahele aastale nüüd, ma saan aru mis sa oled olnud siis vabatahtlik onju, siis, ee.. oskad nimetada mulle mingid sellised asjad, mida see töö on sulle nagu juurde andnud või mis on selle töö plussid, just nagu sinu kui noh isiku mõttes?

Intervjueeritav: Sellesmõttes see on nagu.. või noh.. nagu ma gümnaasiumi ajal olin aktiivne, aga samas nagu kui ma ülikooli tuln , siis nagu kuidagi tuli mingi kriips peale mul, midagi nagu väga midagi ei teinud, see oligi, et kui siin nagu hakkasin olema, siis ikkagi nagu sellesmõttes et koguaeg on midagi teha , niimoodi, et vahepeal ikka tulevad kõik asjad samal ajal, et meil on need kinoõhtud , väljasõidud, mingid muud üritused ja siis nagu, sa tunned kohe, et sa oled palju aktiivsem, et sul on midagi teha, et sa ei passi nagu koguaeg kuskil ühikas või kodus. et ma ei tea, ma tunnen küll, et ma olen nagu kuidagi nüüd jälle uuesti saanud seda hoogu sisse,et olen julgem ja aktiivsem ja nagu teen midagi, ja ma tunnen ka et ma teen midagi, mitte ei passi kogu aeg kodus.

Intervjueerija: Et mingi selline iseendaga rahulolu on tõusnud või?

Intervjueeritav: Jaa, nagu rohkem küll ja. Kuigi vahepeal ma, pean tunnistama, et suht tihti ma unustan asju, siis jällegi kui unustan midagi postitad, siis on mul nii halb tunne. Siis ma panen endale realselt äratuskelli, et ma ära ei unustaks postitada, aga samas jah nagu sellesmõttes on küll jah siukene rahulolu, siuke et vahepeal oli..kui see esimene aasat oli kuidagi siukene, et ee.. kuidagi tundus, et ma ei tee mitte midagi, et gümnaasiumi ajal ikka oled harjunud, et noh tegelesid tantsimise või laulmisega ja niimoodi ja siis korruga tuli esimene aastal midagi ei teinud, nagu mitte midagi. Tulid koolist koju ja midagi polnud otseselt midagi teha. Siis noh vahepeal koosolekud olid, käisid , aga samas siis mingi mega tööülesandeid ikka polnud. Ja nüüd nagu ikkagi on.. on palju rohkem ja aina huvitavam.

Intervjueerija: Okei, aga kas on midagi ka vastupidises mõttes, et kas see vabatahtlik töö on sinult midagi ära võtnud või on sellel mingid miinus pooled, mida sa oled tunnetanud?

Intervjueeritav: MM.. ära küll ei ole võtnud, võibolla vahepeal ongi need ,et ajad ei klapi, siis mõtledki et tahad nagu minna kuhugi,aga samas nagu mingi muu asi on ka, ja siis sa pead valima, et kumb nüüd nagu tähtsam on ja siis vahepeal mulle tunduski nagu nii mitmelt ürituselt puudusin, et nii halb oli kuidagi koguaeg, et muu asi oli mingi siuke kuhu nagu peaks minema veel rohkem. Et siis vahepeal see aegade värk oli nagu halb aga samas noh seda saab ikka nagu paika ja aga alati nagu pole nii, lihtsalt kuidagi vahepeal nagu võibolla sattus nii või noh , kui koolis jälle mingid kiiremad ajad või.. siis nagu ei jõudnud nii palju ennast pühendada või nii.

Intervjueerija: Mhm, okei. EE.. sa oled nüüd nagu põgusalt maininud seda, et tulid keskkoolist ja tahtsid veel midagi teha. Aga, et ee.. et kas oli veel mingeid põhjuseid miks sa otsustasid liituda selle organisatsiooniga?

Intervjueeritav: No mul oli üks tuttav ees siin ja siis niiöelda tema ema jagas mulle, ma algul üldse ei mõelnud, sest tegelt september oli nagu möödus juba, ja enamus siis toimuvadki septembris, need liitumised. Ja siis ta pani mulle facebooki ja siis ma nagu vaatasin, et kandideerimine on , siis ma mõtlesin et ah, et algul niisama, ei tea kas öldse saabki, aga noh siis muidugi tuli suht kiiresti vastus, et jaa sobid küll meie meeskonda, ja siis see nii nagu läkski. Otseselt ma väga teisi põhjuseid preagu nagu ei oska väga niimoodi öelda.

Intervjueerija: Mhmh. Et lihtsalt peamine oligi see, et sa tahtsid lihtsalt ise midagi nagu tegevust juurde saada endale?

Intervjueeritav: Mhmh

Intervjueerija: Okei, aga aga tänasepäeva mõttes , kas neid põhjuseid , miks sa seal nagu tahad edasi olla, on veel tulnud, et noh tegevust sul on , aga kas on veel mingeid selliseid, ma ei oskagi öelda.. pluss pooli, mis , mis sind nagu takistavad lahkumast sealt?

Intervjueeritav: See kuidagi mulle meeldib, just see võibolla see valdkond, millega me tegeleme, või see.. sellesmõttes see pole nii spetsiifiline, üldse kõik see ürituste korraldamine ja see mulle nagu hullult meeldib. Et ma ise õpin nagu rahvusvahelisi suhteid tegelikult, ja sellesmõttes kuidagi nagu .. ma ei tea, ma nagu mõtlenki, et kui ma oleksin läinud mingisesse spetsiifilisemasse organisatsiooni, et võibolla see oleks nii palju teistmoodi olnud, aga samas siin on nagu, nii palju erinevaid inimesi ja sa saad nii paljudelt asjadelt ise osavõtta , sellepärast et meie organisatsioon nagu korraldab neid ja siis me saame nagu.. noh kuna muidu on kutsutud näiteks teiste organisatsioonide juhatus ja mingi üks liige, siis meid on igalepoole nagu oodatud , et sellesmõttes see nagu annab nii palju juurde, et kõik need ümarlauad ja asjad mis meil on, et me oleme igale poole oodatud. Et ilmselt selle organisatsioonita ma ei teaski , et siuksed asjad olemas üldse on. Ja sellesmõttes mulle meeldib jah.

Intervjueerija:Mhmh, aga kas on ka mingid ee.. jällegi nagu vastupidi mingid miinus pooled, et ee.. et noh, et kas on midagi milles sa oled näiteks pidanud pettuma või mõelnud, et ah sellepärast ma küll siia ei tulnud või noh midagi taolist?

Intervjueeritav: Ma ei tea, siinamaani küll vist pole olnud.

Intervjueerija: Mhm.. okei. See on.. see on hea. Ee.. mis sa arvad, mis motiveerib veel teisi inimesi ka vabatahtliku organisatsioonidega liituma?

Intervjueeritav: No kui ma praegu meie koosolekutel näiteks vaatan, et nii palju inimesi on kes tahavadki sõna võtta ja tahavadki oma ideid nagu niiöelda levitada või nagu rääkida nendest, et siis see on küll nagu õige koht nende jaoks, et sellesuhtes, et kus sa muud saad ära teha nagu, et me ikkagi nagu.. sellesmõttes et meil on nagu suht suur.. suht lai nagu see valdkond millega me tegeleme, et ee.. et ikkagi nagu kuidagi need ümarlauad mis meil on ja koostöövõrgustikud ja et sellesuhtes, et nagu sa saad oma mõtteid välja käia ja inimesed nagu kuulavad ka sind, et see ongi nagu see peamine põhjus.

Intervjueerija: Okei, aga noh ee.. ma lihtsalt küsin laial.. laialdaselt, et ee...et ee. on paljud inimesed, kes on nagu kuidagi öelnud, et nad saavad mingeid kogemusi, ma ei tea, mingeid uusi inimesi, et kui oluliseks sina selliseid tegureid pead? No just nagu liitumise mõttes või liitumise ajendi mõttes?

Intervjueeritav: No eelmine aasta meie meeskond ka polnud nagu nii väga kokkuhoidev, et see aasta meil on nagu.. just meie see nagu personalimeeskond, et ee..et me teeme nagu niiöelda tüdrukuteõhtuid ja et me saame nagu kõik omavahel hullult hästi läbi, et nagu see aasta on kohe tunda, et eelmine aasta nagu siukseid vabasõhkkonnas olemisi väga polnud, mis siis kui oli, oli mingi hästi harva. Et nüüd me ikka, meil on juba mitu tükki olnud ja ikka plaanime nagu veel teha, et sellesmõttes, et jagame nagu organisatsiooniväliselt infot ka üksteisega, mitte ainult siukest , et niiöelda, noh midagi organisatsiooni sisest, et sellesmõttes, et see aasta kuidagi meeskond on küll kuidagi rohkem kokkuhoidvam. Et ma rääkisin just ühe teise tüdrukuga, teisest meeskonnast, ta ütles et on just nii kade meie peale, et meie meeskond niimoodi koguaeg kokku saab ja suhtleb nagu omavahel. Neil nagu päris siukest.. nagu pole.

Intervjueerija: Mhmh. okei. Niiet ee.. noh sinu enda niiöelda, ma ei oskagi siis öelda, selle ..seal organisatsioonis oldud ajajooksul, siis see on pigem miski, mis on tulnud ajajooksul juurde, aga et ei olnud algnepõhjus jah?

Intervjueeritav: Jah, sellesmõttes küll jah.

Intervjueerija: Okei, ee. ma küsin hästi laialt, et äkki sa oskad mingid põhilised asjad nimetada, et mis on vabatahtliku töö plussid ja miinused, et need on küll läbikäinud kaudselt aga võibolla mingid konkreetsed asjad?

Intervjueeritav: EE.. kindlasti enda arendamine, sellesuhtes et ee.. ikkagi sa pead natukene pingutama midagi tehes, samas kui nagu ongi, et meil on need tunnustamised iga kuu, et ikkagi kui sind tunnustatakse või millegi

eest siis, nagu kuidagi see ikkagi enesehinnangule mõjub nagu päris hästi, et kas või eelmine aasta kui ma sain lihtsalt mingi tänukirja või mingi siukse asja, siis mul oli nagu, et noh pole otseselt midagi teinudki, aga nii hea tunne on, et nüüd see aasta tahaks veel rohkem pingutada ja veel rohkem teha. Et sellesmõttes see ikkagi annab nii palju julgust ja enesekindlust juurde ma arvan jaa. Saad nagu.. tegelt ikkagi see tutvusringkond ka muutub nii palju suuremaks, kui sa inimestega ühendust võtad ja ma ei tea võibolla ongi inimesed, et ei julge võõrastele inimestele helistada, küsida mingeid asju. Ma olen nagu pidanud juba nii palju helistama ja kirjutama hästi võõrastele inimestele, küll mingite majutuste kohta, ööbimiste kohta, meil on, saame Vanemuise pileteid, et neidki on koguaeg nagu pean kirjutama. Sellesmõttes ikkagi nagu annab nii palju juurde tegelikult.

Intervjueerija: Mhm, aga mingeid miinus pooli oskad sa ka nimetada?

Intervjueeritav: No see on võibolla kui organisatsioon sulle ei sobi, kui sa nagu tunned, et see pole päris see, kus sa olla tahad, et võibolla ma algusel nagu tuntsin, et kuidagi, et meil on hullult teemaks need legod ja starwarsid, et mul siis oli nagu issand ma ei tea mitte midagi nendest. Et sellesmõttes nagu kui nad ei sobi üldse, aga see kuidagi läks üle ja nüüd nagu ma absoluutselt ei tunne seda, et sellesmõttes, et nagu, võibolla ongi, et sa ei tunne, et sa nende inimestega kokku sobid või see valdkond sind nii väga ei huvita, siis see on samas nagu miinuseks, kui sa seal kuidagi pooleldi vastumeelselt oled, et lihtsalt sellepärast, et midagi teha või olla.

Intervjueerija: Mhmh, okei. Ma siit edasi lähen natukene nagu sellise teise nurga alla, et.. et kuna ma oma magistritöö osas kirjutan ka vabatahtlikesse organisatsioonidesse liikmete kaasamisest, siis ma kõigepealt küsin sultki, et mida nagu sina mõistad sellise mõiste kaasamise all? organisatsiooni ülteme siis raames?

Intervjueeritav: Mm.. no ilmselt seda, et vabatahtlikul on võimalus osa saada organisatsioonitööst, jaa...mm.. ma ei oskagi midagi väga öelda.

Intervjueerija: Oeki, aga aga .. kui minna nagu selle kaasamise teemaga just sinu organisatsiooni raamesse, et mis on siis sul esimesed mõtted, et ee.. et mis selles organisatsioonis on seoses kaasamisega nagu.. mai tea sulle seostub?

Intervjueeritav: No meil ongi, et meil on paika pandud need kindlad üritused või need asjad mis meil on ja siis võibolla nagu võibolla kasamine nendesse, et olemine et kas oled siis ajakirjameeskonnas, siis sa oled kaasatud ajakirjadesse. Oled ee.. personalimeeskonnas, oled kaasatud personali töösse, siseüritustesse. Oled näiteks, mis meil veel on mm.. koostöövõrgustik, siis meil need ümarlaud ja sellesmõttes sa nagu oled kaasatud nendesse üritustesse, mis meeskonnas sa siis parajasti oled nagu. Et sellesmõttes et meil on neid ööraamatukogu ja saad aidata seda läbiviia. Rebasenädalad või need, meil oli tudengimess näiteks see aasta. Et saad aidata nagu .. kõiki neid nagu läbiviia ja nagu oma visiooni aidata nagu natuke sisse panna või kuidagi.

Intervjueerija: Mhmh, aga kuidas on ee.. näiteks nende teiste meeskondade tööga, et ee.. et kas sina kes oled personalimeeskonnas kuidagi puutud kokku ka teiste meeskondade töösse?

Intervjueeritav: Mina nagu nii palju kokku ei puutu, aga samas ikkagi kui meil need siseüritused on või siuksed koosolekuga ühendatud, et siis me ikkagi küsime igalt meeskonnajuhilt, et kuidas neil läheb, mis on hästi, mis on halvasti. Kas neil on vaja mingit nõu, et me tegime selliseid nagu töökirjeldusi, et sisi mul oli nagu ajakirjameeskond siis võibolla natukene puutusin rohkem kokku nagu, just nende tööülesannetega, kuna ma suhtlesin selle ajakirja.. nagu meeskonna.. ee.. meeskonna tiimijuhiga, et siis nagu puutusin rohkem kokku, aga muidu igapäevaselt otseselt.. nii palju kui inimesed ise jagavad. Et on ka näiteks, kui meil olid need ümarlaud ja oli koosolek, siis nad kohe rääkisid, et kuidas läks, kas me tahame osa saada, et panevad meid infokirja ja noh siuksed.. nagu siukest asja ikkagi nagu on, et päris nagu tundmatutes pole.

Intervjueerija: Okei, et ikka küsitakse, uuritakse ja võetakse niiöelda siis nagu kampa, ka teisi nagu ma saan aru?

Intervjueeritav: jah jah. Sellesmõttes jah et kui meil eelmine kord oligi viimati see koosolek, siis ee.. siis oligi.. just see ümarlaud oli ära olnud, nemad nagu hullult rääkisid ja kuidas läks, mis oli ja küsisin, et kes tahab infot vaata, et saame nagu infolisti panna, et nad saavad kirjad nagu sellest tagasisidest, ja siis teine oli, kui ma ei eksi ee.. tunnustusüritus, kes nagu ootas meilt ideid, et nagu, kuna mida kasutada ja kuidas nad seal.. sellesmõttes. Et siis sai ka nagu omasõna sekka öelda.

Intervjueerija: Mhm. okei. Kuidas tuleks sinu arvates üldse kaasata vabatahtlike oma tegevustesse?

Intervjueeritav: Sellesmõttes, et meil on ikkagi need ee.. niiöelda liik...ee.. nagu.. issand mul sõnad kõik meelest ära läinud, need ajad nagu mil liitatakse, et meil ongi vist jaanuaris üks ja teine on kuskil uuel aastal kuskil, et X kindlasti teab neid paremini. Et meil ongi siis, ee.. noh enamjaolt jagame facebookis, et ootame meeskonnaliikmeid uusi no jah siis nagu toimuvadki intervjuud ja valitakse need, kes siis sobivad meie meeskonda. Et enamasti toimub ikkagi läbi facebooki, et see peamine turundus on läbi facebooki, et see on rohem reklaamine ja kõik see. Muidugi meil on ka ajakirjad, et ma nüüd ei oskagi öelda kas nad panevad ka ajakirja, selle et otsime uusi liikmeid või on see ainult facebooki põhine.

Intervjueerija: Aga kas sul lisaks.. ütleme siis facebookile ja noh võibolla ka siis sellele ajakirjale, on veel mingeid mõtteid, kuidas ee.. noh ütleme näiteks sellist tudengit, kes ei ole veel kuskil liige, võibolla ta on ka äsja nagu Tartusse tulnud, et kuidas ta seda tähelepanu sellele üldse saada, on sul mingeid mõtteid kuidas seda teha võiks?

Intervjueeritav: Kui ma ei eksi, siis meil see aasta oli esimest aastat need infoõhtud, et näiteks mina kutsusin oma kursaõe ja sellesmõttes inimesed nagu kutsuvad, või noh nagu läbi üksteise ja me käisime.. või noh õigemini X

käis rääkimas nagu loengu klasside ees, et oleme selline organisatsioon, meil on infoõhtu, et olete kõik oodatud ja sellesmõttes inimesed nii saavadki nagu teada. See oligi et kuna nagu minu.. minu eriala kursusel käis ta siis ee. mina olin see kontaktisik, et kui keegi tahab pöörduda või on rohkem küsimusi, et siis võib minu poole pöörduda, et siis võib nagu infoõhtule tulla, et sellesmõttes see on nagu hea süsteemiga, tuled enim infoõhtule, siis saad natukene aimu rohkem, et ee.. et noh saad küsida ja saad rohkem ainu millega tegeleme.

Intervjueerija: Mhm, okei. Aga kui on juba keegi organisatsiooniga liitunud, siis, ee.. ma saan aru et teil seal on, noh mulle vähemalt tundub nagu.. üsna hea selline kaasamise meetodid, mis juba toimivad, aga kui lihtsalt teoreetiliselt vaadata, siis kuidas tuleks neid sinu meelest neid vabatahtlike kes juba seal organisatsioonis on ee.. kaasata?

Intervjueeritav: MM.. sa mõtled neid kes juba on et, kuidas kaasata?

Intervjueerija: No jah, et millised võiksid olla need..need meetodid võ või noh .. kas need on mingid üritused või et mis on sinu meelset need head viisid selleks?

Intervjueeritav: Noh ilmselt ongi üritustel osalemine, pluss me nüüd plaanime nagu arenguestlust teha, et see võibolla ongi, kui inimest nagu ei tunne väga , et nad on kuidagi kaasatud või jah midagi on halvasti , siis me saamegi küsida, et miks ja mis on halvasti ja, et ee..noh et ise ka parandada ennast seeläbi, et me vist praegu pole veel ühtegi toimunud, aga samas plaanis on ja siis seeläbi nagu saabki võibolla need inimesed, kes on organisatsioonis ja ei tunne ennast..päris nagu kaasatuna või kuidagi, siis nad saavad nagu oma suu lahti teha ja öelda midagi. Ja meil on ka alati võimalus nagu vahetada meeskonda, et näiteks meie personalimeeskonnas on tüdruk, kes muidu tegeles, selle rebase nädalaga. Et sellesmõttes, et kui sa tunned, et võibolla jah enam ei jõua siis üritusi teha ja nagu kopp ees, et siis sa saad minna nagu näiteks ajakirjandusmeeskonda, pluss ajakirjas on päris tihti kui öeldakse, et kas keegi tahab mingit artiklit kirjutada, et sa ei pea olema üldse ajakirja meeskonnas,aga võid mõne artikli kirjutada, et sa saad nagu ikkagi nagu teistesse meeskondadesse nagu.. kuidagi sisse minna ja sealt ka nagu ülesandeid võtta, sellesmõttes sa ei pea kogu aeg jäämagi sinna ühte meeskonda.

Intervjueerija: Mhm. okei. Kas sinu meelest on kaasamine oluline?

Intervjueeritav: Jaa, kindlasti. Et sellesuhtes, et muidu pole väga mõtet organisatsioonis ollagi, kui sa seal niisama passid võibolla.

Intervjueerija: Mhm, aga mida just kui organisatsiooni poole pealt vaadata, miks peaks oma liikmeid kaasama?

Intervjueeritav: Seal on siuksed niiöelda vaikivad liikmed, et ega nad ju otseselt juurde midagi ei anna. Et sellesmõttes, et ee.. esiteks et võibolla meie tunneme halvasti, et me ei tee oma tööd piisavalt hästi, et nad.. et nad tunnevad niimoodi, et nad ei taha kunagi kuskil käia ja midagi öelda, pluss nad võibolla ise tunnevad, näiteks meil ka aasta alguses oli personalis üks tüdruk, kes käis ka tööl ja kunagi nagu ükski aeg ei kattunud ja nagu ei saanud ühelgi koosolekul käia, ütles ka, et ta ise tunneb ka ennast nii halvasti, et ta kunagi ei saa tulla. Meie nagu kogu aeg üritasime leida aegu, et ta ikka saaks tulla, aga samas nagu midagi ikka ei klappinud, et siis ta nagu ütles ka et ta võtab nagu ikkagi praegu nagu vabamalt, et ee. astub kõrvale, et võibolla järgmine aasta uuesti. Et sellesmõttes, et raske on jah nagu arvestada, et kui sul on nimekiri inimesi , umbes ütleme 10 inimest ja kolm nendest.. noh polegi huvitatud väga, ega millestki tegemisest, siis sa ikkagi nagu üritad ju arvestada nendega, üritad leida aega, mis neile ka sobib. Aga samas nemand nagu ei panusta sellesse, et nendel on täitsa ükskõik. Siis on nagu raske kuidagi arvestada, et.. sa tead, et noh võibolla nad ei tahagi, et siis võibolla kohe välja arvata onju, siis sa nagu ei näe nii palju vaeva nagu, et pingutada, et neid ka kaasata igalepoole.

Intervjueerija: Ehks siis ee.. ee.. noh kui, kui püüda su jutt kokkuvõtta, et ma saan aru, et põhimõte on ikkagi see, et iga liige on oluline ja nende rollid on olulised ja.. ja sis jõuda selle ühise eesmärgini, mõtlesid sa niimoodi?

Intervjueeritav : Jah. Sest me ikkagi tahame nagu igalpool..või noh kasvõi meie personalimeeskonnas, et kui meil on mingi koosolek või mingi asi, et me ikkagi üritame leida aega.. aega koosolekuks mis meile kõigile sobiks. Et me ei ole mingi niimoodi, et ah suva, ühele ei sobi.. nagu aga teeme ikka. Kui tõesti leiame, et ühele inimesele seekord ei sobi ja ta ütleb, et jah okei tehke ilma minuta, et siis me nagu teeme, aga et meil ei ole kohe niimoodi, et ee.. otseselt kohe, et vaatame, et sul on kolmapäeval kell neli ei sobi, et davai sa oled väljas onju nagu, küsime ikkagi üle, et äkki saad, äkki ei saa. Et ee.. siis tavaliselt aga ikka ülesandeid panna , et me ei ole päris nagu välja jäätud sellest, et sellesmõttes on jah ikkagi, et jah. Üritame kõiki kaasata.

Intervjueerija: mhmh. Okei. ee..väga hea, tegelt meil on aega kulunud päris vähe, aga ma tegelt olen kõikidele küsimustele juba vastused saanud, et ee...kas sul endal on praeguseks midagi, mida tahad veel lisada või..või minult midagi küsida?

Intervjueeritav: Ma küsiks, mis su see täpne teema siis on sellel magistritööl?

Intervjueerija: Ee.. ma kirjutan põhimõtteliselt nagu kahe nurga alt, et üks ee.. pool on see, et ee.. just see kaasamise pool, et ee.. kas kaasata, kui palju kaasata ja kuidas kaasata eksole. Aga teine pool on see, et mis motiveerib ee.. üldse siis vabatahtlike töötama, sest tegelikult ee.. et noh mis need põhjused on.. sellesuhtes, et kuna palka ju tegelikult ei saada, et mis need teised tegurid sealjuures on ja siis üritan need kaks asja kuidagi kokku panna ja et ee.. et ee.. ja sellepärast ma intervjueringi nagu.. kuidas öelda.. erinevatel siis.. niiöelda positsioonidel olevaid inimesi, et see vaade oleks võimalikult.. nagu lai.

Intervjueeritav: Okei. aga võibolla ongi, et ee.. ülikooli ajal see.. palk võibolla kuidagi ei mängi nii suurt rolli selles, või noh mina kuidagi ei eeldaks, et ma selle eest praegu palka saaksin, et ee..et ma teeks seda tööd kõrvalt ja tõesti kuidagi panustaksin, siis on võibolla teine asi, aga samas praegu ülikooli kõrvalt..nagu see kuidagi on loomulik või siukene nagu hästi ei osakagi öelda et..

Intervjueerija: Et..et sa pigem nagu väärtustad, seda et sul on mingit tegevust, mingid kogemused ja nii edasi et ee.. et..

Intervjueeritav: Mhmh, jah, praegu küll jaa.

Intervjueerija: Mhmh, okei, väga hea, aga siis ma ütlen sulle veelkord aitäh ja.. jaa.. sain palju infot su käest..

Intervjueeritav: Jah, hästi.

Intervjueerija: Olgu jaa, kõike head sulle.

Intervjueeritav: no tsau.

Intervjueerija: Tsau

OLE ROHKEM-P

S: Ma ütlen kohe alguses aitäh, et oled nõus minuga rääkima! Andmed kuhugi minu poolt ei leki ja on ainult magistr töö jaoks. Lisaks nagu ma enne juba ütlesin, et ma salvestan ka, et pärast üles kirjutada kõik.

OR-P: Okei!

S: Aga kui sul endal mingeid küsimusi-kommentaare pole, siis võime vast alustada.

OR-P: Jaa, ei mul ei ole midagi küsida.

S: Kõigepealt küsin sinult lihtsalt su enda käest, et kas lisaks vabatahtlikule tööle on sul veel mõni suurem kohustus või hobi? Mis just ajakasutuse mõttes palju aega võtavad.

OR-P: No muidu on kool... ja siis ee... tegelikult ma käin... see ei ole kõige suurema ajakasutusega, aga ma olen alati kooli kõrvalt tööl ka käinud sellise veerand kohaga. Nädalavahetustel, praegu ka näiteks PERHis teen vahetusi.

S: Olgu. Aga kui kaua sa vabatahtlikku tööd üldse kokku oled teinud?

OR-P: Ma mõtlen nüüd. Praegu läheb seitsmes aasta!

S: Olgu, päris pikalt siis!

OR-P: Jaa!

S: Ma siit lähen edasi konkreetset OLE ROHKEMA juurde. Et ma küsin sinult mõned küsimused selle organisatsiooni kohta, aga ole hea ja räägi mulle kui täiesti organisatsioonivõõrale inimesele. Räägi palun organisatsiooni ülesehitusest – kas on kindel struktuur ja kuidas need rollid jaotunud on?

OR-P: Sa mõtled siis nüüd organisatsioonis endas, jah?

S: Just.

OR-P: Okei. Ee. Meil on struktuur, et meil on nagu juhatus, siis juhatuse liikmetel on oma valdkond, mille eest ta vastutab. Et siis näiteks meil ongi, meil on kommunikatsiooni-, personali-, partnerlusvaldkond organisatsioonis... Siis organisatsioonid ja ettevõtlus. Ja siis kõikide valdkondade eest vastutab mingi isik. Nende valdkondade alla lähevad eraldi veel meeskonnad. Meeskonnad, ütleme nii, et personali all on lihtsalt personalimeeskond, kes tegeleb ainult nende asjadega; partnerluse all on partnerlusmeeskond, kes siis sellega tegelebki – otsib sponsoreid või suhtleb partneritega. Siis kommunikatsiooni all on eraldi veel kommunikatsioonitiim, kes vastutab kõige välise OLE ROHKEMA kommunikatsiooni eest. Aga siis on seal veel ööraamatukogu, sügised tegevused – seal ei ole nagu head sõna veel, aga ma mõtlen neid rebastekotte, tudengimesi ja neid... Ja ajakiri ka veel. Et need on kõik seal kommunikatsioonivaldkonna all. Ja siis organisatsioonide all on auhinnagala, arenguprogramm ja siis see... koostöövõrgustik! Et siis ongi, et meil ongi juhatus, valdkondade alla lähevad veel ka meeskonnad ja meeskondadel on veel omakorda juht. Et ei ole nii, et valdkonnajuht peab kõiki neid koosolekuid kokku kutsuma. Ja meil on praegu kuskil u 50 vabatahtlikku ja siis nad on kõik koondunud mingisse meeskonda, et selliseid vabatahtlike aktiivliikmeid ei ole. Kõik on mingis meeskonnas.

S: Olgu, aga kui rääkida sellest, et 50 inimest – kuidas see omavaheline suhtlus toimub? Kogu organisatsioonil ma pean silmas. Kas on mingid üritused või kanalid?

OR-P: Suhtluseks, ütleme nii, kõige tavalisemalt on... Meil on Facebook'i grupp ja meililist. Seal toimub üldine organisatsiooni suhtlus, seal me saadame infot siseürituste kohta, reklaamid ja kõik need asjad. Siis igal meeskonnal on enda valida, mida nad kasutavad suhtlemiseks, kas Facebooki Chati või meili teel, et osad meil kasutavad sellist asja nagu Azana, ma tean, mingi asi... Üks meeskond kasutab seda. Ja siis no... kõige sagedamini ikkagi inimesed näevad ainult oma meeskonnakaaslast, sest nad tegelevad kõige rohkem nende projektiga ja siis suhtlusvormiks on koosolekud. Aga meil toimub ka kord kuus mingi selline üritus, kuhu kõik on oodatud. Mingi siseüritus, sel kuul näiteks on jõulupidu. Aga siseürituste raames jagame ka neid koosolekute asju, et kuidas kõigil läinud on. Kõik liikmed saavad seal panustada ka teiste meeskondade töösse. Ja... sellest aastast on meil ka väiksemad siseüritused, kord kahe nädala tagant. Paljud meeskonnad teevad omavahel tööd, näiteks kommunikatsioonimeeskond ja partnerlusmeeskond, et nende all on üks inimene kes siis vastutab mingi

projekti kas siis näiteks kommunikatsiooni või sponsori eest. Ühesõnaga meeskonnad saavad tegelikult ka tihti kokku. **Vot.**

S: Olgu. Kas on ka selliseid üritusi, mis on mingis mõttes traditsioonilised või teate, et mingil kindlal kuul toimub mingi kindel üritus, et see toimubki ainult siis? Näiteks ainult kord aastas.

OR-P: (paus) Me oleme nii noored, et aga no näiteks jõulud ikka alati. Siis noh, uued liikmed tulevad, siis kindlasti... liikmete värbamine on 2 korda aastas, siis kohe toimub uute liikmete koolitus, siis ka pidu ja siis kohe on veel väljasõit. Selles mõttes kohe me tahame nagu... et me see aasta alustasime sellega, et teemegi nii kaks korda aastas! Et ma arvan, et see kujunebki nagu traditsiooniliseks. Igakuised üritused... et need on jah, traditsioon, et toimuvad iga kuu, aga need vist pigem ei lähe sinna alla. Jõulupidu ja väljasõit, näiteks pigem.

S: Nii, ma siit lähen edasi nagu nõ sinu töö juurde. Et räägi mulle palun oma kõige olulisematest tööülesannetest.

OR-P: Nii. Ma püüan siis pihta hakata. Et... Kõik selline liikmete värbamine. Issand ma vihkan seda sõna! Aga nagu uute otsimine, nende esialgse... uute koolitamine ja peo planeerimine, väljasõitude planeerimine. See on nagu minu vastutusala. Siis lisaks kogu sisekommunikatsioon – ütleme nii, et kord kuus kirjutatakse listikirja, see läheb liikmetele. Seal me kirjutame, et mis toimunud on kuu jooksul ja mis peatselt on tulemas. Liikmete igakuine teavitamine siis, mis organisatsioonis toimub, on siis ka minu vastutada. Siis kõik igasugused traditsioonilised üritused, sisekultuuri loomine; siis ma mõtlen veel... Mm... Aa, no ütleme nii, et mina... selles mõttes, aga juhatusel hakkame arenguvestlusi tegema, aga mina pean välja töötama selle meetodi vestlusteks! Kindlasti ma unustan midagi... Kõik üldkoosolekute korraldamine. Ühesõnaga – kõikide siseürituste korraldamine! Ja sisekommunikatsioon. Kõik teised meeskonnad tegelevad pigem nagu väljapoole asjadega, mina tegelen kõigega, mis on seotud meie liikmetega. Koolitused, kommunikatsioon ja kõik. Et liikmed teaks, mis toimub, kus miski on, et neil oleks ligipääs igale pool ja nii.

S: Okei. Räägi palun ka veidi töökoormusest, kui nii saab nimetada. Tihtipeale on arvamus, et vabatahtlik töö ei pea olema suur koormus ja minu eesmärk ei ole seda kuidagi tõestada, aga ma tahaks kätte saada seda reaalselt olukorda, et kuidas päriselt on. Proovi palun hinnata oma töökoormust – tundides või näiteks nagu töökuulutustel on, et 1,0 või 0,5 või kuidagi nii.

OR-P: See on ikka üliraske. Ma ei ole kunagi vist tunde ka lugenud... Aga ma arvan, et kuu peale see koormus tuleb kuhugi poole ja täiskohaga vahele. Päris täiskoht see kindlasti ei ole! Aga... Ütleme nii, et vabatahtliku töö teeb raskeks see, et sul ei ole mingid kindlad kellajad ees, et ongi, et sa teed kogu aeg midagi, mõtled nende asjade peale, aga päris täiskoht kindlasti ei ole. Aga kindlasti ka rohkem kui pool. Vähemalt juhatuse liikmena kindlasti, võib-olla kui sa... halb sõna, aga kui sa tavaliige oled, siis on kindlasti palju väiksem koormus. On mingeid päevi, kus ma reaalselt teengi 8-9h mingit asja või tegelengi reaalselt mingite asjadega. On ka päevi, kus teen tund või kaks. Ise planeerid.

S: Vaadates sinu töökorralduse peale, siis kas sa tegeled iga päev?

OR-P: Pigem vist jah igapäevaselt teen. Iga päev vaatan ikka mingid asjad üle või... Vist ei ole päeva, kus ma ei mõtle nende asjade peale või näiteks ühtegi meili ka ei saada. Igapäevaselt, aga koormus jaotubki nii erinevalt. Mõni päev tegeledki ainult tund aega.

S: Mhmh. Järgmiseks küsin sellise võib-olla keerulisema küsimuse, aga et kui sa vaatad tagasi oma vabatahtliku töö kui mõnes mõttes ka karjääri peale, siis mida see töö on sulle andnud? Ma mõtlen neid plusspooli su enda jaoks.

OR-P: Oih, issand! Selles mõttes – mulle on ülipalju andnud! Kuna ma õpin arstiks, siis ma vahepeal mõtlen sellele, et... arstina... kõik see inimestega suhtlemine, arvestamine, meeskonnatöö on nii oluline. Kogu see vabatahtlik töö on andnud meeskonnakogemust, arvestamist teistega, empaatiat. Sa saad aru ka, et kui kergesti on võimalik teisi valesti mõista või situatsiooni valesti mõista. Samuti konfliktide lahendamine – selliseid olukordi on hästi palju olnud ja igal korral nagu katsetad erinevat meetodit, et kuidas välja tulla. Tulevikus – minu töö on ka selline, kus ma pean paljude inimestega suhtlema ja koostööd tegema. See konfliktilahendamise oskus tuleb ka kindlasti kasuks. Ma olen kindlasti avatum, julgem ja kindlasti ütlen palju kergemini jah igasugustele asjadele! Alguses need tekitasid kindlasti hirmu ja kartust. Silmaring on laienenud, tutvused tulevad kasuks... Mm... Üldse nagu noh... ennast õpid tunda, et mis on minu tugevused, mis on minu nõrkused. /.../ Õpid ennast tundma. Üleüldse nagu kuidagi... ma vahepeal võrdlen ennast inimestega, kes ei ole üheski organisatsioonis. Et kuidagi nagu... igapäevane hakkamasaamine on kuidagi palju kergem. Igapäevamured tunduvad nii nagu kuidagi lihtsalt... tunduvad mõnes mõttes nii ebaoalised. Et sa kuidagi ee... kui tekib mingi probleem, siis sa palju kergemini leiad lahendusi. Ma ei mõtle probleemile, vaid sa oledki harjunud lahendama asju. Et see üleüldine hakkamasaamine. Parem kui paljudel teistel! Kõlab nii halvasti, aga... et see kõik on andnud nii palju juurde. Oeh! Kas või meilide kirjutamine ja selliste asjade tegemine. Et sa igapäevaselt teed neid. Võrdlen sellega, et kui ma olin I kursusel, siis ühe meili kirjutamine tundus ületamatu. Tund aega võtab aega, loed veel mitu korda üle ja... Nüüd tunni ajaga võin kirjutada mitukümmend meili, eksole. Lihtsalt nagu hakkad mõistma, et mis on oluline ja mis ei ole nii oluline; et ennast vabamalt tundma. Saad aru, et see on inimlik, kui sa eksid. Ma arvan, et ma olen tunduvalt parem inimene pärast seda!

S: Olgu! Aga ma pööran küsimuse nüüd vastupidi – kas on midagi, mida see töö on sinult ära võtnud?

OR-P: Mm.. ma mõtlen! Ma vahepeal mõtlen, et võib-olla kui mul ei oleks vabatahtlikku tööd, siis ehk ma selle aja oleksin pannud rohkem õpingutesse. Samas ma arvan, et nagu... jällegi – samamoodi kokkuvõttes, arstina sul on vaja neid tarkusi – raamatutarkusi ja kogemust. Samas on ka see, et kõik patsiendid räägivad, et ootavad arstilt mõistvat suhtumist ja seda koolis ei õpi. Et ikkagi ma vahepeal mõtlen, et võib-olla ma olen siis koolile vähem keskendunud, aga kokkuvõttes ma arvan, et mu otsus on olnud õige. Aga muud ma ei oska välja tuua.

S: Mhmh. Ma arvan, et see on hea, et neid negatiivseid pooli palju ei olegi. Kuidas on sinust saanud tänaseks personalijuht?

OR-P: Sa mõtled seda teekonda?

S: Ma mõtlen, et kas sa näiteks kandideerisid kohe sellele kohale või kuidas see... ütleme jah, et kuidas see teekond olnud on.

OR-P: Ma enne tegutsesin Eesti Arstiüliõpilaste Seltsis, et ma olin seal juhatuses 2,5a. Ja me osalesime seal projektiga nagu... OLE ROHKEM või no TÜÜSA programmis. /.../ Seal oligi siis nagu OLE ROHKEMA tegevusaasta ja siis Mirell teadis, et ma kevadel lõpetan seal arstiühingus ja ise kirjutas mulle, et kuule, oleks pakkuda selline asi. Saime kokku ja nii läkski. Meeskonnad olid, aga juhatus ei olnud ja... hakati tegema seda. Ja no siis võeti jah ühendust. Ma poolteist aastat tegelesin ka arstiühingus sama.... Seal on küll teise nimetusega, aga praktiliselt sama asjaga. Nii läkski. Ma tegelt otseselt ei kandideerinud, jah.

S: Olgu nii! Kui mõelda nüüd tagasi sellele ajale, et kui sa ikkagi praeguse organisatsiooniga liitusid, siis lihtsalt sinu isikliku põhjused, et miks sa otsustasid selle kasuks?

OR-P: Miks liituda jah... Mm! Esmane oli see, et kuna ma hullult ise tahtsin arstiseltskonnast välja saada! Ma sain aru, et kõik minu sõbrad on arstid! Jaa... ja siis mul oli nagu tunne, et mul on vaja mingit uut kohta. Ma tundsin, et seal sai see areng läbi ja mul oli vaja mingit muud tegevust. Võib-olla ma ise ei olekski nagu sattunud sinna otseselt, aga Mirell võttis ühendust ja see tundus nagu nii kerge võimalus mulle. Et nagu kukkus sülele! Ja mulle oligi... mulle meeldis see mõte, et nii palju erinevatel erialadel tudengeid ja ma teadsin juba Mirelli ja Martini ja... ühesõnaga, ma liitusin algselt ehk isegi inimeste pärast. Ma tahtsin nendega koostööd teha, tundusid nii huvitavad inimesed ja mõnes mõttes nagu... jah. Ma algselt ei saanudki aru, mis see organisatsiooni mõte on! Ei olnud veel visiooni ega strateegiat, lihtsalt üritusi oli korraldatud ja selles mõttes OLE ROHKEMA ideest ma sain aru, et no igaüks algselt mõtleb sinna ise midagi taha, eks. Aga selles mõttes et jah, ma liitusin inimeste pärast ja tahtsin oma mugavustsoonist välja saada.

S: Okei. Aga tänase päeva seisuga, siis kas need põhjused on, miks endiselt organisatsioonis olla, et kas need on kuidagi muutunud?

OR-P: Muutunud nagu vist ei ole, aga juurde tulnud. Needsamad inimesed on ikka veel juhatuses, et ma ise tunnen et meie juhatus on lihtsalt nii... nagu lahe meeskond! Parim meeskond, kus ma töötan olen. Juba meeskonna pärast mulle väga meeldib seal. See ei ole muutunud. Aga lisaks on juurde tulnud see, et ma ise tunnen, et teeme õiget asja, et mu enda kogemus on näidanud, et tudengiorganisatsioonid ikka annavad nii palju ütleme nii, et õpetavad sind elus palju paremini toime tulema! Unistus on see, et kõik läheksidki tudengiorganisatsiooni ja et see keskkond oleks arendav, sõbralik. Et ma ise hullult usun selsse. Inimesed minu jaoks, kes seal minuga on, on lähedad; võib-olla veel on indu juurde andnud, et tegelikult selle 2-3aastaga oleme üsna palju saavutanud ja see kuidagi nagu motiveerib veel tegutsema. Et kuidagi edusammud on suured olnud. Siis... Ja ka ikkagi enesearenduse asi on ka mängus. Mida aeg sedasi, seda rohkem tundub, et mingeid asju ei oska ja siis mõtled jälle uusi süsteeme välja – et näiteks need arenguvestlused, ma enne pole teinud kunagi, et jälle uute asjade välja töötamine. Eelmine aasta läks veidi halvasti... pigem või no... et see aasta on meie süsteem palju parem. Et praegu on hea tunne sees. Ma ei tea! Edusammud motiveerivad veel rohkem tegema.

S: Nii et kokkuvõtvalt võib öelda, et põhjuseid, miks jätkata töötamist, tegelikult tuleb pidevalt juurde, aga samas ei vähene ka?

OR-P: Jah, neid tuleb pigem ikka juurde.

S: Aga mis sa arvad, mis motiveerib teisi inimesi üleüldiseses plaanis vabatahtlikke organisatsioonidega liituma?

OR-P: Ohoho. Ma arvan, et kindlasti üks suur valdkond on seltskond! Kindlasti on osad need, kes tunnetavad, et tahavad panustada ja ära teha rohkem. Aga ma arvan, et I ja II kursus võib-olla sellist enesearengu asja väga ei mõtle, et see tuleb juba siis kui sa oled töötanud organisatsioonis ja sa saad aru, et sa ise arened, et see motiveerib sind nagu pigem ise. Aga alguses ikkagi see, et üritused tunduvad sulle lähedad või nagu tahad mingit kogukonda, et sa näed inimesi, kes mõtlevad sarnaselt sinuga ja sa tahad minna nendega kaasa! Vähemalt alguses liituma paneb seltskond ma arvan ja lahe sisekultuur. Ühesõnaga selline seltskond, noh! Kindlasti saab võrrelda erinevaid nagu ee... et oleneb sisust ka, eks, võib-olla osasid paeluvad rohkem mingid rahvusvahelised organisatsioonid, erialaseltsid on ka loogiline koht, eks ja nii. Sisu on ka oluline liitumisel, aga ütleme et seltskond on ehk isegi veel olulisem.

S: Mhmh. Selge. Ma edasi lähen veidi teise nurga alt jälle. Kuna sa ise personalijuht oled, siis ma esitan kohe võib-olla veidi abstraktse küsimuse, et mida sina mõistad kaasamise all? Organisatsiooni mõttes just.

OR-P: Mm... mida ma mõtlen kaasamise all... Oeh... Esimene, mis mulle pähe tuleb, on see, et üritame inimesi... Nagu see, et mida ma teeme, et see jõuaks kõikide liikmeteni! Et noh, isegi kui nad teevad oma tiimis tööd, siis ma tahame, et nad mõistaksid tegelt ka seda suuremat eesmärki. Me üritame kuidagi nagu kogu seda

asja liikmetele lähemale viia ja kaasata nagu eeh... ütleme nii, et kõikides tegevustes. Ma mõtlen seda, et kõik liikmed mõistavad, et miks nad midagi teevad ja miks me siin oleme. Ei ole see, et oled kuskil meeskonnas, aga sa ei saa oma funktsioonist aru. Kõik liikmed tunneksid, et nad teevad olulist asja ja et ka nende see väike... see tegelt ei ole väike panus, aga osad teevad väiksemaid asju, aga see on suuremas pildis hästi oluline, et nad kõik sellest aru saaksid. Kui liikmed saaksid suuremast pildist aru.

S: Mhmh... Kas te olete teadlikult mingeid kaasamistegevusi rakendanud ka?

OR-P: Ma arvan, et sinna alla lähevad kõik need kord kuus toimuvad siseüritused ja üldkoosolekud. Et räägime kõikidest projektidest aga et ka kuidas juhatusel läheb, teeme arutelusid ja... Et ütleme nii. Need on need kohad, kus kõik liikmed saavad aru, et mida ka teised projektid teevad aga ja üldse nagu veidikene parem ülevaade, et mis on meie kultuur. Väljasõitudel ka kindlasti me hullult ootame liikmetelt tagasisidet. Sügisel oli ka nüüd see, et me võtsime kõik projektid ette ja toimusid. Et oli näiteks tund aega auhinnagala arutelu aeg ja kõik me arutasimegi selle üle! Et me kaasamegi näiteks kõiki liikmeid suurematesse aruteludesse, pärast lähevad väiksemad arutelud edasi. Meeskondades töö. Ongi, et kord kuus olevad asjad, kus me kõige rohkem kaasame. Ja kui suurüritused toimuvad siis, et siis viimasel ajal me alati nagu, et ainult meeskond ei peaks lolliks rabama, et siis me otsime kogu organisatsioonist, et kes saaks appi tulla ja kaasame ürituste päeval tegevustesse ja abilisteks.

S: Mhmh.

OR-P: Et me jah, me tahame seda, et igal pool oleks palju meie liikmeid kohal.

S: Et lihtsalt vabatahtlikud organisatsioonid on kindlasti mingil määral erinevad nendest organisatsioonidest, kus ikkagi palka saadakse. Struktuurid ja see võib kõik olla nõ nagu päris, aga kas sinu meelest võivad olla mingid eripärad kaasamise mõttes, mida tuleb just vabatahtlike organisatsioonide puhul silmas pidada?

OR-P: Motivatsiooniküsimus on alati see, et nagu ettevõtetes, kui sa saad palka, et see raha minu arvates kuidagi alguses, et kui sa nõustud ja saad raha, et siis võetakse seda kui kohustust, eks. Seega seal on kaasamine nagu kergem, et siis noh, saadakse palka selle eest – tundub, et see on see suhe, et see on nagu inimestele palju kergem mõistetav. See tundub nagu iseenesest mõistetav, et nad peavad selle eest ka midagi tegema. Vabatahtlikes on aga see, et inimesel on motivatsiooni midagi teha, siis teevad; aga kui ei ole, siis nagu kohati võib-olla tuntakse mingit kohustust, aga see ei ole nagu prioriteetsem, ütleme nii. Sa peadki tekitama kaasamise suhtes midagi, et sa pead andma mingi lisaväärtuse! Üritamegi... või no me tunneme, et see meeskonnasiseselt töö läheb palju efektiivsemalt, kui on mingid siseüritused. Et sa peadki palju rohkem vaeva nägema, et need toimiksid; et tulla kokku ja vahepeal ongi mõistlik teha koosolekut koosoleku pärast, et kõik näeksid üksteist ja tekib jälle mõnus meeskonnavibe. Et palju tuleb vaeva näha, et ühtsustunnet tekitada. Ma arvan, et see ongi oluline siinkohal, et tekiks ühtsustunne, et sa tead miks sa teed, et tekib sisemine motivatsioon. Vabatahtlikult... et see on miski, kuhu sa saad kuuluda. Aga nagu raha eest sa võid veel teha midagi ebameeldivat, raha on eesmärk, aga just vabatahtlikult see eesmärk on hoopis teistsugune. Kindlasti on see väga erinev.

S: On sul veel mingeid mõtteid, kuidas kas või teoreetiliselt saaks kaasata vabatahtlikke?

OR-P: Oh... Mul ei tule küll praegu midagi... Pigem nagu üritadagi seda oma süsteemi tööle saada ja siis tekibki nagu... Et... Üritame meeskonnajuhtidele ka anda seda tõeget, et ka nemad saaksid aru, kui oluline see liikmetega kohtumine on ja kui palju juurde see annab! Pigem see ongi meil eesmärk praegu. Ja üritame korraldada hästi palju üritusi ja siis kuidagi lihtsalt selle näol siis... Aga praegu mingit muud asja kohe pähe ei tule.

S: Ma küsin siis veel ühe laia küsimuse – miks on kaasamine oluline?

OR-P: Juba selle pärast, et vähemalt meil on visioon ja eesmärk ja... ütleme nii, et meil on oluline, et kõik meeskonnad liiguksid selle eesmärgi ja visiooni suunas. Oluline on, et nad teevad oma asju... Kui kaasamine on just seepärast oluline, et kõik mõistaksid seda ja et me liiguksime ühes suunas! Kui kõik teeksid oma asju kuskil oma nurgas, siis läheks kindlasti kõik kaduma ja sinna visioonile ja eesmärgile lähemale jõudmisega läheks palju rohkem aega. Ma lihtsalt arvan, et me jõuame eesmärgini nii palju lähemale!

OLE ROHKEM – J

Signe: Ühesõnaga ma alustan sellest, et aitäh, et sa olid nõus rääkima!

OR-T: Ikka!

S: ...ja kordan üle siis ka selle, et ma kasutan neid andmeid oma töö jaoks ja eesmärk mu töö ja intervjuul on koguda andmeid ja analüüsida vabatahtlikkesse organisatsioonidesse kaasamisest ja töötamise motiveeritusest. Et mu pilk siin all kogu aeg käib, on sellest, et ma salvestan selle vestluse, et see hiljem üles kirjutada.

OR-T: Olgu nii.

S: Kas sul endal on küsida midagi enne?

OR-T: Aga...Otseselt ei ole. Aga... kas muide selles magistritöös tuleb välja ka organisatsioon ja inimesed, kes on need vastused andnud?

S: Ma põhimõtteliselt mainima organisatsiooni nimetuse, eks ole, ja siis see nüüd sõltub ka sinust endast. Et ma peaksin mainima ee.. näiteks kas siis ametipositsiooni või kuidagi... tuvastama selle inimese organisatsiooni

mõttes või tema positsiooni mõttes või ülesannete mõttes. Aga ma ei pea kasutama ees- ja perekonnanime, et kas sul on mingi soov endal selle kajastamise osas?

OR-T: Et tegelikult mul ei ole üldiselt vahet.

Signe: Okei, selge, aga siis ma hakkaks pihta. Ma kõigepealt küsin su enda kohta, et kas sul lisaks vabatahtlikule tööle on veel mõni kohustus või hobi?

OR-T: Sa mõtled siis nüüd praegusel hetkel?

S: jah.

OR-T: No lisaks sellele, et ma juhin TÜÜSA't, siis ma tegelikult ei oskagi öelda, kas see on see vabatahtlik töö... Ma teen seda põhimõtteliselt ikkagi täiskohaga töö, aga ma arvan, et seda mõtestatakse rohkem ikkagi kui vabatahtlikku tööd. Siis lisaks sellele ma olen ka tudengiesindaja TÜ ÜE's, siis no muidugi ma käin koolis, magistris, ja praegusel hetkel ei ole vist midagi muud.

S: Okei, see on päris palju. Aga kui palju sa üldse, kui vaadata üleüldises plaanis, oled vabatahtlik olnud?

OR-T: Nüüd kui ma tulin ülikooli 2012. Aastal, siis ma liitusin kohe Aiesec Tartuga ja TÜ turundusklubiga. Siis mõlemas ma olin kuskil aasta aega, töötasin niisama liikmena ja ka meeskonnajuhina ja pärast seda ma asusin nendes mõlemas organisatsioonis juhatusse, kus ma olin siis Aiesecis aasta ja turundusklubis kaks aastat juhatuse liikena. Pärast seda ma läksin TÜ ÜE'sse ase-esimeheks, seal ma olin 1,5 aastat ja nüüd ma olen TÜÜSAs. Ehk siis 2012 kuni praeguse hetkeni.

S: Päris mitu aastat! Aga lähme siit edasi OLE ROHKEMa juurde konkreetset, et räägi mulle palun veidi selle organisatsiooni ülesehitusest. Unustame siinkohal ära, et ma üht-teist tegelikult tean aga et ma palun sul rääkida kui võõrale inimesele.

OR-T: Okei. Nüüd nii OLE ROHKEMa eesmärk on, et Tartu oleks maailma kõige arendavam koht tudengite jaoks. See iseenesest on kaubamärk, mida meie organisatsioon haldab. /.../ Me toetame ja arendame tudengiorganisatsioone ja populariseerime nendes kuuluvust läbi OLE ROHKEM elustiili. Meil ongi sisuliselt kaks tegevussuunda: organisatsioonide pool ja see kommunikatsiooni pool ehk siis selle elustiili edasiviimine. Ja nüüd selle arendamise poole pealt me siis korraldame arenguprogrammi Tartus tegutsevatele tudengiorganisatsioonidele, lisaks oleme kokku kutsunud koostöövõrgustiku nende organisatsioonide vahel; siis korraldame kevadel toimuvat suurt auhinnagalat ja... jah, sealpool pole midagi! Kommunikatsioonipoole pealt anname välja ajakirja, korraldame selliseid vastuvõtu üritusi tudengite jaoks (tudengimess jne), ööraamatukogu, siis korraldame karjääriüritusi – see aasta näiteks startup day raames karjääriala ja... Laias laastus tegevused. Organisatsioonis on kuskil 45 vabatahtlikku, kes siis jaotuvad meeskondadesse ja sisuliselt struktuur ongi selline, et on nagu... olen mina ehk tegevjuht, siis juhatuse liikmed ja siis juhatuse liikmete alla on jaotunud ära erinevad meeskonnad ja meeskondades on liikmed.

S: Aga kuidas...? Jah, lasen sul lõpetada!

OR-T: Jah, meeskonnajuhid.

S: Aga kuidas need rollid jagunenud on?

OR-T: Nüüd... meil ongi nii, et eos on praegusel hetkel valdkonnad niimoodi, et on kommunikatsioonivaldkond, siis organisatsioonide nõ arendamise valdkond, siis on meil personal ja partnerlus. Nüüd sisuliselt on need valdkonnad jaotatud mõeldes sellele, milline me organisatsioonina tahame olla, mis on meie eesmärgid ja kuidas me seda saavutame. Meil on vaja, et meil oleks endal tugev sisekultuur ja et meie liikmed oleksid õnnelikud, et nad saaksid päriselt arendavat kogemust; meil on vaja ressursse, meil peab olema hea kommunikatsioon ja me peame hästi suutma arendada organisatsioone ja lähtuvalt sellest on meil valdkonnad ka jaotatud. Igal valdkonnal on vastutav juhatuse liige, praegusel hetkel vastutan mina ka kommunikatsiooni eest, et ma olen tegelikult ka kommunikatsioonijuht. Ja siis vastavalt sellele, et on ka meeskonnad jaotunud. Et kuna põhivaldkond on kommunikatsioon ja organisatsioonide arendamine ja toetamine, et siis seal on meil on sellised kõige enam meeskondi jagunevad sinna alla. Personali all on üks meeskond ja partnerluse all ka üks. Kommunikatsiooni all on eraldi tegelikult ka kommunikatsiooni tugimeeskond. Et... et niimoodi on jaotunud.

S: Okei, aga vaadates igapäevaselt eri liikmete oma tegevust ja suhtlust, siis kuidas te suhtlete ja kui tihti kokku saate?

OR-T: Meil on vähemalt kord kuus üks asi, mis on kõikidele kohustuslik, kus kõik olema peavad. On see siis kas üldkoosolek või nendel kuudel, kus toimub mingi suurem väljasõit või muu suurem kogunemine, siis me üldkoosolekut ei tee, vaid paneme sisu sinna teise ürituse sisse. Kord kuus on siis selline formaalsema sisuga üritus. Lisaks sellele toimuvad – vähemalt kord kuus – mingid mitteformaalsed kohtumised, näiteks lauamänguõhtud. Need ei ole otseselt kohustuslikud. Siis lisaks sellele me hästi soosime seda, et meie meeskonnad teeksid koosolekuid, mitte ei suhtleks ainult kusagil Facebook'is. Põhimõtteliselt kõik meeskonnad kohtuvad iganädalaselt, vahepeal pikemate vahedega – oleneb projektist ja staadiumist. Siis lisaks sellele me suhtleme ka maili kaudu, meil on oma meililist, lisaks mõnikord ka otse, lisaks on Facebooki grupp ja kiiremaid asju ajamegi seal. Me ei ole võtnud mingit muud platvormi selleks, teised pole nagu toimima hakanud.

S: Olgu. Aga kas teil on ka mingeid traditsioonilisi üritusi?

OR-T: Nüüd kindlasti me tähistame jõule! See on meil alati olnud. Siis nüüd me tahame luua ka sellist liikmete vastuvõtu-esimese ürituse traditsiooni. Alati on midagi olnud, aga sel aastal me nüüd katsetasime seda esimest

korda. Et kus... see aasta me tegime niimoodi, et päeval oli koolitus meie organisatsiooni ja tegevuste kohta ja vanemad liikmed olid õhtuks ette valmistanud sellise mitteformaalse ürituse, kus võeti uued liikmed vastu ja niisama veedeti koos aega. Umbes sellist kontseptsiooni tahame ka edaspidi rakendada. Praegu ei oska rohkem öelda.

S: Okei. Siit edasi lähme nüüd jälle tagasi nõ sinu tasandile tagasi ja räägime täpsemalt sellest, mida sina teed. Et ma sain aru, et neid kohustusi on sul päris palju, aga äkki sa suudad mulle ära kirjeldada oma kõige peamised tööülesanded.

OR-T: ohoo! No esiteks tegevjuhina üldse on minu tööülesanne juhatuse töö koordineerimine, selline veidi... kuigi meil on olemas ka finantsjuht, siis ka sellise finantspoole koordineerimine ja vaatamine, et sellega on korras, et projektide eelarvete vaatamine ja kinnitamine. Em... Ja üldse selline laiem strateegia jälgimine organisatsioonis, et kõik oleks eesmärgipärane ja põhjendatud. Ja loogiline. Siis täpselt samamoodi vaadata kommunikatsioonitegevusi ja et lähtutakse meie strateegiast, et kõik mis meie poolt välja läheb, oleks täpselt samamoodi eesmärgipärane, vastaks elustiilile ja mida me päriselt öelda tahame ja seista tahame. Sellest mõttes, et kõik toimiks ja oleksime nähtavad. See väljendub siis erinevates asjadest: meeskondade kommunikatsioon ja nende toimimine; et meeskond, kes tegeleb ka kommunikatsiooni poolega, et see töötaks.

S: mhmh. Tihtipeale on arvamus, et vabatahtlik töö ei saa olla mingi väga suur koormus. Et... nagu ma enne ütlesin, et ma näen, et sinu puhul seda koormust ikkagi on. Et kui sa pead hindama nüüd oma koormust, siis kuidas sa ütleksid, kui suur su koormus on?

OR-T: Vähemalt täiskohaga töö. Lisaks sellele, et mul on enamasti kõikidel päevadel koosolekud, siis lisaks sellele teen ma ka koosolekute väliselt tööd. Kuigi noh, selles mõttes... Kuna noh, et päeviti varieerub kõik, mõni päev on 5h mingeid asju, mõni päev 9h, et selles mõttes väga erinev. Ongi noh, et nädalavahetustel on mingid asjad ka. Ma ütleks, et vähemalt minu puhul on see täiskoormusega töö.

S: ja nii et võin kokku võtta, et täiskohaga töö ja tegelikult ka igapäevaselt?

OR-T: jah!

S: Kuidas on sinust tänaseks saanud tegevjuht?

OR-T: Kuidas on minust saanud? Mis sa selle all mõtled?

S: Et kas sa alustasid tegevjuhina või sa kuidagi kasvasid selleks? Kuidas sa selle positsioonini jõudsid?

OR-T: Mm... See on nüüd keeruline lugu. Et.. Põhimõtteliselt see arenes OLE ROHKEMaga, et alguses kõik need OR tegevused toimusid TÜ ÜE alt. Ja neid vedasin eest mina, kui ma olin ase-esimees. Sisuliselt see kuulus minu vastutusvaldkonda. Kuna me mingil momendil mõistsime, et need asjad, mida me teha tahame ja kuidas me teha tahame, me ei saa neid teha TÜ ÜE alt, siis noh... eos juba liigutasime kõik tegevused juba TÜÜSA alla, juriidiline isik iseenesest eksisteeris, aga see põhiliselt meenete müügiga ja kaubamark kuulus ka TÜÜSAle. Siis me sättisime esinduse ja TÜÜSA fookused nii, et ÜE tegeleks ainult tudengite esindamisega ja kõik sellised OR tegevused läheksid TÜÜSA alla. Kui see otsus oli tehtud, siis ma leidsin, et esinduse... minu kutsumus ei ole TÜ ÜE juhatuse liige, vaid eest vedada ikkagi OR tegevusi ja ma kandideeringi kohe TÜÜSA tegevjuhiks, kuhu mind ka valiti!

S: Nii et ma tegelikult saan aru, et kui vaadata tagasi sellesse hetke, kui sa mingi organisatsiooniga liitusid, siis see oli üliõpilasesindus, jah?

OR-T: Jah... Jah, mind valiti esindusse ja peale seda kandideerisin TÜÜSAsse.

S: Olgu, aga kui minna tagasi sinna, et kui sa kandideerisid ÜE ÜEsse, siis miks sa otsustasid seda teha?

OR-T: /.../ Sellepärast, et... olles olnud selleks hetkeks juba vabatahtlik, siis ma nägin, et kogemus on väärtuslik! Päriselt. Ma nägin, et selleks, et paljud organisatsioonid saaksid teha oma tööd ja saavutada oma eesmäärke palju paremini, kui on loodud nagu teatav olukord. Kui näiteks tehakse omavahel rohkem koostööd; kui on juba olemas mingid kogemused näiteks juhtimisest ja mingid teadmised ka paremini pakutavad, et organisatsioonidel oleks rohkem ressursse, et oleks rohkem selliseid teisi organisatsioone, kes tahaksid omakorda neid rahastada ja toetada nende tegevust. Täpselt samamoodi arendavad ju ühiskonda, nagu iga teine organisatsioon, aga paraku see tõsiselt võetavuse aste ei ole nii suur, kui ta peaks olema. Ja lähtuvalt sellest, et me soovisin kõike seda muuta ja luua paremat olukorda, et seepärast ma kandideeringi. Ma nägin, et mul on seal töötades paremad võimalused. Ja selles mõttes see realiseerus!

S: Nii et tegelikult need põhjused, et miks sellist tööd teha, on nõ alles jäänud, et endiselt usud nendesse ja näed, et nii toimib?

OR-T: Jaa, otseloomulikult, ma ei oleks praegu muidu siin.

S: Ja neid põhjuseid sinu enda jaoks ka vähenenud ei ole, vist?

OR-T: Ei ole. Kindlasti ei ole. Pigem kui siis on juurde tulnud. Iga kord, kui ma olen midagi teinud või edasi liikunud, et siis ma olen kuidagi teistmoodi lahti mõtestanud seda, et mida ja miks ma teen. Kui alguses võib-olla see päris esialgne põhjus oligi just aidata, siis praegu ongi liikunud rohkem sinna ühiskonna tasandile ja kõikide tudengite tasandile. Et kõikidel tudengitel oleks võimalus end arendada ja teha endast ükskõik mida nad vähegi soovivad. Ja et kõik... et tudengiorganisatsioonid oleksid need, mis päriselt on võimelised muutma inimeste elusid.

S: Sa nüüd lugesid lausa loetelu neid põhjuseid ette. Kas sa arvad, et need tegurid on motivatsiooniks ka teiste inimeste jaoks, et nad liituisid vabatahtlike organisatsioonidega? Olgu nad siis tudengitele mõeldud või mitte, vaid laias laastus.

OR-T: Ma arvan, et enamasti mitte. Ma näen, et... praktikas ma olen näinud, et esiteks, kui inimene ei ole katsetanud selliseid asju, siis põhjused liitumiseks on võrdlemisi praktilised. Et... kas lihtsalt sõpruskonna pärast, näiteks on tuttavad seal või siis ka sellepärast, et mingi organisatsioonis sa näed, et saad kogemusi, üritus tundub sinu jaoks tõmbav, kas mingi organisatsioonikultuur ise tundub lahe. Näiteks ka, et kui sa õpid kommunikatsiooni, siis sa valid sellise organisatsiooni, kus sa saad kogemuse; kui turundust, siis sellise jällegi... Et sellised võrdlemisi praktilised põhjendused on. Ja see, kus muutub metaks, ongi see, kui sa oled need esimesed proovimised teinud ja natuke näinud, mis on selle tulemusena muutunud ja mis sa ise oled saanud.

S: Ilus vastus! Ma siit lähen veidi nurga alla: räägime kaasamisest. Siit ka abstraktne küsimus: mis sa mõistad organisatsiooni mõttes kaasamise all?

OR-T: Ee... Mina mõistan selle all mm... alguses... ma mõistan selle all tervet protsessi, mitte mõistet. Algab sellest, et kui sul inimene tahab tulla organisatsiooni, et sa aitad tal seda tundma õppida, sa aitad tal nõ leida endale koht, õige koht, kus ta tunneb, et ta saab teha seda, mida ta soovib. Sellest astmest edasi, siis aidata mõista, et mis ta seal teha saab, mis on eesmärgid ja ootused sellele kohale ja lähtuvalt sellest kaasata seda inimest edasi ka organisatsiooni ja neid tegevusi puudutavatesse otsustesse. Anda võimalus kaasa rääkida. See on selline astmeline asi, meie jaoks on oluline, et kõik inimesed mõistaksid nii seda organisatsiooni, kõiki tegevusi ja loogikat selle tagasi, ja otseloomulikult ka seda konkreetset tegevust, mida nad teevad, miks ja kuidas see on vajalik. Ja noh... lisaks sellele, et see inimese kaasatus ei jääks ainult selle ühe projekti pinnale, et me tahame anda võimalust rääkida kaasa ka tegevustest, mida nad ise otseselt ei tee, nt teiste projektide või töögruppide tegevustest.

S: Kui teadlikult te ise organisatsiooniga olete rakendanud kaasamistegevusi?

OR-T: No selles mõttes nii nagu ma kirjeldasin, nii ongi. Et esmalt... me alguses kutsume inimesed endaga liituma, teeme selle jaoks tutvustusi; siis kui inimesed on intervjueritud ja valitud, siis meil ongi sellised nagu... infopäev või kuhu me ootame kõiki liikmeid, kus me sisuliselt räägime üksipulgi läbi kõik asjad, mis puudutavad meie organisatsiooni, aitame mõista, mis on see organisatsioon kuhu nad tulid, mis on see kultuur ja traditsioonid jne. Aidata mõista kõike seda. Kõik need, kes ei saa tulla, nendega see tehakse läbi eraldi või meeskonniti. Siis üritame just luua sellist mitteformaalsete läbisaamiste jaoks olukorda – üritus või niisama väiksem olemine, et saaksid kõik tutvavaks. Kõikide meeskondadega, kes alustavad tööd, teeme esimesel paaril korral suuremad strateegia kokkusaamised: miks see asi, mida nad tegema hakkavad, on vajalik; milline see võiks olla; mis on eesmärgid, mida tahame sel aastal teha. Arutame selle läbi. Siis hakatakse neid asju tegema ja selle kõrval... me anname igal kuul koosolekul või väljasõitudel kõikidele liikmetele võimaluse rääkida kaasa mingites küsimustes ja mõelda kaasa.

S: Et see kaasamine toimub nii alguses uute liikmetega kui ka ka edaspidi, et hoida oma liikmeid nõ sealsamas?

OR-T: Jah. Kuna meie tegevused on kõik omavahel seotud. Selleks, et kogu see mudel toimiks, see eeldab seda, et erinevad meeskonnad teevad omavahel koostööd; et ja juba selle jaoks me tahame, et kõik mõistaksid seda, mis toimub ka teiste tiimide töös. Vähemalt suuremaid eesmärke ja neid põhiasju.

S: Kas sul on mingeid mõtteid, milliseid kaasamistegevusi võiks veel rakendada?

OR-T: Mm. No üks asi iseenesest... Mida ma ise näen, on see, et seda mitteformaalset poolt oleks meil rohkem vaja. Et inimesed kohtuksid tööväliselt rohkem. Aga mis on meie puhul veidi teistmoodi on see, et enamik meie liikmeid on teistes organisatsioonides veel või on vilistlased... Ühesõnaga – keskmisest kiiremad vabatahtlikud! Kiiremate graafikutega vabatahtlikud. Seetõttu on see raskendatud. Ja... ja noh, et iseenesest see on teadlikult nii, et enamike meie asjade jaoks... ei saa teha inimesed, kellel puudub mingi varasem kogemus. Mõneti see töö on vastutusrikas. Ja lisaks sellele mulle tundub, et edasi arendada saab seda, et mida teha siis kui liikmed alles tulevad. Et alati saavad need tegevused olla rohkem inspireerivad ja motiveerivad, veel lähedamad, veel selgemad! Mulle tundub, et seal on kindlasti viis, mida arendada.

S: Loetlesid palju tegevusi. Küll aga ma küsin sellist asja, et kas just vabatahtlike kaasamisel võib olla mingeid iseärasusi. Sa ütlesid, et teiste organisatsioonidega võrreldes keskmiselt kiiremad vabatahtlikud, aga võib-olla on veel mingeid võimalikke takistusi, miks on neid raskem oma organisatsiooniga liituma tõmmata?

OR-T: No liituma tõmbamisel on see, et paljud on ikkagi need, kes ei väärtusta vabatahtliku tööd või ei ole mõtet teha tööd ilma tasuta. See on selles mõttes päris paljude puhul niimoodi, et ei taheta oma aega siia panna, sest ei nähta sel piisavalt väärtust. Muidugi on see järjest rohkem vähenenud! Mõistetakse rohkem seda, et miks see on esimese kogemusena kasulik. Siis teine asi on see, et seda... töö tegemise ajal esineb ikkagi seda, et see on nagu vabatahtlik töö ja teed siis seda, kui sa iganes suvatsed ja viitsid. Reaalsus on see, et kõik meeskonnad töötavad nagu igasugused teised meeskonnad – et kui sa ütled, et sa ei tee neid asju, et sa võtad seda kui suvalist vabatahtlikku tööd, siis selles mõttes see ratas ei tööta! Ka sellist mõtteviisi on esinenud. Ja... Ja noh, teine asi on see, et lõppkokkuvõttes ei ole see põhikohustus paljude jaoks. Minu jaoks on ta üks põhilisi kohustusi, otseloomulikult ma käin koolis ka, aga paljude jaoks ei ole nii. Vabatahtlik töö on vabatahtlik, ilma tasuta, siis

paljudel on vaja käia tööl, et ära elada. Loomulikult ka kool. Päris tihti esineb ka seda, et kui just mõned inimesed ei taha olla vabatahtlikud, siis mõned tahavad olla nagu täiega vabatahtlikud! Et kui sa oled aktiivne, siis juba oled täiega aktiivne – oled umbes kolmes organisatsioonis ja siis käid veel üritustel ka, aitad asju teha. Siis on selline nagu ajaplaneerimine paigast ära. Lihtsalt ei jõua. Sellised on põhilised põhjendused, mida ma olen näinud.

S: Kuidas sellest lahti saada, et tuleb liige, kes ei võta seda kui päris kohustust, nagu sa kirjeldasid?

OR-T: Esimene asi, mida me alati üritame teha, on see, et tahame, et ta mõistaks hästi seda eesmärki, et ka visioon motiveeriks teda. Mida me üritame oma intervjuudes välja selgitada on see, et kas see, mida meie teeme, on selle inimese jaoks ka oluline. Et kas see visioon ja need eesmärgid, mida me saavutada tahame, et kas ka tema tahab sellesse investeerida. Me ei taha tegelikult tekitada seda olukorda, et meil üldse on sellised liikmed, kes ei mõista seda vastutust. Me tahame, et visioon oleks motiveeriv. Ja kui see olukord tekib, siis me üritame sellega tegeleda – rääkida ootustest. Mida me ka alguses teeme on see, et me paneme paika ootused liikmetelt meile ja vastupidi. Sealt tuleb väga hästi välja ka see, et kui inimene on võtnud vastutuse või kohustusi või lubanud teha mingi asja ära mingiks ajaks, siis me eeldame, et see on ka tehtud. Kui selliseid möödalaskmisi on palju, siis me saame kokku personaalselt, räägime need asjad üle, küsime temapoolseid põhjendusi, et mis siis juhtus. Kui ta ei ole midagi varasemalt öelnud. Osadel ongi see, et ma lihtsalt ei ole suutnud, et mul on need erinevad asjad juhtunud. Aga kui mingites asjades tulebki välja, et kas lihtsalt ei viitsita või ei nähta motivatsiooni või see ei kõneta tegelikult, siis me lihtsalt räägime, et võib-olla tema koht meie organisatsioonis. Me suhtume väga tõsiselt sellesse, et meie meeskonnad töötaksid päriselt ja inimesed täidaksid oma kohustusi. Kui nende asjadega piisavalt kaua alt vedada, siis me põhimõtteliselt räägime nendega ja võib-olla meie teed lähevad lahku.

S: Kui sa peaksid nüüd ette kujutama sellist organisatsiooni, kus üldse liikmeid ei kaasata oma tegevustesse... Et igaüks nõ tegeleb oma nupukesega, siis milline see organisatsiooni tegevus sinu meelest oleks?

OR-T: Ma olen näinud selliseid küll. Mudeleid on ju palju erinevaid. Osadel on tahtlikult tekitatud grupp inimesi, kes ise mitte midagi ei tee ja käivad nagu ainult mingitel üritustel... Ja noh, teatud organisatsioonide poolt see ongi okei. Aga. Lõppkokkuvõttes see organisatsioon ei tööta. Põhilised miinused ongi see, et nad ei tea, miks nad selles organisatsioonis on. Seda esineb päris tihti, et on organisatsioone, kus ei räägita sellest, miks see organisatsioon päriselt eksisteerib, mille jaoks... kui me korraldame üritust, nt mälumängu, et miks me seda korraldame. Mingi tasemeni on lahe teha suvalisi asju, et väike kohustus ja midagi ma teen ja inimesed on ka ja tore, aga mingi hetk... enamik inimesi on... kurat – see on ülimõttetu! Ja lähevad lihtsalt ära, see ei ole nagu väga mõistlik liikmete hoidmise poliitika, et natuke aega on seal, lõpuks nad enam ei viitsi, leiavad paremad kohad või nad ei lähegi enam kuhugi, sest neil on tekkinud arusaam, et selline laperdamine esineb igal pool.

S: Nii et sinu juttu kokku võttes võin öelda, et oled kahe käega oma organisatsiooni liikmete kaasamise poolt?

OR-T: Jah!

S: Okei, tore! Selles suhtes, et minu küsimused on lõppenud. Olen ilusti oma vastused kätte saanud. Kas sul endal on midagi, mida sa soovid küsida või lisada?

OR-T: Vist ei ole, kõik sai räägitud!

S: Aga selge, siis on kõik. Aitäh sulle veelkord!